

Закон про іноземців¹

Прийнятий 09.12.2009 року

RT I 2010, 3, 4

набуття чинності 01.10.2010 року

Зміни внесені наступними нормативно-правовими актами

Прийняття	Публікація	Набрання чинності
22.04.2010 р.	RT I 2010, 22, 108	01.01.2011 р. набирає чинності в день, визначений рішенням Ради Європейського Союзу про визнання недійсним виключення, запровадженого щодо Естонської Республіки на підставі, передбаченій частиною 2 статті 140 Договору про функціонування Європейського Союзу, рішення Ради Європейського Союзу від 13.07.2010 р. № 2010/416/EL (ELT, L 196, 28.07.2010, стор. 24–26).
09.06.2010 р.	RT I 2010, 34, 184	01.10.2010 р.
09.06.2010 р.	RT I 2010, 41, 240	01.09.2010 р.
25.11.2010 р.	RT I, 09.12.2010, 1	01.01.2011 р.
17.02.2011 р.	RT I, 09.03.2011, 3	19.06.2011 р.
17.02.2011 р.	RT I, 21.03.2011, 2	01.01.2012 втратила чинність [RT I, 29.06.2012, 2]
23.02.2011 р.	RT I, 23.03.2011, 2	02.04.2011 р., частково 05.04.2011 р.
16.06.2011 р.	RT I, 30.06.2011, 1	01.07.2011 р., частково 20.07.2011 р.
08.12.2011 р.	RT I, 22.12.2011, 3	23.12.2011 втратила чинність [RT I, 29.06.2012, 2]
08.12.2011 р.	RT I, 29.12.2011, 1	01.01.2012 р.
06.06.2012 р.	RT I, 29.06.2012, 2	09.07.2012 р., частково 01.01.2013 р.
07.06.2012 р.	RT I, 29.06.2012, 5	01.07.2012 р., частково 01.01.2015 р.
28.03.2013 р.	RT I, 18.04.2013, 2	28.04.2013 р.
13.06.2013 р.	RT I, 02.07.2013, 3	01.09.2013 р., частково 12.07.2013 р., 01.01.2014 р. та 01.01.2015 р.
12.06.2013 р.	RT I, 03.07.2013, 2	01.10.2013 р.
11.12.2013 р.	RT I, 23.12.2013, 1	01.01.2014 р., частково 01.01.2020 р.
19.02.2014 р.	RT I, 13.03.2014, 4	01.07.2014 р., частково 23.03.2014 р.
19.06.2014 р.	RT I, 12.07.2014, 1	01.01.2015 р.
19.06.2014 р.	RT I, 29.06.2014, 109	01.07.2014, на підставі частини 4 статті 107 ³ Закону про Уряд Республіки, замінено найменування посад міністрів.
11.02.2015 р.	RT I, 12.03.2015, 1	01.01.2016 р.
18.02.2015 р.	RT I, 19.03.2015, 2	29.03.2015 р.
18.02.2015 р.	RT I, 23.03.2015, 1	02.04.2015 р., частково 01.08.2015 р. та 01.01.2016 р.
26.11.2015 р.	RT I, 17.12.2015, 3	27.12.2015 р., частково 01.01.2016 р.
16.03.2016 р.	RT I, 06.04.2016, 1	01.05.2016 р.
14.12.2016 р.	RT I, 03.01.2017, 2	17.01.2017 р.

Прийняття	Публікація	Набрання чинності
14.12.2016 р.	RT I, 03.01.2017, 1	18.01.2017 р., частково 01.02.2017 р., 01.04.2017 р. та 01.10.2017 р.
14.06.2017 р.	RT I, 26.06.2017, 69	06.07.2017 р.
14.06.2017 р.	RT I, 04.07.2017, 3	01.01.2018 р.
02.05.2018 р.	RT I, 17.05.2018, 1	23.05.2018 р.
13.06.2018 р.	RT I, 29.06.2018, 4	15.07.2018 р., частково 15.08.2018 р.
20.02.2019 р.	RT I, 13.03.2019, 2	15.03.2019 р.
20.02.2019 р.	RT I, 19.03.2019, 11	01.01.2020 р.
20.02.2019 р.	RT I, 19.03.2019, 12	01.09.2019 р.
21.06.2019 р.	RT I, 27.06.2019, 1	21.06.2019 – Рішення пленуму Державного суду визнає Закон про іноземців таким, що суперечить Конституції та недійсним у частині, в якій він виключає надання іноземцю тимчасової посвідки на проживання в Естонії в зареєстрованого співмешканця тієї ж статі, що є громадянином Естонської Республіки.
21.02.2019 р.	RT I, 19.03.2019, 9	01.02.2020 р., частково 01.04.2021 р.
20.04.2020 р.	RT I, 06.05.2020, 1	07.05.2020 р.
03.06.2020 р.	RT I, 17.06.2020, 2	01.07.2020 р.
17.06.2020 р.	RT I, 10.07.2020, 4	20.07.2020 р.
20.04.2021 р.	RT I, 21.04.2021, 30	20.04.2021 – Рішення колегії конституційного нагляду Державного суду визнає частину 1 ст. 100 ¹⁰ , частину 2 ст. 100 ¹³ та ст. 100 ¹⁸ як такі, що суперечать Конституції та недійсні в частині, в якій вони виключають подання скарги адміністративному суду на оскарження дострокового закінчення часу перебування.
15.06.2021 р.	RT I, 08.07.2021, 1	15.07.2021 р.
28.09.2021 р.	RT I, 29.09.2021, 1	28.09.2021 - Рішення колегії конституційного нагляду Державного суду визнає Закон про іноземців таким, що суперечить Конституції в частині, в якій він не дозволяє надання іноземцю тимчасової посвідки на проживання у проживаючого в Естонії на підставі посвідки на проживання зареєстрованого співмешканця тієї самої статі.
23.02.2022 р.	RT I, 15.03.2022, 1	01.08.2022 р.
09.05.2022 р.	RT I, 14.05.2022, 1	24.05.2022 р., частково 01.09.2022 р., 01.10.2022 р. та 01.01.2023 р.
22.02.2023 р.	RT I, 11.03.2023, 4	21.03.2023 р.; частково в дату, в яку Європейська Комісія встановить прийняття на користування системою інформації та дозволів переміщення Європою, прийнятим рішенням на підставі частини 1 статті 88 Постанови Європейського Парламенту та Ради (ЄС) 2018/1240

Глава 1
ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА
Розділ 1
Загальні положення
Підрозділ 1
Сфера регулювання Закону

Стаття 1. Сфера регулювання

(1) Цей Закон регулює підстави для прибуття іноземців до Естонії, їх тимчасового перебування, проживання та роботи в Естонії, а також відповідальність за порушення встановлених цим Законом обов'язків.

(2) Правові підстави для тимчасового перебування та проживання в Естонії громадян держав-членів Європейського Союзу, держав-членів Європейської економічної зони та Швейцарської Конфедерації, а також членів їх сімей регулюються Законом про громадянина Європейського Союзу.

(3) Правові підстави для тимчасового перебування, проживання та роботи в Естонії осіб, які подають клопотання про отримання міжнародного захисту, та осіб, які отримують міжнародний захист, встановлюються Законом про надання іноземцям міжнародного захисту.

(4) Правові підстави для тимчасового перебування, проживання та роботи в Естонії працівників дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав, а також членів їх сімей встановлюються міжнародними договорами та іншими актами міжнародного права.

(5) Правові підстави для в'їзду до Естонії, тимчасового перебування, проживання та роботи в Естонії іноземців, які в'їжджають до Естонії в рамках міжнародного військового співробітництва, встановлюються Законом про державну оборону.

[RT I, 12.03.2015, 1 - в силі з 01.01.2016]

Стаття 2. Застосування закону

(1) Цей закон не застосовується по відношенню до громадян держав-членів Європейського Союзу, держав-членів Європейської економічної зони та Швейцарської Конфедерації, а також членів їх сімей, які мають право на перебування або проживання в Естонії відповідно до Закону про громадянина Європейського Союзу.

[RT I, 23.03.2015, 1 - в силі з 01.01.2016]

(2) [Частина недійсна - RT I, 23.03.2015, 1 – в силі з 01.01.2016]

(3) До розгляду законних підстав для тимчасового перебування, проживання та роботи в Естонії працівників дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав, а також членів їх сімей застосовуються положення розділів 1 та 2 глави 2 цього Закону.

(4) Положення цього Закону застосовуються з урахуванням особливостей обов'язкового для Естонської Республіки міжнародного договору.

Підрозділ 2
Поняття

Стаття 3. Іноземець

Іноземець за змістом цього Закону – це особа, яка не є громадянином Естонії.

Стаття 4. Неповнолітня дитина

Неповнолітня дитина за змістом цього Закону – це особа, яка не досягла 18-річного віку. Неповнолітньою дитиною за змістом цього Закону не вважається особа, яка перебуває у шлюбі, живе окремою сім'єю або веде самостійне життя.

Стаття 5. Постійний житель

Постійний житель за змістом цього Закону – це громадянин Естонії, який проживає в Естонії, або іноземець, який проживає в Естонії, має посвідку на проживання довгострокового жителя або право на постійне проживання.

Стаття 6. Постійне проживання в Естонії

Постійне проживання іноземця в Естонії за змістом цього Закону – це перебування іноземця в Естонії на підставі посвідки на проживання чи права на проживання в Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 1 - в силі з 18.01.2017]

Стаття 7. Тимчасове перебування у Естонії

Тимчасове перебування в Естонії за змістом цього Закону – це перебування в Естонії іноземця без посвідки на проживання в Естонії або права на проживання в Естонії.

Стаття 8. Робота в Естонії

Робота в Естонії за змістом цього Закону – це будь-яка діяльність в Естонії на підставі трудового чи іншого договору, а також інша діяльність на користь іншої особи, у зв'язку з чим можна припускати отримання доходу чи іншого майнового блага незалежно від виду або форми договору, що є підставою для діяльності, або від місця перебування чи проживання іншої сторони договору, якщо інше не встановлено міжнародним договором чи законом.

Стаття 9. Легальний дохід

(1) Легальний дохід за змістом цього Закону – це законно зароблена винагорода за працю, батьківська компенсація, компенсація зі страхування від безробіття, дохід від законної комерційної діяльності або від власності, пенсія, стипендія, аліменти, що виплачується іноземною державою, а також утримання, що забезпечується членами сім'ї, які мають легальний дохід, якщо інше не встановлюється цим Законом.

[RT I, 02.07.2013, 3 - в силі з 01.09.2013]

(2) Утриманням, що забезпечується членом сім'ї, вважається:

- 1) утримання одним з батьків неповнолітньої дитини;
 - 2) утримання одним з батьків повнолітньої дитини, якщо дитина за станом здоров'я або у зв'язку з обмеженими можливостями не здатна обходитись без сторонньої допомоги;
 - 3) утримання одним з батьків або дідом або бабусею повнолітньої дитини чи онука, що навчається в основній школі, гімназії чи професійному навчальному закладі, або у професійному навчальному закладі, прикладному вищому навчальному закладі або в університеті на підставі визнаної державою навчальної програми на рівні вищої освіти;
- [RT I, 15.03.2022, 1 - в силі з 01.08.2022]
- 4) утримання з боку чоловіка (дружини);
 - 5) утримання повнолітньою дитиною чи онуком одного з батьків, діда чи бабусі, якщо батьки чи дід та бабуся за станом здоров'я або у зв'язку з обмеженими можливостями не здатні обходитись без сторонньої допомоги, та
 - 6) утримання опікуном підопічного.

Підрозділ 3

Правовий статус іноземців в Естонії

Стаття 10. Права іноземця

(1) Іноземцям, які перебувають в Естонії, гарантуються рівні з громадянами Естонії права і свободи, якщо інше не встановлено Конституцією, цим Законом, іншими законами або обов'язковим для Естонії міжнародним договором.

(2) Іноземцям гарантуються права і свободи, що випливають із загальноновизнаних норм міжнародного права та міжнародних звичаїв.

Стаття 11. Обов'язки іноземця

Іноземець, який тимчасово перебуває в Естонії або проживає в Естонії, зобов'язаний дотримуватись конституційного порядку Естонії та виконувати чинні в Естонії правові акти, поважати конституційні цінності та принципи, державу, засновану на свободі, справедливості та праві, суспільний устрій Естонії, естонську мову та культуру.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Розділ 2

Загальні процесуальні положення

Стаття 12. Застосування Закону про адміністративне провадження

(1) До передбаченого цим Законом адміністративного провадження застосовуються положення Закону про адміністративне провадження з урахуванням особливостей цього Закону.

(2) До передбаченого цим Законом візового провадження не застосовуються положення Закону про адміністративне провадження, якщо інше не встановлено цим Законом.

Стаття 13. Мета провадження

(1) Метою провадження, пов'язаного з прибуттям іноземців до Естонії, їх тимчасовим перебуванням в Естонії, проживанням в Естонії, роботою в Естонії та покладанням на них обов'язків виїзду з Естонії є забезпечення положення, при якому в'їзд іноземців до Естонії, їхнє тимчасове перебування в Естонії, проживання в Естонії та виїзд з Естонії відповідає би суспільним інтересам, а також відповідає би потребам охорони громадського порядку та державної безпеки.

(2) Мета, встановлена частиною 1 цієї статті, не виключає врахування інших обставин чи міркувань під час провадження.

Стаття 14. Обставини, що мають значення для провадження

(1) При веденні провадження враховуються відповідні права іноземця, для використання яких він, за його оцінкою повинен, в'їхати до Естонії, тимчасово перебувати в Естонії, жити в Естонії або працювати в Естонії.

(2) Для охорони громадського порядку та державної безпеки з міркувань запобігання небезпеці при виданні адміністративного акту або вчиненні дії під час ведення провадження можна враховувати неясні обставини.

Стаття 15. Доказ обставин, які мають значення для справи

(1) При оцінці та доведенні обставин, які в майбутньому можуть мати місце у провадженні про в'їзд іноземців до Естонії, їх тимчасового перебування в Естонії, проживання в Естонії, роботи в Естонії та покладання на них обов'язків виїзду з Естонії, а також запобігання пов'язаним з іноземцями загроз передбачається, що настання обставини є ймовірним, якщо його настання явно не виключається.

(2) При виданні адміністративного акту або вчиненні дії враховується можливість доведення обставин, що мають значення у провадженні, та ймовірність їх зміни у майбутньому.

(3) Якщо дія була вчинена або адміністративний акт виданий з урахуванням обставин, які можуть мати місце у майбутньому, настання або ненастання обставини не впливає на правомірність дії чи адміністративного акту.

Стаття 16. Компетенція чиновників адміністративного органу

Для здійснення дій та видання адміністративних актів, що впливають із цього Закону, керівник адміністративного органу від імені адміністративного органу призначає в адміністративному органі чиновників, які мають відповідну компетенцію, якщо інше не встановлено законом або постановою.

Стаття 17. Адміністративно-процесуальна дієздатність

Особа, яка досягла віку, як мінімум 15 років, може самостійно вчиняти процесуальні дії, що впливають із цього Закону, і самостійно брати участь у провадженні, якщо інше не встановлено цим Законом.

Стаття 18. Обов'язок надання сприяння

(1) Іноземець та інша причетна до справи особа зобов'язаний всіляко сприяти з'ясуванню обставин, що мають значення у провадженні з організації в'їзду іноземця до Естонії, його тимчасового перебування в Естонії, проживання в Естонії, роботи в Естонії та виїзду з Естонії.

(2) Обов'язок надання сприяння є також у представника іноземця.

Стаття 19. Обов'язок доведення

(1) Іноземець та інша причетна до справи особа зобов'язана доводити у провадженні з організації в'їзду іноземця до Естонії, його тимчасового перебування в Естонії, проживання в Естонії, роботи в Естонії та виїзду з Естонії обставини, що мають значення при наданні, наявності, продовженні та визнанні недійсним законної підстави для тимчасового перебування в Естонії, проживання в Естонії та роботи в Естонії.

(2) Обов'язок доведення іноземця та іншої причетної до справи особи охоплює обов'язок надання письмових та усних пояснень та обов'язок надання доказів.

Стаття 20. Обов'язок повідомлення

(1) Іноземець та інша причетна до справи особа зобов'язана повідомляти адміністративний орган про зміну та відпадання обставин, які мають значення при наданні, наявності, продовженні та визнанні недійсною законної підстави для тимчасового перебування, проживання та роботи іноземця в Естонії.

(2) Обов'язок повідомлення охоплює серед іншого обов'язок іноземця та іншої причетної до справи особи повідомляти адміністративний орган про зміну обставин, які під час ведення провадження у справі можуть стосуватися провадження, у тому числі про зміну своїх контактних даних або про зміну представника.

Стаття 21. Обов'язок участі у процесуальних діях

(1) Іноземець та інша особа, що причетна до справи, зобов'язана особисто з'явитися для проведення процесуальних дій за викликом адміністративного органу за місцем знаходження адміністративного органу.

(2) Іноземець та інша причетна до справи особа зобов'язана брати участь у проведенні процесуальних дій.

(3) У разі невиконання обов'язку участі у процесуальних діях сприятливий адміністративний акт не видається, або дія, щодо якої подано клопотання, не вчиняється.

Стаття 22. Вчинення дій особисто

(1) Якщо процесуальні дії, виходячи із закону чи характеру процесуальної дії, необхідно вчиняти особисто, то особа зобов'язана особисто з'явитися за місцем знаходження адміністративного органу.

(2) Якщо стан здоров'я особи, яка перебуває в Естонії, стабільно не дозволяє їй особисто з'явитися за місцем знаходження компетентного адміністративного органу, а особиста явка при цьому є обов'язковою, то компетентний адміністративний орган може по можливості встановити особу, перевірити ідентичність, взяти в особи біометричні дані та здійснити інші процесуальні дії за місцем його проживання чи перебування в Естонії.

(3) Якщо процесуальні дії, виходячи із закону чи характеру процесуальної дії, необхідно вчиняти особисто, то учаснику процесу забороняється для здійснення процесуальної дії використовувати представника, вчиняти процесуальні дії поштою чи електронним способом.

Стаття 23. Вчинення дій через представника

(1) Процесуальні дії, які впливають із цього Закону, особа може здійснювати через представника, якщо інше не встановлено цим Законом.

(2) Якщо процесуальні дії, що впливають із цього Закону, здійснюються через представника, то адміністративний орган встановлює особу представника або перевіряє його ідентичність.

(3) Якщо процесуальні дії, які впливають із цього Закону, здійснюються через представника, то представник зобов'язаний довести представницьке право, та адміністративний орган встановлює його представницьке право.

(4) Адміністративний орган може вимагати від особи здійснення процесуальних дій особисто також, якщо використання представника дозволено законом.

Стаття 24. Встановлення особи та перевірка ідентичності

(1) Під час здійснення процесуальних дій, встановлених цим Законом, адміністративний орган зобов'язаний встановити особу або перевірити її ідентичність.

(2) Особа зобов'язана надати можливість встановлення її особистості та перевірки ідентичності.

(3) Якщо неможливо встановити особу чи перевірити ідентичність іноземця чи іншої причетної до справи особи, то сприятливий адміністративний акт не видається або дія, щодо якої подано клопотання, не вчиняється.

Стаття 25. Встановлення особи на підставі документа, що посвідчує особу

(1) Для встановлення особи та перевірки ідентичності особа зобов'язана на вимогу адміністративного органу пред'явити документ, що посвідчує особу.

(2) Особа встановлюється і ідентичність особи перевіряється на підставі документів, зазначених у частині 2 статті 2 Закону про документи, що посвідчують особу, або на підставі проїзного документа іноземної держави.

(3) Якщо іноземцю, який не досяг 15 років, не було видано документа, зазначеного в частині 2 цієї статті, то його особа встановлюється на підставі свідчень його законного представника та інших доказів.

(4) Якщо у іноземця відсутній документ, зазначений у частині 2 цієї статті, то в разі потреби його особа встановлюється або перевірка ідентичності здійснюється на підставі інших доказів.

Стаття 26. Встановлення особи на підставі біометричних даних

(1) Для встановлення особи та перевірки ідентичності в іноземців та інших причетних до справі осіб можуть бути взяті та опрацьовані біометричні дані.

(2) Особа зобов'язана на вимогу адміністративного органу дозволити взяття біометричних даних.

Стаття 27. Встановлення особи на підставі даних ДНК

(1) Для встановлення особи та перевірки ідентичності у іноземця можна взяти пробу ДНК та обробити відповідні дані, якщо інакше неможливо встановити особу іноземця або перевірити його ідентичність.

(2) При вирішенні питання про взяття проби ДНК у неповнолітнього враховуються насамперед права та інтереси неповнолітнього.

(3) Особа зобов'язана на вимогу адміністративного органу дозволити взяти пробу ДНК.

Стаття 28. Встановлення особи на підставі інших доказів

Адміністративний орган може встановити особу або перевірити ідентичність на підставі інших, відомих адміністративному органу, не зазначених у цьому Законі даних, у тому числі даних, зібраних щодо особи в ході проведеного раніше провадження, або даних, що обробляються в банку даних.

Стаття 29. Подані в клопотанні дані та докази, що додаються

[RT I, 03.01.2017, 1 - в силі з 18.01.2017]

(1) При зверненні щодо видання адміністративних актів і вчинення дій, що впливають із цього Закону, особа повинна подати клопотання.

[RT I, 03.01.2017, 1 - в силі з 18.01.2017]

(2) Особа повинна зазначити у клопотанні всі передбачені клопотанням дані.

(3) Особа повинна додати до клопотання всі передбачені докази.

(4) Особа може подати клопотання та подати докладені до нього докази естонською, російською чи англійською мовою, якщо інше не встановлюється цим Законом.

[RT I, 29.06.2012, 5 - в силі з 01.07.2012]

Стаття 30. Документ, виданий в іноземній державі

(1) Виданий в іноземній державі іншомовний документ повинен бути перекладений на естонську, російську або англійську мову і переклад повинен бути виконаний присяжним перекладачем.

[RT I, 23.12.2013, 1 - в силі з 01.01.2020]

(2) Документ, виданий в іноземній державі, має бути легалізований або засвідчений апостилем, якщо інше не встановлено міжнародним договором.

Стаття 31. Подання додаткових даних та доказів

(1) На вимогу адміністративного органу особа зобов'язана подати додаткові або уточнюючі дані або докази про обставини, що мають значення у провадженні.

(2) Якщо особа не надає адміністративному органу необхідних доказів або даних, і адміністративний орган не має змоги їх отримати з додаванням розумних зусиль або протягом розумного строку, то адміністративний орган може залишити клопотання без розгляду або не вчинити дію.

Стаття 31¹. Збір даних за допомогою оперативно-розшукових дій та запити до підприємців у сфері зв'язку

(1) Компетентна установа, зазначена в частині 1 статті 126² Кримінально-процесуального кодексу, може за письмовою згодою особи збирати про неї відомості або докази про обставини, що мають значення для провадження, шляхом оперативно-розшукових дій, зазначених у частині 1 статті 126³ Кримінально-процесуального кодексу, та направлення запиту підприємцям у сфері зв'язку щодо даних, зазначених у частинах 2 та 3 статті 111¹ Закону про електронний зв'язок, якщо це необхідно для видання адміністративного акту або вчинення дії.

(2) Особу повідомляють про вчинення щодо неї оперативно-розшукової дії після видання адміністративного акту або вчинення дії та знайомлять за її бажанням із зібраними шляхом вчинення дії даними.

[RT I, 29.06.2012, 2 - в силі з 01.01.2013]

Стаття 32. Підписання клопотання та доказу

(1) Клопотання та поданий доказ особа підписує особисто.

(2) Клопотання та поданий доказ неповнолітньої особи, що не досягла 15 років, або особи з обмеженою дієздатністю підписує її законний представник.

(3) Підписанням клопотання особа підтверджує, що вона не подала в клопотанні неправдивих відомостей і не додала до клопотання підроблених доказів.

(4) Підписанням клопотання особа підтверджує, що вона поінформована про склад персональних даних, що знаходяться в обробці та пов'язані з нею, про мету, обсяг і спосіб обробки даних та про допустимість їх передачі третім особам.

(5) Адміністративний орган може вимагати підписання особою поданого ним доказу або його копії. Підписанням доказу або його копії особа підтверджує, що поданий доказ є оригінальним документом, не містить неправдивих відомостей і не є фальшивим. Підписанням копії документа особа підтверджує, що копія відповідає оригінальному документу.

(6) Якщо особа не здатна підписати клопотання або доказ, то адміністративний орган робить у клопотанні або доказі відмітку про відсутність підпису та причину цього. Це рівнозначно підписанню клопотання чи доказу.

(7) Положення цієї статті застосовуються також щодо заяв, поданих для порушення провадження у справі, та заяв, поданих у ході провадження у справі.

Стаття 33. Процесуальні строки

(1) Строки проведення провадження, що впливають із цього Закону, встановлюються постановами, виданими на основі цього Закону.

(2) Якщо строк проведення провадження не встановлений постановою, цей строк визначається адміністративним органом.

(3) Процесуальний строк, що встановлюється постановою або визначається адміністративним органом, не повинен перевищувати шести місяців.

Стаття 34. Продовження процесуального строку

(1) Адміністративний орган може продовжити процесуальний строк, якщо протягом встановленого процесуального строку неможливе з'ясування обставин, що мають значення для справи, чи збирання доказів.

(2) Кожен раз при продовженні процесуального строку, визначений адміністративним органом новий процесуальний строк не повинен перевищувати початковий процесуальний строк.

Стаття 35. Відновлення процесуального строку

(1) Якщо строк вчинення дії пропущено з поважної причини, то адміністративний орган може з власної ініціативи або за клопотанням особи відновити строк, якщо інше не встановлено цим Законом.

(2) Обґрунтована заява про відновлення процесуального строку має бути подана негайно після відпадання обставини, яка перешкоджає вчиненню процесуальної дії.

(3) Ні подання заяви про відновлення процесуального строку, ні відновлення процесуального строку не робить перебування іноземця в Естонії законним, якщо у іноземця відсутня законна підстава для тимчасового перебування або проживання в Естонії.

Стаття 36. Інформування

(1) Про видані на основі цього Закону адміністративні акти та вчинені дії особа інформується у тому випадку, якщо інформування передбачено цим Законом або виданою на його основі постановою.

(2) Інформування особи відбувається згідно з контактними даними, зазначеними особою в клопотанні або заяві, або за зареєстрованою в Естонії адресою місця проживання, якщо особа не виявила бажання отримати інформацію за іншими контактними даними або даними місця проживання.

(3) Про виданий на підставі цього закону сприятливий адміністративний акт або про здійснення дії, щодо якої подане клопотання, особа інформується через веб-сторінку адміністративного органу без опублікування особистих даних, електронним способом або іншим прийнятним чином.

[RT I, 17.06.2020, 2 - в силі з 01.07.2020]

(4) Обтяжуючий адміністративний акт може бути доставлений особі електронним способом або поштою або вручений за місцезнаходженням адміністративного органу.

[RT I, 17.06.2020, 2 - в силі з 01.07.2020]

(5) Якщо особа використовує під час проведення процедури представника, то передбачений цією статтею обов'язок адміністративного органу з повідомлення особи вважається виконаним при інформуванні представника.

Стаття 37. Доставка адміністративного акту електронним способом та поштою

[RT I, 17.06.2020, 2 - в силі з 01.07.2020]

(1) Виданий на підставі цього закону обтяжуючий адміністративний акт може бути доставлений особі поштою рекомендованим листом або електронним способом, якщо забезпечено підтвердження отримання документа, доставленого електронним способом.

[RT I, 17.06.2020, 2 - в силі з 01.07.2020]

(2) Якщо доставка адміністративного акту вказаним у частині 1 цієї статті способом не вдалася, то адміністративний орган може опублікувати персональні дані адресата адміністративного акту та резолютивну частину адміністративного акту на сайті адміністративного органу. Опублікуванням резолютивної частини адміністративного акту на сайті адміністративного органу адміністративний акт вважається таким, що вручений особі та набрав чинності.

Стаття 38. Вручення адміністративного акту за місцем знаходження адміністративного органу

(1) Адміністративний орган може призначити особі дату або строк, коли особа зобов'язана особисто з'явитися за місцем знаходження адміністративного органу для отримання адміністративного акту.

(2) Якщо особа у призначену дату або протягом призначеного строку без поважної причини не з'явиться за місцем знаходження адміністративного органу, останній може опублікувати персональні дані адресата адміністративного акту та резолютивну частину адміністративного акту на сайті адміністративного органу. Опублікуванням резолютивної частини адміністративного акту на сайті адміністративного органу адміністративний акт вважається таким, що вручений особі та набрав чинності.

Стаття 39. Оприлюднення процесуальних документів

(1) У провадженні з в'їзду іноземця до Естонії, його тимчасовому перебуванню в Естонії, його проживання в Естонії, роботою в Естонії та покладення на нього обов'язку виїзду з Естонії, процесуальний документ, у тому числі повідомлення про явку за місцем знаходження адміністративного органу, може доставлятися особі через веб-сторінку адміністративного органу без опублікування особистих даних, електронним способом, поштою, за місцем знаходження адміністративного органу або іншим прийнятним способом. Спосіб доставки процесуального документа обирає адміністративний орган.

[RT I, 17.06.2020, 2 - в силі з 01.07.2020]

(2) Якщо процесуальний документ не вдалося доставити особі вказаним у частині 1 цієї статті способом, який, за оцінкою адміністративного органу, повинен був з найбільшою ймовірністю забезпечити доставку процесуального документа, то адміністративний орган може опублікувати персональні дані учасника процесу та зміст процесуального документа на сайті адміністративного органу. Опублікуванням змісту процесуального документа, у тому числі повістки, на сайті адміністративного органу процесуальний документ вважається доставленим особі.

Стаття 40. Доставка адміністративного акту у разі, якщо місцезнаходження особи невідоме

(1) Якщо адміністративному органу невідоме місцезнаходження особи, та адміністративному органу протягом розумного строку або з додаванням розумних зусиль не вдалося з'ясувати місцезнаходження особи, то персональні дані адресата адміністративного акту та резолютивна частина як сприятливого, так і обтяжуючого адміністративного акту або зміст процесуального документа, у тому числі повістки можуть бути опубліковані на сайті адміністративного органу.

(2) Опублікуванням резолютивної частини адміністративного акту або змісту процесуального документа на сайті адміністративного органу адміністративний акт вважається доставленим особі та таким, що набрав чинності, а процесуальний документ – доставленим.

Стаття 40¹. Особливість мотивування адміністративного акту

Обґрунтування, що є підставою адміністративного акту, виданого на підставі цього Закону, у тому числі зібрані у провадженні дані та докази, не розголошуються, у тому числі суб'єкту даних, в обсязі, що суперечить цілям, передбаченим частиною 1 статті 279³ цього Закону.

[RT I, 13.03.2019, 2 - в силі з 15.03.2019]

Стаття 40². Оцінка благонадійності

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони може дати оцінку щодо неблагонадійності роботодавця, навчального закладу, який надає практику, особи або іншої особи (далі – *оцінка*), якщо іноземець прибуває до особи, або якщо до особи застосовуються встановлені цим законом обов'язки особи, яка запрошує (далі в цій статті – *особа, яка запрошує*).

(2) Чиновник консульства або Департамент поліції та прикордонної охорони може враховувати оцінку, дану особі, яка запрошує, щодо адміністративного акту, який видається, або дії, що здійснюється у відношенні поданого у майбутньому клопотання щодо надання довгострокової візи, клопотання щодо продовження терміну перебування, клопотання щодо реєстрації короткострокової роботи, клопотання щодо посвідки на проживання або клопотання про продовження посвідки на проживання.

(3) При оцінюванні враховуються порушення обов'язків, що покладені на підставі цього Закону, та інші причини, на підставі яких є обґрунтована підстава сумніватися у благонадійності особи, яка запрошує.

(4) Оцінка дається строком до одного року.

[RT I, 17.06.2020, 2 - в силі з 01.07.2020]

Стаття 41. Державне мито

(1) Державне мито сплачується у розмірах, передбачених Законом про державне мито, за розгляд клопотань про вчинення наступних дій та видачу наступних адміністративних актів:

- 1) розгляд клопотання про надання посвідки на проживання, клопотання про продовження посвідки на проживання та клопотання про відновлення посвідки на проживання;
[RT I, 02.07.2013, 3 – в силі з 01.09.2013]
- (2) [Пункт недійсний - RT I, 09.12.2010, 1 – в силі з 01.01.2011]
- 3) розгляд клопотання про надання візи та клопотання про продовження строку перебування;
[RT I, 23.03.2011, 2 - в силі з 05.04.2011]
- 4) реєстрація короткострокової роботи;
- 5) розгляд заяви, поданої під час оскарження рішення про відмову у наданні візи, про скасування візи, про визнання візи недійсною, про відмову у продовженні строку перебування та про дострокове припинення терміну перебування;
[RT I, 23.03.2011, 2 - в силі з 05.04.2011]
- 6) розгляд клопотання про оформлення права на перебування в Естонії в якості довгострокової візи внаслідок закінчення терміну дії тимчасової посвідки на проживання.
[RT I, 03.01.2017, 2 - в силі з 17.01.2017]
- (2) У разі залишення клопотання без розгляду державне мито не повертається.

Стаття 42. Зберігання процесуальних документів

Клопотання, заяви, докази, протоколи, відомості про надсилання повісток та доставку документів, а також інші процесуальні документи осіб зберігаються у порядку, передбаченому правовими актами Європейського Союзу, Законом про архіви та виданими на його основі постановами.

Стаття 42¹. Точки зору інших адміністративних органів та осіб

- (1) Якщо при передбаченому цим Законом провадженні адміністративному органу буде потрібна точка зору іншого адміністративного органу, фізичної чи юридичної особи, то адміністративний орган може звернутися за потрібною точкою зору.
- (2) Якщо інший адміністративний орган, фізична чи юридична особа не надали свою точку зору протягом призначеного строку та не продовжили строк, то адміністративний орган проводить провадження без точки зору іншого адміністративного органу, фізичної чи юридичної особи.
[RT I, 29.06.2012, 5 - в силі з 01.07.2012]

Глава 2

ТИМЧАСОВЕ ПЕРЕБУВАННЯ ТА КОРОТКОСТРОКОВА РОБОТА В ЕСТОНІЇ

Розділ 1

Тимчасове перебування в Естонії

Підрозділ 1

Підстави для в'їзду в Естонію та тимчасового перебування в Естонії

Стаття 43. Законні підстави для в'їзду до Естонії та тимчасового перебування в Естонії

(1) Для в'їзду в Естонію та тимчасового перебування в Естонії іноземець повинен мати законну підставу. Законними підставами для тимчасового перебування іноземця в Естонії є:

- 1) віза, надана компетентною установою Естонії;
- 2) віза, надана компетентною установою держави-учасниці Шенгенської конвенції, якщо умови візи не виключають права на перебування в Естонії;
- 3) право на перебування в Естонії, що безпосередньо випливає з міжнародного договору;
- 4) право на перебування в Естонії, що випливає з рішення Уряду Республіки про відмову від візових вимог;
- 5) право чи обов'язок перебувати в Естонії, які безпосередньо випливають із закону, судового рішення чи адміністративного акта;
- 6) посвідка на проживання, надана компетентною установою держави-учасниці Шенгенської конвенції;
[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]
- 7) дипломатичне посвідчення особи, видане Міністерством закордонних справ акредитованому в Естонії персоналу, членам сімей персоналу та приватному персоналу дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав, а також представництв міжнародних організацій;
[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.02.2017]

- 8) право на перебування в Естонії, що виходить із закінчення терміну дії тимчасової посвідки на проживання;
[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]
- 9) посвідка на проживання, надана переведеному в межах підприємства працівнику (далі – *посвідка на проживання, надана переведеному в межах підприємства працівнику*) компетентною установою держави-члена Європейського Союзу на підставі директиви Європейського Парламенту та Ради 2014/66/ЄС про умови в'їзду та проживання громадян третіх країн у рамках переведення в межах підприємства (Офіційний журнал ЄС L 157, 27.05.2014, стор. 1–22).
[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]
- 10) довгострокова віза або посвідка на проживання, видані компетентною установою держави-члена Європейського Союзу на підставі директиви Європейського Парламенту та Ради 2016/801/ЄС про умови в'їзду та проживання громадян третіх країн з метою наукових досліджень, навчання, стажувань, волонтерської діяльності, обміну студентами або освітніх проектів, а також роботи за програмою «au pair» (Офіційний журнал ЄС L 132, 21.05.2016, стор. 21–57) для проведення науковцем наукової роботи або навчання студента.
[RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]
- (2) Довгострокова віза, надана компетентною установою держави-учасниці Шенгенської конвенції, є законною підставою для перебування іноземця в Естонії відповідно до постанови (ЄС) Європейського Парламенту та Ради № 265/2010 про внесення змін та поправок до Конвенції про застосування Шенгенської угоди та постанови (ЄС) № 562/2006 щодо пересування осіб на підставі довгострокової візи (Офіційний журнал Європейського Союзу L 85, 31.03.2010, стор. 1–4).
[RT I, 23.03.2011, 2 – чинна з 05.04.2011]
- (3) Законною підставою для перебування в Естонії ув'язнених, взятих під варту чи арештованих, які перебувають в Естонії в пенітенціарній установі, є підстава, зазначена в пункті 5 частини 1 цієї статті, і в період перебування в пенітенціарній установі вони не повинні мати іншої встановленої цим законом або іншим законом законної підстави для перебування в Естонії.
(3¹) Покладений адміністративним актом або судовим рішенням обов'язок виїзду з Естонії не є законною підставою для тимчасового перебування іноземця в Естонії відповідно до пункту 5 частини 1 цієї статті.
[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]
- (3²) Міністр, що відповідає за дану сферу, або, за наданими ним повноваженнями, генеральний директор Департаменту поліції та прикордонної охорони, може в екстреній ситуації або при надзвичайному положенні видати іноземцю, який перебуває в Естонії, чиему поверненню в країну походження перешкоджають, законну підставу для перебування в Естонії відповідно до пункту 5 частини 1 цієї статті.
[RT I, 06.05.2020, 1 – чинна з 07.05.2020]
- (4) Підстава, встановлена пунктом 8 частини 1 цієї статті, є законною підставою для перебування іноземця в Естонії протягом 90 днів, наступних за датою закінчення строку дії посвідки на проживання, якщо дія тимчасової посвідки на проживання іноземця закінчилася після настання строку.
[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]
- (5) Підстава, встановлена пунктом 8 частини 1 цієї статті, є законною підставою для перебування іноземця в Естонії протягом 270 днів, наступних за датою закінчення дії тимчасової посвідки на проживання, наданої на підставі пункту 3 статті 118 або пункту 6 частини 1 статті 181 цього Закону, якщо дія тимчасової посвідки на проживання іноземця закінчилася після настання строку.
[RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]
- (6) Посвідка на проживання, надана переведеному в межах підприємства працівнику, є законною підставою для перебування в Естонії з метою виконання роботи в рамках переведення в межах підприємства, а також для пересування у вигляді транзиту в іншу державу-член Європейського Союзу з метою переведення в межах підприємства.
[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]
- Стаття 44. Строки тимчасового перебування в Естонії**
- (1) Іноземець може перебувати в Естонії на визначених візою умовах.

(2) Громадянин цієї іноземної держави, з якою укладено договір про безвізове переміщення або щодо якого є відмова від візових вимог, може перебувати в державах-учасницях Шенгенської конвенції, у тому числі в Естонії, до 90 календарних днів протягом будь-якого періоду тривалістю 180 днів, якщо інше не встановлено міжнародним договором.

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 02.04.2015]

(3) На підставі посвідки на проживання або довгострокової візи, виданих компетентною установою держави-учасниці Шенгенської конвенції, можна перебувати в Естонії до 90 календарних днів протягом 180 днів.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(3¹) На підставі посвідки на проживання, наданої переведеному в межах підприємства працівнику компетентною установою іншої держави-члена Європейського Союзу, в Естонії можна перебувати з метою переведення в межах підприємства протягом строку дії такої посвідки на проживання.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

(3²) На підставі довгострокової візи або посвідки на проживання, наданої зазначеною у пункті 10 частини 1 статті 43 цього Закону компетентною установою держави-члена Європейського Союзу, можна перебувати в Естонії з метою навчання до 360 днів, якщо іноземець прийнятий на навчання до бакалаврату чи навчання в рамках прикладної вищої освіти, на навчання в бакалавраті та магістратурі по інтегрованим навчальним програмам, або до магістратури чи докторантури.

[RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

(3³) На підставі довгострокової візи або посвідки на проживання, наданої зазначеною в пункті 10 частини 1 статті 43 цього Закону компетентною установою держави-члена Європейського Союзу, можна перебувати в Естонії з метою зайняття науковою діяльністю протягом строку дії цієї візи або посвідки на проживання, якщо короткострокова трудова діяльність іноземця зареєстрована у Департаменті поліції та прикордонної охорони.

[RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

(3⁴) Якщо на зазначених у частині 3³ цієї статті умовах іноземцю, який перебуває в Естонії, компетентною установою держави-члена Європейського Союзу надано довгострокову візу або посвідку на проживання, член його сім'ї може тимчасово перебувати в Естонії протягом строку дії цієї візи або посвідки на проживання.

[RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

(4) Іноземний член суднового екіпажу може бути допущений у Естонію в якості транзитного пасажира, якщо метою в'їзду до Естонії є початок або закінчення роботи як члена судового екіпажу на судні, що перебуває в естонському порту, початок роботи на іншому судні, що перебуває в естонському порту, а у передбачених міжнародними договорами випадках перехід на судно в іншій державі, або повернення до країни походження.

Стаття 45. Договір медичного страхування

(1) У іноземця, який тимчасово перебуває в Естонії та подає клопотання про продовження строку перебування, повинен бути договір медичного страхування, який гарантує оплату витрат на лікування у зв'язку з його хворобою або травмою під час перебування в Естонії.

(2) Іноземець не потребує наявності договору медичного страхування:

1) якщо він є особою, застрахованою в порядку обов'язкового медичного страхування відповідно до Закону про медичне страхування;

2) якщо у нього є договір страхування, що гарантує оплату витрат на лікування у зв'язку з його хворобою або травмою нарівні з особою, яка має медичне страхування;

3) у випадках, передбачених міжнародними договорами або

4) якщо витрати на лікування у зв'язку з його хворобою або травмою оплачуються іншою державою чи міжнародною організацією.

Стаття 45¹. Обов'язки особи, яка запрошує

Навчальний заклад, у якому іноземець почав навчатися в Естонії на підставі довгострокової візи або посвідки на проживання, наданої зазначеною у пункті 10 частини 1 статті 43 цього Закону компетентною установою держави-члена Європейського Союзу, має встановлені цим Законом обов'язки особи, яка запрошує.

[RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

Підрозділ 2

Продовження строку тимчасового перебування в Естонії

Стаття 46. Умови продовження строку перебування

(1) Строк перебування, наданий відповідно до законної підстави для тимчасового перебування в Естонії (далі в цьому розділі – *строк перебування*), як правило, не продовжується.

(2) У порядку виключення строк перебування може бути продовжений до 90 днів у разі виявлення обставини, яка не була відома іноземцю до в'їзду в Естонію, або нової обставини, що виникла після в'їзду іноземця до Естонії.

(3) В якості обставин, зазначених у частині 2 цієї статті, які передбачають продовження перебування іноземця в Естонії або перешкоджають його виїзду з Естонії, розглядається як мінімум одна з таких причин:

- 1) непереборна сила (*force majeure*);
- 2) гуманна причина;
- 3) поважна службова причина, і
- 4) поважна особиста причина.

(4) Право чи обов'язок перебувати в Естонії, які безпосередньо випливають із закону, судового рішення чи адміністративного акту, на підставі цього Закону не продовжуються.

Стаття 47. Правовий вплив клопотання про продовження строку перебування

Якщо іноземець подає клопотання про продовження строку перебування протягом тимчасового строку перебування, його перебування в Естонії є законним протягом розгляду клопотання.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

Стаття 48. Відмова у продовженні строку перебування

(1) У продовженні строку перебування буде відмовлено якщо:

- 1) щодо іноземця є будь-яка обставина, що є підставою для дострокового припинення строку перебування;
 - 2) клопотання про продовження строку перебування не було подано у строк і цей строк не відновлюють;
- [RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]
- 3) при клопотанні про продовження строку перебування подано неправдиві відомості про обставини, що мають значення для справи, або підроблені документи;
 - 4) іноземець не подав на вимогу адміністративного органу та до встановленого строку дані та докази;
 - 5) є підозри про те, що мета продовження строку перебування іноземця не відповідає дійсній меті продовження перебування в Естонії;
 - 6) клопотання про продовження строку перебування іноземця не обґрунтовано;
 - 7) є причини сумніватися у благонадійності іноземця;
 - 8) проїзний документ іноземця не відповідає встановленим вимогам;
 - 9) у іноземця відсутній чинний проїзний документ або
 - 10) мають місце інші обставини, що унеможливають продовження строку перебування.

(2) Якщо законною підставою для тимчасового перебування іноземця в Естонії є посвідка на проживання, надана компетентною установою держави-учасниці Шенгенської конвенції, то при продовженні строку перебування термін дії строку перебування, як правило, не повинен перевищувати термін дії посвідки на проживання іноземця.

Стаття 49. Обґрунтування відмови у продовженні строку перебування

(1) У разі відмови у продовженні строку перебування іноземець буде поінформований про правові підстави для відмови.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

(2) Причина відмови у продовженні строку перебування та пов'язана з цим інформація не оголошується іноземцю та іншим особам.

Стаття 50. Компетенція про прийняття рішень щодо продовження строку перебування

(1) Рішення щодо продовження строку перебування або відмови у продовженні строку перебування приймається Департаментом поліції та прикордонної охорони.

(2) Рішення щодо продовження або відмови у продовженні строку перебування, встановленого дипломатичним посвідченням особи, виданим акредитованому в Естонії персоналу, членам сімей персоналу та приватному персоналу дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав, а також представництв міжнародних організацій, приймаються Міністерством закордонних справ.

Підрозділ 3

Дострокове припинення строку тимчасового перебування в Естонії

Стаття 51. Дострокове припинення строку перебування

(1) Дострокове припинення строку перебування – це скорочення дозволеного законною підставою для тимчасового перебування іноземця в Естонії строку перебування в Естонії, за винятком наданої на підставі цього закону візи.

[RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018].

(2) При достроковому припиненні строку перебування одноразово скорочується строк перебування, дозволений законною підставою, зазначеною в частині 1 цієї статті.

(3) Строк перебування може бути достроково припинено будь-коли до в'їзду іноземця в Естонію, у прикордонному пункті або в період перебування іноземця в Естонії.

Стаття 52. Підстави для дострокового припинення строку перебування

(1) Строк перебування припиняється достроково за наявності як мінімум однієї з таких підстав:

1) у іноземця відсутній діючий проїзний документ;

2) проїзний документ іноземця або записи, що містяться в ньому, є підробленими;

3) є підстави вважати, що заявлена іноземцем мета в'їзду на територію держав-учасниць Шенгенської конвенції не відповідає дійсній меті;

4) іноземець вже провів на території держав-учасниць Шенгенської конвенції 90 днів протягом 180-денного періоду;

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 02.04.2015]

5) іноземець не має достатніх коштів для проживання з урахуванням тривалості та характеру перебування в країні або коштів, необхідних для повернення в країну походження чи транзитну державу;

6) щодо іноземця діє застосована Естонією заборона на в'їзд, або застосована державою-учасницею Шенгенської конвенції заборона на в'їзд до Шенгенської зони та внесена у Шенгенську інформаційну систему відповідно до Шенгенської конвенції;

7) іноземець може становити загрозу для громадського порядку, державної безпеки, міжнародних відносин чи здоров'я населення будь-якої держави-члена Європейського Союзу;

8) іноземець подає для цього особисту заяву;

[RT I, 06.05.2020, 1 – чинна з 07.05.2020]

9) головною метою перебування іноземця в Естонії є робота, та його трудовий договір чи інший договір або діяльність, у разі яких можна припускати дохід чи отримання іншого матеріального блага, закінчується чи закінчився.

[RT I, 06.05.2020, 1 – чинна з 07.05.2020]

(2) Підстава вважати, що мета в'їзду іноземця, про яку він стверджує, на територію держав-учасниць Шенгенської конвенції не відповідає дійсній меті відповідно до пункту 3 частини 1 цієї статті, є насамперед у разі, якщо:

1) є підозри у тому, що після закінчення законної підстави іноземець не залишить територію держав-учасниць Шенгенської конвенції;

2) є підозри, що іноземець може порушити умови тимчасового перебування на території держав-учасниць Шенгенської конвенції;

3) є причини сумніватися у благонадійності іноземця, або

4) іноземець не відповідає умовам тимчасового перебування на території держав-учасниць Шенгенської конвенції.

(3) В якості підстави для дострокового припинення строку перебування застосовується підстава, зазначена в пункті 5 частини 1 цієї статті, насамперед у випадку, якщо:

1) у іноземця відсутні необхідні достатні грошові кошти для покриття витрат на перебування на території держав-учасниць Шенгенської конвенції та виїзду з неї чи для забезпечення його розміщення або

2) строк договору медичного страхування іноземця закінчується до закінчення дозволеного строку перебування.

(4) В якості підстави для дострокового припинення строку перебування застосовуються положення, зазначені в пункті 7 частини 1 цієї статті, насамперед у разі, якщо:

1) іноземець має покарання за правопорушення або

2) стосовно іноземця має місце будь-яка обставина, що є підставою для застосування заборони на в'їзд.

(5) Час перебування не припиняється достроково, якщо тимчасове перебування іноземця в Естонії є необхідним з гуманітарних міркувань, виходячи з державних інтересів або для виконання міжнародних зобов'язань.

Стаття 53. Обґрунтування дострокового припинення строку перебування

(1) У разі дострокового припинення строку перебування іноземець буде поінформований про правові підстави для припинення.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

(2) Причина дострокового припинення строку перебування та пов'язана з цим інформація не розголошується іноземцю та іншим особам.

Стаття 54. Правові наслідки дострокового припинення строку перебування

(1) У разі дострокового припинення строку перебування до прибуття іноземця в Естонію або у прикордонному пункті іноземець не допускається в Естонію, та відправляється назад у порядку, встановленому Законом про державний кордон.

(2) У разі дострокового припинення строку перебування іноземець зобов'язаний негайно покинути Естонію. Обов'язок виїзду може бути виконаний негайно у порядку, встановленому Законом про обов'язок виїзду з країни та заборону на в'їзд до країни.

Стаття 55. Компетенція щодо дострокового припинення строку перебування

Строк перебування припиняється достроково Міністерством закордонних справ, Департаментом поліції та прикордонної охорони або Департаментом поліції безпеки.

Розділ 2 ВІЗА Підрозділ 1 ВИДИ ВІЗ

Стаття 56. Віза

Віза – це дозвіл, що надається іноземцю, на в'їзд на територію держав-учасниць Шенгенської конвенції, для в'їзду в Естонію або в транзитну зону аеропорту і на тимчасове перебування на території держав-учасниць Шенгенської конвенції, в Естонії, або в транзитній зоні аеропорту відповідно до визначених візою умов, якщо інше не встановлено законом.

Стаття 57. Види віз

Візи можуть бути наступних видів:

- 1) візи для транзиту через аеропорт;
- 2) короткострокова віза;
- 3) довгострокова віза.

Стаття 58. Віза для транзиту через аеропорт

Віза для транзиту через аеропорт може бути надана іноземцеві на підставах, передбачених постановою (ЄС) Європейського Парламенту та Ради № 810/2009, якою запроваджується Кодекс Співтовариства про візи (Візовий кодекс) (Офіційний журнал Європейського Союзу L 243, 15.09.2009, стор. 1–58) (далі – *Візовий кодекс*).

Стаття 59. Короткострокова віза

Короткострокова віза може бути надана іноземцю на підставах, встановлених Візовим кодексом.

Стаття 60. Довгострокова віза

(1) Довгострокова віза може бути надана іноземцю для одноразового або багаторазового в'їзду до Естонії та для тимчасового перебування в Естонії.

(2) Довгострокова віза може бути надана зі строком дії до 12 місяців.

[RT I, 23.03.2011, 2 – чинна з 05.04.2011]

(3) Довгострокова віза може бути надана на строк перебування до 365 днів протягом дванадцяти послідовних місяців, якщо інше не встановлено міжнародним договором.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

(4) [Частина недійсна - RT I, 02.07.2013, 3 – чинна з 01.09.2013]

(5) [Частина недійсна - RT I, 02.07.2013, 3 – чинна з 01.09.2013]

(6) Весь строк перебування іноземця на підставі довгострокової візи не повинен перевищувати 548 днів протягом послідовних 730 днів, якщо інше не встановлено міжнародним договором.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

(7) Положення частини 6 цієї статті не застосовуються до іноземців, чия короткочасна робота зареєстрована на підставі частини 10 статті 106 цього Закону, якщо іноземець раніше перебував у державі на підставі довгострокової візи з іншою метою, крім сезонної роботи.
[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

Підрозділ 2
Надання візи та відмова у наданні візи
Підпідрозділ 1
Надання візи

Стаття 61. Встановлені візою умови

(1) Візою встановлюються такі умови:

- 1) строк дії – це період часу, протягом якого віза дійсна для одноразового, дворазового або багаторазового в'їзду на територію держав-учасниць Шенгенської конвенції, до Естонії, або в транзитну зону аеропорту, перебування на зазначених територіях та покидання їх;
- 2) строк перебування – це кількість днів, протягом яких іноземець може перебувати на території держав-учасниць Шенгенської конвенції, в Естонії або в транзитній зоні аеропорту протягом строку дії візи;
- 3) кратність – це кількість в'їздів, дозволених іноземцю протягом строку дії візи на територію держав-учасниць Шенгенської конвенції, до Естонії або в транзитну зону аеропорту, та
- 4) територіальна дія – це територія однієї чи кількох держав-учасниць Шенгенської конвенції або транзитна зона аеропорту, де іноземець може перебувати за умови, що в'їзд у візовий простір та виїзд з нього здійснюються через територію держави, визначеної територіальною дією.

(2) У разі прибуття на територію держав-учасниць Шенгенської конвенції, в Естонію або в транзитну зону аеропорту, перебування там і виїзду звідти іноземець зобов'язаний дотримуватись умов, визначених візою.

Стаття 62. Умови надання візи

(1) Віза для транзиту через аеропорт та короткострокова віза може бути надана іноземцеві на умовах, встановлених Візовим кодексом.

(2) Довгострокова віза може бути надана іноземцеві, якщо:

- 1) він має діючий проїзний документ;
- 2) мета його клопотання про довгострокову візу Естонії є обґрунтованою;
- 3) він має достатні грошові кошти, щоб покрити витрати на проживання та знаходження під час перебування в Естонії, а також щоб повернутися до своєї країни походження або до країни транзиту;
- 4) він має дійсний договір страхування, що гарантує оплату обумовлених його хворобою або травмою витрат на лікування протягом строку дії візи, а у разі багаторазової візи – до закінчення першого запланованого строку перебування.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(3) При наданні довгострокової візи не потрібна наявність договору медичного страхування, якщо згідно із Законом про медичне страхування іноземець є особою, застрахованою у порядку обов'язкового медичного страхування, або витрати на лікування іноземця оплачує інша держава чи міжнародна організація, або у випадках, передбачених міжнародними договорами.

Стаття 62¹. Надання візи у зв'язку з короткостроковою роботою іноземця в Естонії

(1) Якщо іноземець подає клопотання про надання візи для короткострокової роботи в Естонії, його короткострокова робота в Естонії має бути попередньо зареєстрована Департаментом поліції та прикордонної охорони.

(2) Якщо іноземцю надається віза для короткострокової роботи в Естонії та іноземець є одним з батьків, який виховує неповнолітню дитину або єдиним опікуном повнолітньої дитини, яка за станом здоров'я або через інвалідність не в змозі обходитись без сторонньої допомоги, дитині іноземця може бути надана віза на тих же умовах, що й зазначеному іноземцю.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

(2¹) Якщо короткострокова робота іноземця в Естонії зареєстрована з метою наукової та прикладної діяльності, в якості академічного працівника або працівника, переведеного всередині підприємства на підставі пункту 2 частини 14 або частини 13 ст. 106 цього закону, то чоловіку (дружині), неповнолітній дитині та повнолітній дитині, яка за станом здоров'я або

інвалідністю не може обходитись без сторонньої допомоги, може бути надана віза на час перебування іноземця в Естонії з урахуванням умов надання візи.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

(3) Якщо короткострокова робота іноземця в Естонії зареєстрована і він має законну підставу для тимчасового перебування в Естонії, то дитині іноземця може бути надана короткострокова або довгострокова віза, якщо іноземець є одним з батьків, який виховує неповнолітню дитину, або єдиним опікуном повнолітньої дитини, яка за станом здоров'я або інвалідністю не може обходитись без сторонньої допомоги.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

Стаття 62². Надання візи у зв'язку з початком навчання іноземця в Естонії

(1) Іноземцю, прийнятому на навчання до визнаної державою основної школи, гімназії або професійно-технічного чи вищого навчального закладу, може бути надана короткострокова або довгострокова віза на навчання.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

(2) Для навчання на рівні вищої освіти віза може бути надана у випадку, якщо іноземець вступає до навчального закладу, який інституційно акредитований державою.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

(3) Якщо іноземцю, прийнятому до навчального закладу на професійне навчання четвертого чи п'ятого ступеня, до бакалаврату або навчання в рамках прикладної вищої освіти, до бакалаврату та магістратури навчального закладу на навчання за інтегрованими навчальними програмами чи до магістратури, надається віза у зв'язку з вступом на навчання в Естонії, і він є одним з батьків, який виховує неповнолітню дитину, то неповнолітній дитині іноземця може бути надана відповідно короткострокова або довгострокова віза на тих же умовах, що й зазначеному іноземцю.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 01.09.2022]

(4) Якщо іноземцю, якого прийнято до навчального закладу на навчання в докторантурі, надається віза у зв'язку зі вступом на навчання, то дружині (чоловіку) іноземця, його неповнолітнім дітям та повнолітнім дітям, які за станом здоров'я або інвалідністю не можуть обходитись без сторонньої допомоги, можуть бути видані відповідно короткострокові або довгострокові візи на тих же умовах, що і зазначеному іноземцю.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 01.09.2022]

(5) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.04.2017]

Стаття 62³. Правові наслідки клопотання про надання довгострокової візи

Якщо іноземець подає клопотання про надання довгострокової візи у порядку, встановленому статтею 91¹ цього Закону, його перебування в Естонії є законним під час розгляду клопотання.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

Стаття 62⁴. Надання візи у зв'язку з інноваційним підприємництвом

(1) Віза для зайняття інноваційним підприємництвом може бути надана, якщо перебування іноземця в Естонії пов'язане із створенням або розвитком в Естонії інноваційного підприємства. Для зайняття інноваційним підприємництвом іноземцю може бути надана короткострокова або довгострокова віза.

(2) Інноваційне підприємство (стартап) відповідно до цього Закону – це господарська одиниця, що належить зареєстрованому в Естонії комерційному товариству, що розпочинає свою діяльність, метою якої є розробка та запуск такої інноваційної та повторюваної бізнес-моделі з великим глобальним потенціалом зростання, що істотно сприяє розвитку підприємницького середовища Естонії.

(3) Якщо іноземцю надається віза для заняття інноваційним підприємництвом, то дружині (чоловіку) іноземця, його неповнолітнім дітям та повнолітнім дітям, які за станом здоров'я або інвалідністю не в змозі обходитись без сторонньої допомоги, можуть бути видані візи на тих самих умовах, що й зазначеному іноземцю.

(4) Якщо іноземцю надається віза для зайняття інноваційним підприємництвом, то дружині (чоловіку) іноземця, його неповнолітнім дітям та повнолітнім дітям, які за станом здоров'я або інвалідністю не в змозі обходитись без сторонньої допомоги, можуть бути видані короткострокова або довгострокова віза.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

Стаття 62⁵. Надання візи для дистанційної роботи

(1) Віза для виконання дистанційної роботи може бути надана іноземцю, чиєю метою тимчасового перебування в Естонії є виконання робочих обов'язків як незалежного від місця знаходження працівника в Естонії.

(2) Незалежним від місця знаходження працівником, відповідно до цього закону, є іноземець, чия робота не залежить від місця знаходження, який використовує телекомунікаційні технології для виконання робочих обов'язків як дистанційну роботу, та який продовжує:

1) працювати на користь зареєстрованого в іноземній державі роботодавця, з яким він має договірні відносини;

2) комерційну діяльність на користь зареєстрованого в іноземній державі комерційного товариства, в якому він має участь;

3) пропонувати послуги в основному клієнтам, місце дії яких знаходиться в іноземній державі та з якими у нього договірні відносини.

(3) Віза для виконання дистанційної роботи може бути надана, якщо іноземець прибуває до Естонії на запрошення благонадійного посередника, який оцінив відповідність іноземця визначенню працівника, незалежного від місця знаходження, або якщо за оцінкою адміністративного органу іноземець відповідає визначенню працівника, незалежного від місця знаходження.

(4) Благонадійним посередником, відповідно до цього закону, є комерційне товариство, визнане міністром, що відповідає за дану сферу, благонадійним, яке оцінює відповідність іноземця визначенню працівника, незалежного від місця знаходження.

(5) Для виконання дистанційної роботи іноземцю може бути надана короткострокова або довгострокова віза.

(6) Якщо іноземцю надається віза для виконання дистанційної роботи, то дружині (чоловіку) іноземця, його неповнолітній дитині та повнолітній дитині, яка за станом здоров'я або внаслідок інвалідності не може обходитись без сторонньої допомоги, може бути надана віза на тих же умовах, що й зазначеному іноземцю.

(7) Якщо іноземцю надається віза для виконання дистанційної роботи, то дружині (чоловіку) іноземця, його неповнолітній дитині та повнолітній дитині, яка за станом здоров'я або внаслідок інвалідності не може обходитись без сторонньої допомоги, може бути надана короткострокова або довгострокова віза.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

Стаття 63. Надання візи на прикордонному пункті

(1) На прикордонних пунктах візи, як правило, не видаються.

(2) На прикордонному пункті можуть видаватися короткострокові візи на підставах та на умовах, встановлених Візовим кодексом.

(3) Візи для транзиту через аеропорт та довгострокові візи на прикордонних пунктах не видаються.

Стаття 64. Інформація про надання візи

Обставини надання візи та пов'язана з ними інформація не повідомляються іноземцю та іншим особам.

Стаття 64¹. Обов'язки особи, яка запрошує

(1) Навчальний заклад, для навчання в якому іноземцю була надана віза, має встановлені цим Законом обов'язки особи, яка запрошує.

[RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

(2) Благонадійний посередник, на підставі свідчення якого іноземцю видали візу для виконання дистанційної роботи, має встановлені цим законом обов'язки особи, яка запрошує.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

Підпідрозділ 2 Відмова у наданні візи

Стаття 65. Підстави для відмови у видачі візи

(1) Відмова у наданні короткострокової візи та візи для транзиту через аеропорт здійснюється на підставах, встановлених Візовим кодексом.

(2) Відмова у наданні довгострокової візи здійснюється, якщо є як мінімум одна з таких підстав:

1) відсутність у іноземця діючого проїзного документа;

2) проїзний документ іноземця або записи, що містяться в ньому, є підробленими;

3) є підстави вважати, що заявлена іноземцем мета подорожі не відповідає дійсній меті;

- 4) у іноземця відсутня достатня кількість прожиткових коштів з урахуванням тривалості та сутності перебування в Естонії або коштів, необхідних для повернення в країну походження, або країну транзиту;
- 5) щодо іноземця діє застосована Естонією заборона на в'їзд, або застосована державою, що входить до єдиного візового простору Європейського Союзу, заборона на в'їзд на Шенгенську територію, та внесена відповідно до Шенгенської конвенції у Шенгенську інформаційну систему; [RT I, 23.03.2011, 2 – чинна з 05.04.2011]
- 6) іноземець може становити загрозу для громадського порядку, державної безпеки, міжнародних відносин або здоров'я населення та
- 7) є обґрунтована підстава сумніватися у достовірності поданих іноземцем додаткових документів або у правильності їх змісту, у достовірності заяв іноземця, або у його намірі виїхати з Естонії до закінчення терміну дії довгострокової візи.
- 8) є обґрунтована підстава сумніватися у благонадійності роботодавця, навчальної установи, що надає практику особи або іншої особи, до якої прямує іноземець; [RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]
- 9) як мінімум, одна з умов, необхідних для надання візи, не виконана. [RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

Стаття 66. Обґрунтування відмови у наданні візи

- (1) У разі відмови від надання візи іноземця інформують про правові підстави для відмови. [RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]
- (2) Іноземцю та іншим особам не оголошується причина відмови у наданні візи та пов'язана з цим інформація.

Підрозділ 3

Продовження встановленого візою строку перебування і відмова у продовженні строку

Стаття 67. Умови продовження встановленого візою строку перебування

- (1) Визначений візою строк перебування (далі в цьому розділі – *строк перебування*), як правило, не продовжується.
- (2) Строк перебування, встановлений короткостроковою візою або візою для транзиту через аеропорт, продовжується на підставах, встановлених Візовим кодексом.
- (3) У порядку виключення строк перебування, встановлений довгостроковою візою, може бути продовжений до 90 днів, якщо виявиться обставина, яка не була відома іноземцю до в'їзду до Естонії на підставі візи, або нової обставини, яка виникла після надання візи та в'їзду іноземця до Естонії.
- (4) В якості обставин, зазначених у частині 3 цієї статті, які передбачають продовження тимчасового перебування іноземця в Естонії або перешкоджають його виїзду з Естонії, розглядається як мінімум одна з таких причин:
 - 1) непереборна сила (*force majeure*);
 - 2) гуманна причина;
 - 3) поважна службова причина;
 - 4) поважна особиста причина.
- (4¹) Термін перебування, визначений довгостроковою візою, продовжується на період короткострокової роботи в Естонії за умови, що весь строк перебування іноземця на підставі довгострокової візи не перевищує 548 днів протягом послідовних 730 днів. [RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]
- (4²) Термін перебування, визначений довгостроковою візою, продовжується для зайняття інноваційним підприємництвом за умови, що весь строк перебування іноземця на підставі довгострокової візи не перевищує 548 днів протягом послідовних 730 днів. [RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]
- (4³) Якщо іноземцю продовжується визначений візою строк перебування на підставі частини 4² цієї статті, то дружині (чоловіку) іноземця, його неповнолітнім дітям та повнолітнім дітям, які за станом здоров'я або через інвалідність не в змозі обходитися без сторонньої допомоги, може бути продовжено строк перебування, визначений довгостроковою візою, на тих самих умовах, що й зазначеному іноземцю. [RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]
- (5) У разі продовження встановленого візою строку перебування на строк, що перевищує термін дії візи, строк дії візи продовжується до закінчення встановленого візою строку перебування.

Стаття 68. Договір медичного страхування

(1) Іноземець, який звертається з клопотанням про продовження строку перебування, повинен мати договір медичного страхування, що гарантує оплату витрат на лікування, зумовлених його хворобою або травмою, у період тимчасового перебування в Естонії.

(2) Іноземцю не потрібно мати договір медичного страхування:

- 1) якщо він є особою, застрахованою у порядку обов'язкового медичного страхування відповідно до Закону про медичне страхування;
- 2) якщо у нього є договір страхування, що гарантує оплату обумовлених його хворобою або травмою витрат на лікування нарівні з особою, яка має медичне страхування;
- 3) у випадку, передбаченому міжнародним договором, або
- 4) якщо витрати на лікування, зумовлені його хворобою або травмою, сплачує інша держава чи міжнародна організація.

Стаття 68¹. Продовження строку перебування у зв'язку з короткостроковим періодом роботи іноземця в Естонії

(1) Якщо іноземець подає клопотання на продовження строку перебування, визначеного візою, на підставі частини 4¹ статті 67 цього Закону, його короткострокова робота в Естонії має бути попередньо зареєстрована в Департаменті поліції та прикордонної охорони.

(2) Якщо строк перебування іноземця продовжується на підставі частини 4¹ статті 67 цього Закону, також можна продовжити строк перебування, визначений довгостроковою візою, дружини/чоловіка іноземця, неповнолітньої та повнолітньої дитини, які за станом здоров'я або через інвалідність не в змозі обходитись без сторонньої допомоги, на тих самих умовах, що і у відношенні зазначеного іноземця.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

Стаття 69. Правовий вплив клопотання про продовження строку перебування

Якщо іноземець подає клопотання про продовження строку перебування протягом строку дії візи, його перебування в Естонії є законним протягом розгляду його клопотання.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

Стаття 70. Відмова у продовженні строку перебування

У продовженні строку перебування надається відмова:

- 1) щодо іноземця є обставина, яка являється підставою для відмови у наданні візи;
- 2) [Частина недійсна - RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]
- 3) під час подання клопотання про продовження строку перебування були представлені неправдиві відомості про обставини, що мають значення для справи, або підроблені документи;
- 4) іноземець не подає на вимогу адміністративного органу та до встановленого строку дані та докази;
- 5) є підозри в тому, що мета продовження строку перебування іноземця не відповідає дійсній меті продовження перебування на території держав-учасниць Шенгенської конвенції або в Естонії;
- 6) клопотання про продовження строку перебування іноземця не обґрунтовано;
- 7) є причини сумніватися у благонадійності іноземця;
- 8) проїзний документ іноземця не відповідає встановленим вимогам;
- 9) у іноземця відсутній діючий проїзний документ або
- 10) є інші обставини, що унеможливають продовження строку перебування.

Стаття 71. Обґрунтування відмови у продовженні строку перебування

(1) У разі відмови від продовження строку перебування іноземця інформують про правові підстави для відмови.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

(2) Причина відмови у продовженні строку перебування та пов'язана з цим інформація не оголошується іноземцю та іншим особам.

Підрозділ 4

Термін дії візи

Підпідрозділ 1

Припинення дії візи

Стаття 72. Припинення дії одноразової візи

(1) Дія одноразової короткострокової візи та візи для транзиту через аеропорт припиняється:

- 1) після закінчення строку дії візи;
- 2) після закінчення строку перебування, якщо строк дії візи не закінчується раніше;

- 3) коли іноземець залишає територію країн-учасниць Шенгенської конвенції чи транзитної зони аеропорту;
 - 4) у разі анулювання візи або
 - 5) у разі визнання візи недійсною.
- (2) Дія одноразової довгострокової візи припиняється:
- 1) після закінчення строку дії візи;
 - 2) після закінчення строку перебування, якщо строк дії візи не закінчується раніше;
 - 3) коли іноземець залишає Естонію;
 - 4) у разі анулювання візи;
 - 5) у разі визнання візи недійсною;
 - 6) у разі надання посвідки на проживання компетентною установою Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

Стаття 73. Припинення дії багаторазової візи

- (1) Дія багаторазової короткострокової візи та візи для транзиту через аеропорт припиняється:
- 1) після закінчення строку дії візи;
 - 2) при використанні іноземцем дозволеної візою кількості в'їздів на територію держав-учасниць Шенгенської конвенції або до транзитної зони аеропорту, рахуючи з моменту завершення встановленого візою строку перебування, якщо строк дії візи не закінчується раніше;
 - 3) при використанні іноземцем дозволеної візою кількості в'їздів на територію держав-учасниць Шенгенської конвенції або до транзитної зони аеропорту, рахуючи з моменту завершення встановленого візою строку перебування, якщо іноземець не залишить територію держав-учасниць Шенгенської конвенції, або транзитну зону аеропорту раніше;
 - 4) при використанні іноземцем дозволеної візою кількості в'їздів на територію держав-учасниць Шенгенської конвенції або в транзитну зону аеропорту, рахуючи з моменту залишення іноземцем території держав-учасниць Шенгенської конвенції, або транзитної зони аеропорту, якщо строк перебування або строк дії не закінчується раніше;
 - 5) у разі анулювання візи або
 - 6) у разі визнання візи недійсною.
- (2) Дія багаторазової довгострокової візи припиняється:
- 1) після закінчення строку дії візи;
 - 2) при використанні іноземцем дозволеної візою кількості в'їздів до Естонії, рахуючи з моменту завершення встановленого візою строку перебування, якщо строк дії візи не закінчується раніше;
 - 3) при використанні іноземцем дозволеної візою кількості в'їздів до Естонії, рахуючи з моменту завершення встановленого візою строку перебування, якщо іноземець не залишить територію Естонії раніше;
 - 4) при використанні іноземцем дозволеної візою кількості в'їздів до Естонії, рахуючи з моменту від'їзду іноземця з Естонії, якщо строк перебування або строк дії візи не закінчується раніше;
 - 5) у разі анулювання візи;
 - 6) у разі визнання візи недійсною;
 - 7) у разі надання посвідки на проживання компетентною установою Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

Стаття 74. Обов'язок іноземця залишити територію держав-учасниць Шенгенської конвенції, Естонію або транзитну зону аеропорту

Іноземець зобов'язаний залишити територію держав-учасниць Шенгенської конвенції, Естонію або транзитну зону аеропорту не пізніше моменту припинення дії візи.

Підпідрозділ 2

Анулювання візи та визнання недійсною

Стаття 75. Анулювання візи та визнання недійсною

Анулювання візи та визнання візи недійсною відповідно до Візового кодексу – це визнання візи недійсною відповідно до Закону про адміністративне провадження.

Стаття 76. Анулювання візи

- (1) Анулювання візи відповідно до Візового кодексу та цього закону – це визнання візи недійсною заднім числом з моменту її надання.
- (2) Віза анулюється, якщо виявиться, що під час її надання не було виконано умов надання візи.

Стаття 77. Визнання візи недійсною

(1) Визнання візи недійсною відповідно до Візового кодексу та цього закону – це визнання візи недійсною перспективно, рахуючи з моменту прийняття рішення.

(2) Віза визнається недійсною, якщо з'ясується, що необхідні для надання візи умови більше не виконуються.

Стаття 78. Підстави для анулювання візи та визнання візи недійсною

(1) Короткострокова віза та віза для транзиту через аеропорт анулюється та визнається недійсною на підставах, встановлених Візовим кодексом.

(2) Довгострокова віза анулюється та визнається недійсною за наявності як мінімум однієї з таких підстав:

1) у іноземця відсутній діючий проїзний документ;

2) проїзний документ іноземця або записи, що містяться в ньому, є підробленими;

3) є підстави вважати, що мета подорожі іноземця, про яку він стверджує, не відповідає дійсній меті;

4) у іноземця відсутня достатня кількість прожиткових коштів з урахуванням тривалості та сутності перебування в Естонії або коштів, необхідних для повернення в країну походження чи країну транзиту;

5) щодо іноземця діє застосована Естонією заборона на в'їзд, або застосована державою, що входить до єдиного візового простору Європейського союзу, заборона на в'їзд на Шенгенську територію, внесена у Шенгенську інформаційну систему відповідно до Шенгенської конвенції;

[RT I, 23.03.2011, 2 – чинна з 05.04.2011]

6) іноземець може становити загрозу для громадського порядку, державної безпеки, міжнародних відносин або здоров'я населення та

7) є обґрунтована підстава сумніватися у достовірності поданих іноземцем додаткових документів або у правильності їх змісту, у достовірності заяв іноземця або у його намірі виїхати з Естонії до закінчення строку дії довгострокової візи;

8) іноземець подав відповідне клопотання;

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

9) головною метою перебування іноземця в Естонії є робота та його трудовий договір чи інший договір або діяльність, у разі яких можна передбачати дохід чи отримання іншого матеріального блага, закінчується чи закінчено.

[RT I, 06.05.2020, 1 – чинна з 07.05.2020]

10) є обґрунтована підстава сумніватися у благонадійності роботодавця, навчального закладу, який надає практику особи чи іншої особи, до якої направляється іноземець;

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

11) в наявності обставина, яка є підставою для відмови у наданні візи або у продовженні визначеного візою строку перебування.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

Стаття 79. Обґрунтування анулювання візи та визнання візи недійсною

(1) У разі анулювання візи та визнання візи недійсною іноземця інформують про правові підстави для анулювання/визнання візи недійсною.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

(2) Причини анулювання візи та визнання візи недійсною та пов'язані з цим обставини не оголошуються іноземцю та іншим особам.

Стаття 80. Обов'язок виїзду іноземця

(1) У разі анулювання візи або визнання візи недійсною іноземець, що перебуває на території держав-учасниць Шенгенської конвенції, зобов'язаний негайно залишити територію держав-учасниць Шенгенської конвенції, якщо у нього відсутня законна підстава для тимчасового перебування або проживання в країні.

(2) Обов'язок виїзду, встановлений частиною 1 цієї статті, може бути виконаний негайно у примусовому порядку, передбаченому Законом про обов'язок виїзду з країни та заборону на в'їзд до країни.

Підрозділ 5

Візове провадження

Підпідрозділ 1

Компетенція

Стаття 81. Компетенція щодо надання віз у закордонному представництві Естонії

Рішення про надання візи або про відмову у її наданні у закордонному представництві Естонії приймається консульською посадовою особою.

Стаття 82. Узгодження надання візи

(1) Консульська посадова особа зобов'язана погодити надання візи з підвідомчими установами Міністерства внутрішніх справ, призначеними міністром, який відповідає за дану сферу.

(1¹) Департамент поліції та прикордонної охорони зобов'язаний погодити надання візи в Естонії з установою, призначеною відповідальним за дану сферу міністром.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

(2) Якщо призначена відповідальним за дану сферу міністром установа не погодить надання візи, то консульська посадова особа або Департамент поліції та прикордонної охорони мають у разі надання візи обґрунтувати своє рішення у візовому реєстрі.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

(3) Інформація про погодження надання візи не оголошується іноземцю та іншим особам.

(4) Узгодження надання візи організується через візовий реєстр.

(5) У випадках, передбачених правовими актами Європейського Союзу, надання візи узгоджується з державами-учасниками Шенгенської конвенції.

Стаття 82¹. Компетенція щодо надання віз до Естонії

Рішення про надання візи або про відмову у наданні візи до Естонії приймається Департаментом поліції та прикордонної охорони.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

Стаття 83. Компетенція щодо надання віз на прикордонному пункті

Рішення про надання візи в порядку виключення на прикордонному пункті або про відмову в цьому приймається Департаментом поліції та прикордонної охорони.

Стаття 84. Компетенція щодо продовження строку перебування

Рішення про продовження строку перебування або про відмову в цьому приймається Департаментом поліції та прикордонної охорони.

Стаття 85. Компетенція щодо анулювання віз

(1) Рішення про анулювання візи приймається Міністерством закордонних справ, Департаментом поліції та прикордонної охорони або Департаментом поліції безпеки.

(2) Рішення про анулювання візи іноземця, який прибув на державний кордон Естонії, до транзитної зони або тимчасової контрольної лінії, приймається Департаментом поліції та прикордонної охорони.

Стаття 86. Компетенція щодо визнання віз недійсними

Віза визнається недійсною Міністерством закордонних справ, Департаментом поліції та прикордонної охорони або Департаментом поліції безпеки.

Стаття 87. Компетенція щодо відмови від візових вимог

Уряд Республіки може ухвалити рішення про відмову від візових вимог відповідно до постанови Європейського Парламенту та Ради (EL) 2018/1806, в якій перераховані треті країни, громадяни яких при перетині зовнішніх кордонів повинні мати візу, та ті треті країни, громадяни яких звільнені від цієї вимоги (ELT L 303, 28.11.2018, стор. 39–58)

[RT I, 11.03.2023, 4 - в силі з 21.03.2023]

Стаття 88. Компетенція щодо укладання пов'язаних із представництвом угод

Уряд Республіки може укладати з іноземними державами угоди, пов'язані з представленням Естонської Республіки у візових питаннях.

Підпідрозділ 2

Клопотання

Стаття 89. Клопотання про надання візи

(1) Іноземець для отримання візи подає клопотання про візу.

(2) Неповнолітній, який досяг 15 років, постійно проживає в іноземній державі, може самостійно подати клопотання про надання візи. У разі самостійного подання клопотання про надання візи адміністративний орган може вимагати надати нотаріально завірену згоду законного представника.

Стаття 90. Клопотання про візу в закордонному представництві Естонії

(1) При зверненні з клопотанням про надання короткострокової візи та візи для транзиту через аеропорт у закордонних представництвах Естонії застосовуються положення Візового кодексу.

(2) При зверненні з клопотанням про надання довгострокової візи іноземець подає клопотання про надання візи особисто до закордонного представництва.

(3) Іноземець може подати клопотання про надання довгострокової візи в закордонне представництво Естонії поштою, електронним способом або через представника, якщо у провадженні щодо продовження візи або часу перебування він пройшов дактилоскопіювання та взяті відбитки пальців дозволяють встановити особу та відповідають вимогам, встановленим на підставі пунктів 5-7 частини 1 статті 101 цього закону.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(4) [Частина недійсна - RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

Стаття 91. Звернення з клопотанням про надання візи у закордонному представництві держави-учасниці Шенгенської конвенції

(1) Іноземець може для звернення з клопотанням про надання короткострокової візи або візи для транзиту через аеропорт подати клопотання щодо надання візи до закордонного представництва держави-учасниці Шенгенської конвенції, якщо Урядом Республіки укладено з цією державою угоду про представлення Естонської Республіки у візових питаннях.

(2) Щодо подання клопотань про надання короткострокової візи та візи для транзиту через аеропорт до закордонного представництва держави-учасниці Шенгенської конвенції застосовуються положення Візового кодексу.

Стаття 91¹. Звернення з клопотанням про надання візи до Департаменту поліції та прикордонної охорони

(1) Звернутися з клопотанням про надання довгострокової візи до Департаменту поліції та прикордонної охорони може іноземець, який тимчасово перебуває в Естонії на зазначених у пунктах 1-4 та 6-10 частини 1 статті 43 цього закону підставах.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(1¹) Звернутися з клопотанням про надання довгострокової візи до Департаменту поліції та прикордонної охорони може іноземець, якому законну підставу для перебування в Естонії надано під час екстреній ситуації або надзвичайного стану, на підставі, зазначеній у пункті 5 частини 1 статті 43 цього закону, після закінчення екстреної ситуації чи надзвичайного стану.

[RT I, 06.05.2020, 1 – чинна з 07.05.2020]

2) Для клопотання про надання довгострокової візи в Департаменті поліції та прикордонної охорони іноземець повинен з'явитися особисто до Департаменту поліції та прикордонної охорони.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(3) Іноземець може подати до Департаменту поліції та прикордонної охорони клопотання про надання довгострокової візи поштою, електронним способом або через представника, якщо у провадженні щодо продовження візи або строку перебування він пройшов дактилоскопіювання та взяті відбитки пальців дозволяють встановити особу та відповідають вимогам, встановленим на підставі пунктів 5-7 частини 1 статті 101 цього закону.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

Стаття 92. Звернення з клопотанням про надання візи на прикордонному пункті

Стосовно звернення з клопотанням про надання короткострокової візи на прикордонному пункті застосовуються положення Візового кодексу.

Стаття 93. Звернення з клопотанням про продовження строку перебування

(1) Для звернення з клопотанням про продовження строку перебування необхідно подати клопотання про продовження строку перебування.

(2) Для звернення з клопотанням про продовження строку перебування іноземець повинен з'явитися особисто до Департаменту поліції та прикордонної охорони.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(3) Іноземець може подати клопотання про продовження строку перебування до Департаменту поліції та прикордонної охорони поштою, електронним способом або через представника, якщо у провадженні щодо продовження візи або строку перебування він пройшов дактилоскопіювання та взяті відбитки пальців дозволяють встановити особу та відповідають вимогам, встановленим на підставі пунктів 5-7 частини 1 статті 101 цього Закону.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(4) [Частина недійсна - RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(5) [Частина недійсна - RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020].

Стаття 94.

[Стаття недійсна - RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

Стаття 95. Особливості розгляду клопотань про надання віз

(1) Положення статті 30 цього Закону не застосовуються щодо доказів, що додаються до клопотань про надання візи.

(2) Частина 2 статті 41 цього Закону не застосовується щодо державного мита, яке сплачується за розгляд клопотань про надання віз.

Стаття 96. Передача виконання завдань, пов'язаних із розглядом клопотань про надання віз, приватноправовій особі

(1) Міністерство закордонних справ може передати завдання, пов'язані з організацією справ щодо клопотань про візи, на підставі адміністративного договору приватноправовій особі, яка відповідає вимогам, що пред'являються до передбаченого Візовим кодексом зовнішнього постачальника послуги.

(2) У випадку провадження щодо надання довгострокової візи не можна передавати завдання, встановлені в статтях 81, 82, 85 та 86, частини 3 статті 90, частини 2 статті 97, в підпідрозділах 4 та 5 цього підрозділу.

(3) У випадку провадження щодо надання короткострокової візи можна передати ті завдання, передача яких дозволена Візовим кодексом зовнішньому постачальнику послуги.

(4) За виконання завдань, пов'язаних із прийняттям клопотань про надання віз, зняття біометричних даних та наданням відповідей щодо клопотання про надання віз можна стягувати плату.

Обов'язок плати покладається на особу, яка подає клопотання про візу.

(5) Розмір плати узгоджується в адміністративному договорі, що укладається з Міністерством закордонних справ, як мінімум на один рік. При узгодженні плати враховуються обґрунтовані витрати, пов'язані з організацією провадження клопотань про візи та доставку документів, та розумний комерційний прибуток.

(6) Нагляд за виконанням адміністративного договору здійснює Міністерство закордонних справ. [RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

Підрозділ 3 Провадження

Стаття 97. Залишення клопотання про надання візи та продовження строку перебування без розгляду

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(1) Клопотання про надання короткострокової візи та візи для транзиту через аеропорт залишаються без розгляду на підставах, встановлених Візовим кодексом.

(2) Клопотання про надання довгострокової візи та продовження строку перебування залишається без розгляду, якщо іноземець відмовляється від клопотання, Департамент поліції та прикордонної охорони на підставі частини 1 статті 40² дав оцінку щодо неблагонадійності особи, яка запрошує іноземця, або є інші підстави для залишення без розгляду, які встановлені Законом про адміністративне провадження.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

Стаття 98. Оформлення надання візи

(1) Надання візи оформляється шляхом вклеювання візової наклейки в проїзний документ або у вкладку проїзного документа іноземця.

(2) Надання візи оформляється у вкладці проїзного документа у випадку, якщо Естонія не визнає цього проїзного документа.

Стаття 99. Оформлення продовження строку перебування

(1) Продовження строку перебування оформляється шляхом вклеювання візової наклейки в проїзний документ або у вкладку проїзного документа іноземця.

(2) Продовження строку перебування оформляється у вкладці проїзного документа у випадку, якщо Естонія не визнає цього проїзного документа.

(3) Для оформлення продовження строку перебування іноземець або його представник повинен особисто з'явитися за місцем знаходження адміністративного органу.

Стаття 99¹. Оформлення права перебування, що впливає із закінчення строку дії тимчасової посвідки на проживання.

(1) Право перебування в Естонії, що впливає із закінчення строку дії тимчасової посвідки на проживання, можна оформити у вигляді довгострокової візи.

(2) Для оформлення права перебування, що впливає із закінчення строку дії тимчасової посвідки на проживання, іноземець або його представник повинні особисто з'явитися до Департаменту поліції та прикордонної охорони.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

Стаття 100. [Стаття недейсна – RT I, 23.03.2011, 2 – чинна з 05.04.2011]

Підпідрозділ 4

Оскарження

[RT I, 23.03.2011, 2 – чинна з 05.04.2011]

Стаття 100¹. Оскарження рішень про відмову у наданні візи, про анулювання візи, про визнання візи недейсною, про відмову у продовженні строку перебування та про дострокове припинення строку перебування

(1) У разі рішення про відмову у наданні візи, про анулювання візи, про визнання візи недейсною, про відмову у продовженні строку перебування та про дострокове припинення строку перебування (далі в цьому підрозділі – *рішення*) іноземця інформують про можливість, місце, строк та порядок оскарження рішення.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

(1¹) Іноземець може подати заяву про перегляд рішення (далі в цьому підрозділі – *заяву*) протягом 30 днів з дня оголошення рішення.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

(2) Строк подання заяви не відновлюється.

Стаття 100². Правовий статус іноземця, який подав заяву

Подання заяви не є підставою для прибуття іноземця на територію держав-учасниць Шенгенської конвенції, продовження перебування на території держав-учасниць Шенгенської конвенції та не відкладає виконання іноземцем обов'язку залишити територію держав-учасниць Шенгенської конвенції.

Стаття 100³. Вимоги до заяви

(1) Заява подається особисто, поштою чи через представника.

(2) Заява подається у письмовому вигляді.

Стаття 100⁴. Місце подання заяви

(1) Якщо рішення про відмову у наданні візи, про анулювання візи або про визнання візи недейсною винесено у закордонному представництві Естонії, то заява подається до закордонного представництва Естонії, якщо інше не встановлено міжнародним договором.

(2) Якщо рішення про відмову у наданні візи, про анулювання візи, про визнання візи недейсною або про дострокове припинення строку перебування винесено на прикордонному пункті, то заява подається до Департаменту поліції та прикордонної охорони.

(3) Якщо під час винесення рішення про анулювання візи, про визнання візи недейсною або про дострокове припинення строку перебування в Естонії іноземець перебуває в Естонії, заява подається до адміністративного органу, який виніс рішення.

(4) Заява на рішення про відмову у продовженні строку перебування подається до Департаменту поліції та прикордонної охорони.

Стаття 100⁵. Компетенція щодо розгляду заяв

(1) Якщо рішення про відмову у наданні візи, анулювання візи або визнання візи недейсною винесено закордонним представництвом Естонії, то заява розглядається і в разі потреби нове рішення виноситься закордонним представництвом Естонії.

(2) Якщо рішення про відмову у наданні візи, про анулювання візи, про визнання візи недейсною або про дострокове припинення строку перебування винесено Департаментом поліції та прикордонної охорони або Департаментом поліції безпеки, то заява розглядається і у разі необхідності нове рішення виноситься відповідно Департаментом поліції та прикордонної охорони або Департаментом поліції безпеки.

(3) Заяву, подану на рішення про відмову у продовженні строку перебування, розглядає та у разі потреби нове рішення виносить Департамент поліції та прикордонної охорони.

(4) Якщо під час розгляду заяви, поданої на рішення про відмову у наданні візи, виявиться, що надання візи іноземцю не була погоджена з підвідомчою Міністерству внутрішніх справ установою, призначеною міністром, що відповідає за дану сферу, то закордонне представництво Естонії знову направляє клопотання про надання візи на погодження до підвідомчої Міністерству внутрішніх справ установи.

Стаття 100⁶. Провадження щодо розгляду заяви

(1) Під час розгляду заяви компетентний адміністративний орган перевіряє правомірність та доцільність рішення про відмову у наданні візи, про анулювання візи, про визнання візи недійсною, про відмову у продовженні строку перебування або про дострокове припинення строку перебування.

(2) Якщо під час розгляду заяви виявиться, що надання візи іноземцю не була погоджена з призначеною відповідальним за дану сферу міністром, підвідомчою Міністерству внутрішніх установою, то закордонне представництво Естонії знову надсилає клопотання про надання візи на погодження до підвідомчої Міністерству внутрішніх справ установи.

(3) Подана іноземцем заява розглядається та у разі потреби виноситься нове рішення протягом 15 днів, рахуючи з дня подання заяви.

Стаття 100⁷. Рішення, винесене на підставі заяви

Адміністративний орган може:

1) задовольнити заяву, визнати недійсним рішення про відмову у наданні візи, про анулювання візи, про визнання візи недійсною, про відмову у продовженні строку перебування або про дострокове припинення строку перебування та винести нове рішення;

2) залишити заяву без задоволення, а рішення про відмову у наданні візи, про анулювання візи, про визнання візи недійсною, про відмову від продовження строку перебування або дострокове припинення строку перебування залишити без зміни.

Стаття 100⁸. Обґрунтування рішення, винесеного на підставі заяви

(1) Рішення, ухвалене за заявою, не обґрунтовується.

(2) Іноземцю та іншій особі не оголошуються обставини, які стали підставою для прийняття рішення, причина прийняття рішення та пов'язана з цим інформація.

Стаття 100⁹. Оголошення рішення, прийнятого за заявою

Рішення, прийняте за заявою, доводиться до відома іноземця відповідно до вказаних ним у заяві контактних даних.

[RT I, 23.03.2011, 2 – чинна з 05.04.2011]

Підпідрозділ 5

Оскарження рішення, винесеного в ході оспорювання

[RT I, 23.03.2011, 2 – чинна з 05.04.2011]

Стаття 100¹⁰. Оскарження рішення, винесеного в ході оспорювання

(1) На рішення, винесене в ході оспорювання рішення про відмову у наданні візи, анулювання візи, визнання візи недійсною, про відмову в продовженні строку перебування або про дострокове припинення строку перебування, іноземець може подати заяву про перегляд рішення щодо відмови у наданні візи, про анулювання візи, про визнання візи недійсною, про відмову у продовженні строку перебування або про дострокове припинення строку перебування (далі у цьому підрозділі – *заява*) протягом 30 днів з дня оголошення рішення, прийнятого за заявою, зазначеною у статті 100¹ цього Закону.

[RT I, 21.04.2021, 30 – чинна з 20.04.2021 – Рішення колегії конституційного нагляду Державного суду визнає частину 1 ст. 100.10, частину 2 ст. 100.13 та ст. 100.18 такими, що суперечать Конституції та недійсні в частині, в якій вони виключають надання адміністративному суду скарги на оскарження дострокового закінчення часу перебування.]

(2) Строк подання заяви не відновлюється.

Стаття 100¹¹. Правовий статус іноземця, який подав заяву

Подання заяви не є підставою для в'їзду іноземця на територію держав-учасниць Шенгенської конвенції, продовження перебування на території держав-учасниць Шенгенської конвенції та не відкладає виконання іноземцем обов'язку виїхати з території держав-учасниць Шенгенської конвенції.

Стаття 100¹². Вимоги до заяви

(1) Заява подається особисто, поштою або через представника.

(2) Заява подається у письмовому вигляді.

Стаття 100¹³. Місце подання заяви

(1) Якщо рішення про відмову у наданні візи, про анулювання візи або про визнання візи недійсною винесено закордонним представництвом Естонії, то заява подається до Міністерства закордонних справ.

(2) Якщо рішення про відмову у наданні візи, про анулювання візи, про визнання візи недійсною, про відмову у продовженні строку перебування або про дострокове припинення строку перебування винесено Департаментом поліції та прикордонної охорони або Департаментом поліції безпеки, то заява подається до Міністерства внутрішніх справ.

[RT I, 21.04.2021, 30 – чинна з 20.04.2021 – Рішення колегії конституційного нагляду Державного суду визнає частину 1 ст. 100.10, частину 2 ст. 100.13 та ст. 100.18 такими, що суперечать Конституції та недійсними в частині, в якій вони виключають надання адміністративному суду скарги на оскарження дострокового закінчення часу перебування.]

Стаття 100¹⁴. Компетенція щодо розгляду заяви та провадження за заявою

(1) Якщо рішення про відмову у наданні візи, про анулювання візи або про визнання візи недійсною винесене закордонним представництвом Естонії, то рішення розглядає повторно Міністерство закордонних справ.

(2) Якщо рішення про відмову у наданні візи, про анулювання візи, про визнання візи недійсною, про відмову у продовженні строку перебування або про дострокове припинення строку перебування винесено Департаментом поліції та прикордонної охорони або Департаментом поліції безпеки, то рішення розглядає повторно Міністерство внутрішніх справ.

(3) Якщо при повторному розгляді рішення про відмову у наданні візи виявиться, що надання візи іноземцю не була погоджена з підвідомчою Міністерством внутрішніх справ установою, призначеною міністром, що відповідає за дану сферу, Міністерство закордонних справ залучає до провадження Міністерство внутрішніх справ.

(4) У випадку, зазначеному в частині 3 цієї статті, під час розгляду заяви Міністерство внутрішніх справ перевіряє правомірність та доцільність дій установи, підвідомчої Міністерству внутрішніх справ, при проведенні процедури погодження надання візи та передає свою точку зору Міністерству закордонних справ. Точка зору Міністерства внутрішніх справ при оцінці правомірності та доцільності дій установи, що входить до сфери управління Міністерства внутрішніх справ, є остаточною.

(5) Рішення про відмову у наданні візи, про анулювання візи, про визнання візи недійсною, про відмову у продовженні строку перебування або про дострокове припинення строку перебування розглядається повторно та у разі необхідності виноситься нове рішення протягом 15 днів з дня подання заяви.

(6) Міністерство внутрішніх справ передає точку зору, зазначену в частині 4 цієї статті, до Міністерства закордонних справ протягом семи днів з дня її залучення до провадження Міністерством закордонних справ

Стаття 100¹⁵. Рішення, винесене на підставі заяви

Адміністративний орган може:

1) задовольнити заяву, визнати недійсним рішення про відмову у наданні візи, про анулювання візи, про визнання візи недійсною, про відмову у продовженні строку перебування або про дострокове припинення строку перебування і винести нове рішення;

2) відмовити у задоволенні заяви та залишити без зміни рішення про відмову у наданні візи, про анулювання візи, про визнання візи недійсною, про відмову у продовженні строку перебування або про дострокове припинення строку перебування.

Стаття 100¹⁶. Обґрунтування рішення, винесеного на підставі заяви

(1) Рішення, ухвалені за заявою, не обґрунтовуються.

(2) Іноземцю та іншій особі не оголошуються обставини, на яких ґрунтується рішення, причина прийняття рішення та пов'язана з цим інформація.

Стаття 100¹⁷. Оприлюднення рішення, винесеного на підставі заяви

Рішення, прийняте за заявою, доводиться до відома іноземця згідно з зазначеними ним у заяві контактними даними.

Стаття 100¹⁸. Оскарження рішення, винесеного на підставі заяви

На рішення, винесене на підставі заяви, не може бути подана нова заява або скарга до адміністративного суду.

[RT I, 21.04.2021, 30 – чинна з 20.04.2021 – Рішення колегії конституційного нагляду Державного суду визнає частину 1 ст. 100.10, частину 2 ст. 100.13 та ст. 100.18 такими, що суперечать Конституції та недійсними в частині, в якій вони виключають надання адміністративному суду скарги на оскарження дострокового закінчення часу перебування.]

Стаття 100¹⁹. Особливість оскарження рішення про відмову у наданні візи

Якщо іноземець оскаржив рішення про відмову у наданні візи та подав нове клопотання про надання візи до зарубіжного представництва Естонії, то його наступне клопотання про надання візи залишається без розгляду до винесення остаточного рішення щодо первинного клопотання про надання візи.

[RT I, 23.03.2011, 2 – чинна з 05.04.2011]

Підрозділ 6 ОРГАНІЗАЦІЯ ВІЗОВИХ СПРАВ

Стаття 101. Організація візового процесу

(1) Міністр, що відповідає за дану сферу, за погодженням Міністерства закордонних справ встановлює постановою:

1) перелік відомостей, що подаються при зверненні з клопотаннями про надання довгострокової візи та про продовження строку перебування, та доданих до клопотання доказів, а також вимоги щодо їх подання;

2) строки надання та відмови у наданні візи, продовження та відмови у продовженні строку перебування, дострокового припинення строку перебування, анулювання візи та визнання візи недійсною;

3) порядок та строки погодження при прийнятті рішення про надання візи;

4) розмір грошових коштів, достатніх для оплати витрат, необхідних для звернення з клопотанням про надання візи та володіння візою;

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

5) порядок дактилоскопіювання іноземців, які подають клопотання про надання візи або про продовження строку перебування;

6) нижня вікова межа, нижче якої особу в ході процедур з оформлення довгострокової візи не піддають дактилоскопіюванню;

7) перелік інших осіб або категорій осіб, які в ході процедур з оформлення довгострокової візи не піддаються дактилоскопіюванню та

8) перелік установ, що мають компетенцію з обробки візових даних візової інформаційної системи (VIS), заснованої на підставі постанови (ЄС) Європейського Парламенту та Ради № 767/2008 про візову інформаційну систему (VIS) та обмін даними між державами-членами про візи для короткострокового перебування (постанова VIS) (Офіційний журнал Європейського Союзу L 218, 13.08.2008, стор. 60–81);

9) форма заяви, що подається для оскарження рішення про відмову у наданні візи, про анулювання візи, про визнання візи недійсною, про відмову у продовженні строку перебування та про дострокове припинення строку перебування, представлені у заяві дані та перелік доказів, що додаються до заяви.

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

(2) Міністр, який відповідає за дану сферу, встановлює своєю постановою:

1) форму списку учнів з громадянством третіх країн, які проживають в державах-членах Європейського Союзу і беруть участь у шкільній екскурсії, а також порядок її заповнення та інструкцію з використання;

2) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.04.2017]

(3) Міністр, який відповідає за дану сферу, встановлює постановою:

1) строки подання клопотання про продовження строку перебування;

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

2) перелік установ, які мають компетенцію щодо погодження надання віз;

3) перелік внутрішньодержавних позначок, що вносяться в поле з даними на візовій наклейці «ПРИМІТКИ»;

4) вимоги до заповнення клопотання про оформлення права перебування в Естонії в якості довгострокової візи, що впливає із закінчення строку дії тимчасової посвідки на проживання, , перелік даних, які необхідно подати у процесі клопотання для посвідчення особи та прийняття рішення, а також вимоги щодо їх надання.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

5) умови та порядок оцінки відповідності визначенню стартапу або підприємства, що росте, при подачі клопотання про візу, перелік даних і доказів, що подаються для цього, а також вимоги до їх подання.

[RT I, 11.03.2023, 4 - в силі з 21.03.2023]

(4) Міністр, який відповідає за дану сферу, може встановити своєю постановою перелік установ, які мають компетенцію щодо організації обміну даними, що стосуються єдиної візи, наданої компетентною установою держав-учасниць Шенгенської конвенції.

(5) Строки подання клопотання про надання довгострокової візи встановлюються постановою міністра, що відповідає за дану сферу.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(6) Міністр, який відповідає за дану сферу, може встановити постановою умови та порядок оцінки відповідності визначенню працівника, незалежного від місця знаходження, необхідний для цього перелік даних та документів, а також вимоги щодо їх подання.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

Стаття 102. Візовий реєстр

(1) Візовий реєстр засновується Урядом Республіки і положення про його ведення встановлюється постановою відповідального за дану сферу міністра.

[RT I, 13.03.2019, 2 – чинна з 15.03.2019]

(2) Метою ведення візового реєстру є забезпечення громадського порядку та державної безпеки за допомогою обробки даних щодо законних підстав та умов тимчасового перебування іноземців в Естонії.

(3) Для виконання мети ведення бази даних здійснюється обробка даних, отриманих під час виконання завдань, встановлених правовими актами Європейського Союзу, міжнародними договорами, законами та постановами, під час погодження клопотань про надання візи, клопотань про продовження строку перебування, дострокового припинення строку перебування, анулювання віз, визнання віз недійсними та надання віз, а також даних про видані під час відповідних процедур адміністративні акти та вчинені дії.

(3¹) При встановленні особи та перевірці totoжності особи у значенні ст. 15⁵ Закону про документи, що посвідчують особу, можна обробляти дані ідентитету особи, які внесені до бази даних.

[RT I, 08.07.2021, 1 – чинна з 15.07.2021]

(4) У приватноправових та публічно-правових відносинах дані бази даних, що стосуються адміністративних актів, виданих під час проваджень, зазначених у частині 3 цієї статті, та вчинених дій, можуть бути прийняті за основу як дані, що стосуються наявності законної підстави для тимчасового перебування, проживання та роботи іноземців в Естонії, а також умов їх тимчасового перебування, проживання та роботи в Естонії.

(5) Дані, що обробляються у базі даних, не є публічними, якщо інше не встановлено цим Законом.

(6) Департамент поліції та прикордонної охорони може забезпечити на публічному сайті перевірку дійсності віз без оприлюднення персональних даних іноземців.

(7) Візовий реєстр пов'язаний із єдиною візовою інформаційною системою Європейського Союзу відповідно до положень правових актів Європейського Союзу.

(8) Відповідальним обробником бази даних є Департамент поліції та прикордонної охорони, і уповноважений обробник визначається у положенні про ведення бази даних.

[RT I, 13.03.2019, 2 – чинна з 15.03.2019]

(9) Склад даних, що вносяться до бази даних, та строк їх зберігання визначаються у положенні про ведення бази даних.

[RT I, 13.03.2019, 2 – чинна з 15.03.2019]

(10) Біометричні дані, що обробляються з метою встановлення особи та перевірки totoжності особи, негайно видаляються з бази даних після проведення порівняльного аналізу.

[RT I, 08.07.2021, 1 – чинна з 15.07.2021]

Стаття 103. Організація обміну інформацією, що стосується єдиної візи

Обмін інформацією, що стосується єдиної візи, наданої компетентною установою держав-учасниць Шенгенської конвенції, організують відповідно до своєї компетенції Міністерство внутрішніх справ або установа, підвідомча Міністерству внутрішніх справ, призначена відповідальним за дану сферу міністром, та Міністерство закордонних справ.

Розділ 3

Робота в Естонії іноземця, який тимчасово перебуває в Естонії

Підрозділ 1

Допустимість роботи в Естонії іноземця, який тимчасово перебуває в Естонії

Стаття 104. Правові підстави для роботи в Естонії іноземця, які тимчасово перебуває в Естонії

(1) Іноземець, який тимчасово перебуває в Естонії, може працювати в Естонії, якщо роботодавець зареєстрував його короткострокову роботу в Департаменті поліції та прикордонної охорони, або якщо його право на роботу в Естонії впливає безпосередньо із закону або ратифікованого Рійгікогу міжнародного договору.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(2) Іноземцю, який тимчасово перебуває в Естонії, заборонено працювати в Естонії, якщо роботодавець не зареєстрував його короткострокову роботу в Департаменті поліції та прикордонної охорони, за винятком випадків, передбачених ратифікованим Рійгікогу міжнародним договором або законом.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(3) Іноземцю, який перебуває в Естонії без законної підстави, заборонено працювати в Естонії, у тому числі тому, який має зобов'язання щодо виїзду з Естонії, покладене на нього адміністративним актом або рішенням суду.

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 02.04.2015]

Стаття 105 Право на роботу в Естонії, що впливає із закону

(1) Іноземцю, що є ув'язненим, взятим під варту або заарештованим, який перебуває в пенітенціарній установі, дозволяється працювати в Естонії під час перебування в пенітенціарній установі.

(2) Іноземцю, що є членом локомотивної бригади, членом персоналу, який обслуговує локомотив чи поїзд, водієм, який здійснює доставку пасажирів або вантажів з перетином державного кордону, або членом екіпажу повітряного судна, дозволяється працювати в Естонії, якщо він не має місця проживання в Естонії та його роботодавець не має місця діяльності в Естонії, але іноземець має законну підставу для тимчасового перебування в Естонії.

(2¹) Іноземцю дозволяється працювати на морському судні під державним прапором Естонії, за винятком пасажирського судна, яке здійснює регулярні міжнародні рейси з естонського порту, якщо судно заходило в естонський порт не більше 25 разів протягом останніх 365 днів.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.10.2022]

(2²) Іноземцю дозволяється працювати на пасажирському судні під державним прапором Естонії, яке здійснює регулярні міжнародні рейси з естонського порту, за умови, що іноземець отримує заробітну плату, що принаймні дорівнює ставці заробітної плати, узгодженій у колективному договорі для відповідної посади.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.10.2022]

(2³) Якщо підприємець не уклав колективний договір, зазначений у пункті 22 цього розділу, іноземцю повинна виплачуватися середня заробітна плата відповідної посади за ставкою, узгодженою в колективних договорах у галузі судноплавства.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.10.2022]

(2⁴) Право на роботу на морському судні під державним прапором Естонії, передбачене пунктами 2¹–2³ цієї статті, не поширюється на іноземних членів екіпажу суден, що здійснюють місцеві прибережні рейси.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.10.2022]

(3) Іноземець, який має законну підставу для тимчасового перебування в Естонії, може перебувати в Естонії з метою виконання керівної або наглядової функції у внесений в реєстр юридичною особою або філії іноземного комерційного товариства протягом тривалості строку його тимчасового перебування.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

(4) Без посвідки на проживання, що дає право на роботу, в Естонії може працювати іноземець:

1) [Частина недійсна - RT I, 29.06.2018, 4 – чинна з 15.08.2018]

2) який є журналістом, акредитованим Міністерством закордонних справ, що має законні підстави для перебування в Естонії;

[RT I, 29.06.2018, 4 – чинна з 15.07.2018]

3) який має законну підставу для перебування в Естонії, робота якого носить тимчасовий характер, та тривалість роботи якого не перевищує п'яти днів протягом 30-денного періоду;

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

4) який має право на перебування в Естонії, що впливає із закінчення строку дії тимчасової посвідки на проживання.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

5) який має видані зазначеною у пункті 10 частини 1 статті 43 цього Закону компетентною установою держави-члена Європейського союзу довгострокову візу або посвідку на проживання для навчання за умови, що його робота в Естонії не перешкоджає навчанню;

[RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

6) який має зазначену у пунктах 1–4 та 6–8 частини 1 статті 43 цього Закону законну підставу для перебування в Естонії та прийнятий до навчального закладу на професійне навчання четвертого чи п'ятого ступеня, у бакалаврат або на навчання в рамках прикладної вищої освіти, у бакалаврат та магістратуру навчального закладу на навчання за інтегрованими навчальними програмами, або в магістратуру чи докторантуру, за умови, що його робота в Естонії не перешкоджає навчанню.

[RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

7) який має видану на підставі статті 62 цього закону візу для перебування в Естонії для виконання дистанційної роботи.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

Підрозділ 2

Короткострокова робота в Естонії

Стаття 106. Реєстрація короткострокової роботи у Естонії

(1) Протягом короткого строку в Естонії може працювати іноземець, який має законну підставу для тимчасового перебування в Естонії, і робота якого до її початку була зареєстрована в Департаменті поліції та прикордонної охорони.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

(1¹) Короткострокова робота іноземця в Естонії може бути зареєстрована, якщо:

1) для виконання робочих обов'язків іноземець має необхідну кваліфікацію, освіту, стан здоров'я та досвід роботи, а також необхідні знання та навички за фахом;

2) роботодавець зареєстрований в Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

3) короткострокова робота реєструється для роботи з повним робочим часом.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

(1²) Вимоги реєстрації короткострокової роботи в Естонії повинні постійно виконуватися протягом короткострокової роботи іноземця в Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

(1³) Короткострокова робота в Естонії не повинен перевищувати 365 днів протягом 455 послідовних днів, якщо цим законом не передбачено інше.

[RT I, 29.06.2018, 4 – чинна з 15.07.2018]

(1⁴) Положення частини 1³ цієї статті не застосовуються у наступних випадках:

1) робота вчителем у навчальному закладі, який відповідає вимогам, встановленим в Естонії правовими актами;

2) наукова діяльність, якщо у іноземця є для цього професійна підготовка чи досвід роботи, або робота в якості академічного працівника;

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

3) робота провідним спеціалістом, якщо іноземець має професійну підготовку для роботи в цій галузі;

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

4) робота у стартапі.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

(1⁵) Короткострокова робота в Естонії в якості сезонного працівника не повинна перевищувати 270 днів протягом 365 послідовних днів.

[RT I, 29.06.2018, 4 – чинна з 15.07.2018]

(1⁶) Якщо з огляду на потреби ринку праці та економіки це обґрунтовано, Уряд Республіки може в екстреній ситуації або за надзвичайного стану встановити постановою більш тривалий строк, ніж строк короткострокової роботи іноземця, встановлений у частині 1³ цієї статті, але не довше 730 днів протягом 913 днів поспіль.

[RT I, 06.05.2020, 1 – чинна з 07.05.2020]

(1⁷) Передбачена у пункті 3 частини 11 цієї статті вимога роботи з повним робочим часом не застосовується, якщо мова йде про роботу вчителем, академічним працівником або вченим у

навчальному закладі, який відповідає вимогам, встановленим правовими актами Естонії, або у науковій та прикладній установі, або для роботи в якості працівника з молоддю.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

(2) Без посвідки на проживання для роботи на встановлених міжнародним договором умовах в Естонії може короткостроково працювати іноземець, який має законну підставу для тимчасового перебування в Естонії, робота якого до її початку зареєстрована в Департаменті поліції та прикордонної охорони.

[RT I, 02.07.2013, 3 – чинна з 01.09.2013]

(3) Провідний спеціаліст відповідно до пункту 3 частини 14 цієї статті – це іноземець, який має професійну підготовку в будь-якій галузі, якому зареєстрований в Естонії роботодавець зобов'язується оплачувати за професійну роботу у розмірі, що дорівнює як мінімум добутку від множення розміру, опублікованого Департаментом статистики в останній раз річної середньомісячної заробітної плати брутто по Естонії на коефіцієнт 1,5.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

(4) На підставі, зазначеній у пункті 3 частини 1⁴ цієї статті, короткострокова робота може бути зареєстрована, якщо комерційне товариство, куди іноземець поступає на роботу, має реєстрацію в Естонії протягом не менше 12 місяців та, крім умов, встановлених у частині 1¹ цієї статті, виконано як мінімум одну з наступних умов:

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

1) комерційне товариство має внесений власний капітал у розмірі не менше 65 000 євро, за рахунок якого в Естонії придбано та взято на облік як основне майно: нерухомість, машини або обладнання, або за рахунок якого було зроблено інвестиції в інше внесене до комерційного реєстру Естонії комерційне товариство, фактична господарська діяльність якого відбувається в Естонії, або створений чи заснований на підставі Закону про інвестиційні фонди інвестиційний фонд;

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017]

2) дохід комерційного товариства від продажів становить не менше 200 000 євро на рік;

3) соціальний податок, який щомісячно сплачується за осіб, які працюють у комерційному товаристві, дорівнює як мінімум п'ятикратному соціальному податку, щомісячно сплачуваному із заробітної плати, що дорівнює розміру річної середньомісячної заробітної плати брутто по Естонії.

(5) На підставі, зазначеній у пункті 3 частини 1⁴ цієї статті, короткострокова робота може бути зареєстрована, якщо комерційне товариство, куди іноземець поступає на роботу, має реєстрацію в Естонії протягом менше 12 місяців і починає свою діяльність за підтримки держави або приватної інвестиції, отримавши інвестицію чи кредит від держави або від керуючого приватним фондом, який має ліцензію Фінансової інспекції, або субсидію від будь-якого державного заходу підтримки. [RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

(6) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

(7) Короткострокова робота іноземця в Естонії також може бути зареєстрована у випадку, якщо йдеться про оренду праці при підприємстві-користувачі відповідно до частини 5 статті 6 Закону про трудовий договір, за винятком підстав, зазначених у частині 13 цієї статті.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

(8) Оренду праці можна зареєструвати як короткострокову роботу, якщо роботодавцем є комерційне товариство, зареєстроване в Естонії або іншій державі-члені Європейського Економічного простору, яке діє як посередник оренди праці та роботодавець має в якості забезпечення кошти, встановлені частиною 1 ст. 107 цього Закону, у розмірі заробітної плати іноземця за один місяць. [RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

(8¹) В якості засобу забезпечення, зазначеного в частині 8 цієї статті, роботодавець може вибрати один з таких видів забезпечення:

1) гарантія;

2) депозит.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

9) Особою, що надає забезпечення, може бути страховик або кредитна установа, що знаходяться в Естонії або іншій державі-члені Європейського Економічного простору. Забезпечення повинне діяти протягом усього періоду короткострокової роботи.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

(10) Короткострокову роботу іноземця як сезонного працівника можна реєструвати, якщо:

1) іноземець приступає до роботи у сфері діяльності, яка залежить від сезону, зазначеної в постанові, встановленій на підставі частини 3 статті 110 цього Закону;

2) роботодавець до подання клопотання про реєстрацію короткострокової роботи уклав з іноземцем терміновий трудовий договір або зробив пропозицію про роботу, в якій висловив своє бажання бути пов'язаним укладеним договором на законних підставах, та зобов'язується взяти іноземця на роботу на умовах, встановлених в укладеному договорі або у пропозиції про роботу;

3) розміщення іноземця під час перебування в Естонії забезпечене у житловому приміщенні чи підприємстві розміщення, які відповідають вимогам, встановленим у правових актах.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

(11) Сезонним працівником у значенні цього Закону є іноземець, чиє постійне або основне місце проживання розташоване у третій державі, і який перебуває в Естонії на підставі, зазначеній у пункті 1, 2 або 4 частини 1 статті 43 цього Закону, і він виконує сезонні роботи на підставі термінового трудового договору, укладеного з роботодавцем, зареєстрованим в Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

(12) Якщо розміщення сезонного робітника організоване роботодавцем або через роботодавця, вартість розміщення не повинна бути надмірно високою або непропорційною порівняно із зарплатою іноземця за один місяць, і вартість розміщення не можна вираховувати із зарплати іноземця.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

(12¹) Якщо іноземець раніше працював на підставі тимчасової посвідки на проживання, наданої на підставі статті 176² цього Закону, роботодавець може зареєструвати його нову короткострокову роботу через рік після закінчення терміну дії зазначеної посвідки на проживання.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.01.2023]

(13) Короткострокова робота в Естонії на підставі посвідки на проживання, наданої переведеному в межах підприємства працівнику з іншої держави-члена Європейського Союзу, з метою переведення в межах підприємства дозволена в якості провідного працівника, спеціаліста або практиканта протягом строку дії посвідки на проживання.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

(14) Іноземець може зареєструватися як працівник, переведений у межах підприємства та виконуючий короткострокову роботу, у випадку, зазначеному в частині 13 цієї статті, якщо:

1) приймаючий підрозділ входить до одного і того ж концерну з комерційним товариством, розташованим за межами держави-члена Європейського Союзу, або є філією комерційного товариства;

2) іноземець прибуває до Естонії з метою переведення у межах підприємства;

3) працівник, переведений у межах підприємства, має трудовий договір з комерційним товариством, розташованим за межами держави-члена Європейського Союзу, на підставі якого приймаючий підрозділ зобов'язується взяти особу на роботу на умовах, зазначених у трудовому договорі.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

(15) Короткострокова робота з метою практики може бути зареєстрована, якщо:

1) іноземець здобуває вищу освіту або здобув вищу освіту протягом двох років до подання клопотання про реєстрацію короткострокової роботи;

2) між особою, яка надає можливість практики, та практикантом укладено договір;

3) практика пов'язана з освітою, що набувається або здобута.

[RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

(16) Короткострокова робота з метою практики під час професійного навчання може бути зареєстрована за направленням навчального закладу, що знаходиться в іноземній державі, якщо практика є частиною навчальної програми.

[RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

(17) Роботодавець зобов'язаний зареєструвати короткострокову роботу іноземця в Естонії, якщо робота іноземця в Естонії пов'язана зі створенням в Естонії зареєстрованого в іншій державі-члені Шенгенської конвенції підприємства у зв'язку з наданням послуг та у іноземця є віза або посвідка на проживання, надана компетентною установою цієї держави і він має право на роботу у зазначеній державі-члені.

[RT I, 29.06.2018, 4 – чинна з 15.08.2018]

(18) При реєстрації в Естонії короткострокової роботи іноземця з метою надання послуг не застосовуються положення, встановлені у частині 1¹ цієї статті.

[RT I, 29.06.2018, 4 – чинна з 15.08.2018]

(19) Зареєстрований в Естонії підприємець є підприємцем-користувачем у значенні цього закону і має встановлені цим законом права та обов'язки підприємця-користувача, якщо він безпосередньо надає можливість іноземцю працювати в Естонії:

1) чия робота в Естонії пов'язана із заснуванням підприємства, зареєстрованого в іншій державі-члені Шенгенської конвенції у зв'язку з наданням послуг в Естонії;

2) у якого є віза або посвідка на проживання, видані компетентною установою зазначеної держави-члена та

3) який має право на роботу у зазначеній державі-члені.

[RT I, 10.07.2020, 4 – чинна з 20.07.2020]

Стаття 106¹. Діяльність в Естонії в якості няні-домашньої робітниці

(1) Короткострокова робота в якості няні-домашньої робітниці іноземця, що тимчасово перебуває в Естонії, може бути зареєстрована, якщо у іноземця є договір з постійно проживаючою в Естонії приймаючою сім'єю про надання допомоги у зв'язку з наглядом за дитиною та роботами по господарству.

(2) В якості няні-домашньої робітниці у значенні цього Закону мається на увазі особа, що є іноземцем, яка проживає в Естонії у приймаючої сім'ї для того, щоб покращити своє знання мови та знання про Естонію і яка в якості зустрічної компенсації наглядає за дітьми і може надавати сім'ї допомогу у легких роботах по господарству.

(3) Обсяг обов'язків няні-домашньої робітниці не повинен перевищувати 25 годин на тиждень і один день на тиждень має бути вільним від обов'язків.

(4) Приймаюча сім'я може сплачувати няні-домашньої робітниці плату за виконання договору, зазначеного в частині 1 цієї статті.

(5) Якщо фактична діяльність іноземця не відповідає змісту та меті діяльності в якості няні-домашньої робітниці, то приймаюча сім'я і іноземець зобов'язані виходити з тих правових підстав, яким відповідає зміст діяльності.

(6) Щодо приймаючої сторони не застосовується встановлена у пункті 2 частини 11 статті 106 цього Закону вимога реєстрації роботодавця в Естонії.

[RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

Стаття 106². Обов'язки особи, яка запрошує

(1) Роботодавець та особа, що надає практику, у яких зареєстрована короткострокова робота іноземця, має встановлені цим законом обов'язки особи, яка запрошує.

(11) Якщо короткострокова робота іноземця реєструється на встановлених пунктом 10 частини 1² статті 107 цього Закону умовах в якості роботи відрядженого працівника, то обов'язки особи, яка запрошує, застосовуються до зареєстрованого в Естонії підприємства, на яке відряджається для роботи іноземець.

(2) У особи, яка надає практику, припиняються встановлені частиною 1 цієї статті обов'язки особи, яка запрошує, якщо іноземцю надається посвідка на проживання на інших підставах або через 180 днів після закінчення укладеного з практикантом договору.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

Стаття 106³. Короткострокова робота на підприємстві, що росте

(1) Підприємство, що росте, у розумінні цього закону – це зареєстроване в Естонії підприємство, яке розширює свою діяльність, метою якої є подальший розвиток такого високого глобального потенціалу зростання, технологічної, інноваційної та повторюваної бізнес-моделі, яка суттєво сприяє розвитку ділового середовища Естонії та відповідає наступним умовам:

1) працює не менше десяти років;

2) в Естонії працює не менше 50 працівників;

3) сплатило принаймні один мільйон євро податків на робочу силу в Естонії за останній рік та

4) кумулятивний ріст податків на робочу силу за останні три роки становить 20 відсотків.

(2) Умови, зазначені в пунктах 1-4 частини 1 цього розділу, повинні бути виконані безпосередньо перед клопотанням про отримання законної підстави для перебування іноземця в Естонії.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 01.01.2023]

Стаття 107. Вимоги, що висуваються до виплати винагороди за працю

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(1) Роботодавець зобов'язаний виплачувати іноземцю, короткострокова робота в Естонії якого була зареєстрована, винагороду, розмір якої як мінімум дорівнює опублікованій Департаментом статистики за останній рік середньомісячній заробітній платі бруто по Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

(1¹) У випадку, зазначеному в пункті 3 частини 1⁴ статті 106 цього Закону, іноземцю, короткострокову роботу якого в Естонії зареєстровано, роботодавець зобов'язаний виплачувати винагороду у розмірі, що дорівнює як мінімум добутку від множення розміру, опублікованого Департаментом статистики в останній раз річної середньомісячної заробітної плати бруто по Естонії, на коефіцієнт 1,5.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

(1²) Вимога про виплату винагороди, зазначеної в частині 1 цієї статті, не діє у таких випадках:

1) робота на видовищних підприємствах в якості творчого працівника відповідно до Закону про видовищні підприємства;

2) робота вчителем у навчальному закладі, що відповідає вимогам, встановленим в Естонії правовими актами;

3) здійснення наукової діяльності, якщо іноземець має для цього професійну підготовку чи досвід, або робота академічним працівником у навчальному закладі, який відповідає вимогам, встановленим в Естонії правовими актами;

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

4) професійна діяльність в якості спортсмена, тренера, спортивного судді або спортивного працівника на запрошення відповідної спортивної федерації;

5) робота з метою практики;

[RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

6) робота в рамках молодіжного проекту чи молодіжної програми, якщо молодіжний проект чи молодіжна програма визнані Міністерством освіти та науки;

7) обслуговування дипломатичного представництва іноземної держави з дозволу Міністерства закордонних справ;

8) іноземця, який є священиком, монахиною чи монахом, запросила до Естонії релігійна громада, і це запрошення було погоджено з Міністерством внутрішніх справ;

9) у іноземця є право на роботу в Естонії без спеціального дозволу, згідно з міжнародним договором;

10) іноземець є відрядженим до Естонії працівником у значенні Закону про умови праці працівників, відряджених до Естонії;

11) робота в якості сезонного працівника.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

12) робота у стартапі.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

13) робота в якості няні-домашньої робітниці.

[RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

14) робота з метою надання послуг у випадку, зазначеному в частині 17 статті 106 цього Закону.

[RT I, 29.06.2018, 4 - чинна з 15.08.2018]

(1³) У випадку, зазначеному в статті 106³ цього Закону, роботодавець зобов'язаний виплачувати іноземцю, чия короткострокова робота в Естонії зареєстрована, винагороду у розмірі не менше 80 відсотків від середньої місячної заробітної плати бруто в Естонії за останній опублікований Департаментом статистики Естонії рік.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.01.2023]

(2) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

(2¹) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

(3) Розмір винагороди, що виплачується іноземцю, повинен до кінця строку короткострокової роботи відповідати останнім даним, опублікованим Департаментом статистики на момент звернення з клопотанням про реєстрацію короткострокової роботи.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

(3¹) В якості відмінності від встановленого частиною 1 цієї статті, іноземцю, чия короткострокова робота, на підставі частини 1³ статті 106 цього закону, зареєстрована як робота працівника, переведеного всередині підприємства, може виплачувати встановлену цим законом винагороду за працю також комерційне товариство, що знаходиться за межами держави-члена Європейського Союзу, з якою іноземець укладає трудовий договір.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(3²) В якості відмінності частини 1 цієї статті іноземцю, який зареєстрований для короткострокової роботи на судні під державним прапором Естонії, що здійснює міжнародне судноплавство,

виплачується винагорода, передбачена в частинах 2² і 2³ статті 105 цього закону.
[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.10.2022]

(4) Податково-митний департамент у відповідь на запит Департаменту поліції та прикордонної охорони подає дані щодо виплаченої іноземцю винагороди.

Стаття 107¹. Юридичне значення реєстрації короткострокової роботи у Естонії

(1) Іноземець може розпочати роботу в Естонії з того самого календарного дня, коли роботодавець зареєстрував короткострокову роботу іноземця в Естонії у Департаменті поліції та прикордонної охорони, у наступних випадках:

1) у випадках, зазначених у частинах 1⁴, 13 та 17 статті 106 цього Закону;

[RT I, 29.06.2018, 4 – чинна з 15.08.2018]

2) робота сезонним працівником на умовах, встановлених у частині 10 статті 106 цього Закону, якщо іноземець протягом останніх п'яти років працював в Естонії як сезонний працівник, і реєстрація його короткострокової роботи не була визнана недійсною згідно зі статтею 109 цього закону.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

(2) У випадках, зазначених у частині 1 цієї статті, іноземець може розпочати роботу в Естонії з того самого календарного дня, коли Департамент поліції та прикордонної охорони ухвалив рішення про реєстрацію короткострокової роботи іноземця.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

Стаття 107². Юридичне значення залишення без розгляду клопотання про реєстрацію короткострокової роботи у Естонії

Клопотання про реєстрацію короткострокової роботи в Естонії може бути залишено без розгляду, якщо Департамент поліції та прикордонної охорони, на підставі частини 1 статті 40² цього закону, дав оцінку про неблагонадійність особи, яка запрошує іноземця.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

Стаття 108. Відмова у реєстрації короткострокової роботи в Естонії

(1) Відмова у реєстрації роботи іноземця в Естонії здійснюється, якщо:

1) не виконано хоча б одну умову, потрібну для реєстрації короткострокової роботи;

2) винагорода, що виплачується іноземцю, не відповідає умовам, встановленим цим законом;

3) щодо іноземця діє заборона на в'їзд;

4) [Частина недійсна – RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

5) [Частина недійсна – RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

6) [Частина недійсна – RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

7) [Частина недійсна – RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

8) є підозри у тому, що мета роботи іноземця в Естонії не відповідає дійсній меті, або

9) іноземець, роботодавець, підприємець-користувач або приймаючий підрозділ подали невірні дані щодо обставин, що мають значення для провадження, використовували шахрайство або подали підроблені документи.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

(1¹) У реєстрації роботи іноземця в Естонії може бути відмовлено, якщо:

1) іноземець або його роботодавець, або підприємець-користувач порушили цей закон, і термін його покарання за вказане порушення не погашений;

2) роботодавець чи підприємець-користувач мають податкові заборгованості, і вони не розстрочені;

3) ініційовано ліквідацію роботодавця або підприємця-користувача, суд прийняв у провадження заяву про банкрутство, подану щодо роботодавця або підприємця-користувача, та ухвалив рішення про призначення тимчасового керуючого, оголошено банкрутство роботодавця або підприємця-користувача, провадження за заявою про банкрутство, подану щодо роботодавця чи підприємця-користувача, що закінчується згасанням без оголошення банкрутства, або у роботодавця чи підприємця-користувача відсутня фактична господарська діяльність.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

4) у випадку роботодавця – юридичної особи або підприємця-користувача стосовно члена керівного органу, учасника повного товариства чи повного товариша командитного товариства, або щодо роботодавця – фізичної особи чи підприємця-користувача встановлено заборону на провадження комерційної діяльності;

5) є причини сумніватись у благонадійності іноземця або його роботодавця чи підприємця-користувача.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

(2) Якщо роботу іноземця в Естонії зареєстровано відповідно до частини 1 статті 107¹ цього закону, та у разі невиконання зазначеної в частині 1⁴, 13, або 17 статті 106, або пункті 2 частини 1 статті 107¹ цього закону умови щодо реєстрації короткострокової роботи в Естонії Департамент поліції та прикордонної охорони замість відмови у реєстрації короткострокової роботи в Естонії визнає реєстрацію короткострокової роботи іноземця недійсною відповідно до положень статті 109 цього Закону.

[RT I, 29.06.2018, 4 – чинна з 15.08.2018]

Стаття 109. Визнання реєстрації короткострокової роботи в Естонії недійсною

(1) Реєстрація роботи іноземця в Естонії визнається недійсною у разі виявлення обставин, зазначених у частині 1 статті 108 цього Закону, що є підставою для відмови у реєстрації роботи в Естонії.

(2) Реєстрацію роботи іноземця в Естонії можна визнати недійсною у разі виявлення обставин, зазначених у частині 1¹ статті 108 цього Закону, що є підставою для відмови у реєстрації роботи в Естонії.

(3) Частина 2 цієї статті не застосовується, якщо іноземець працює в Естонії на підставі частини 13 статті 106 цього Закону.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

(4) Зазначені у пунктах 2, 3 та 8 частини 1 та частини 1¹ статті 108 цього Закону підстави для відмови у реєстрації роботи в Естонії не застосовуються, якщо іноземець працює в Естонії на підставі частини 17 статті 106 цього Закону.

[RT I, 29.06.2018, 4 – чинна з 15.08.2018]

Стаття 109¹ Закінчення реєстрації короткострокової роботи в Естонії

[[RT I, 23.03.2015, 1](#) - чинна з 01.01.2016]

(1) Реєстрація короткострокової роботи іноземця в Естонії закінчується, якщо закінчується підстава для його тимчасового перебування, йому надається дозвіл на проживання, при відмові від надання йому візи, і у нього відсутня інша законна підстава для перебування та роботи в країні або якщо роботодавець реєструє закінчення його роботи у реєстрі зайнятості.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

(2) Частина 1 цієї статті не застосовується під час розгляду клопотання іноземця, якщо іноземець подає клопотання про продовження терміну перебування на підставі частин 4¹ або 4² статті 67 цього Закону або про надання довгострокової візи на підставі статті 91¹.

[RT I, 03.01. 1 – набуло чинності з 18.01.2017]

Стаття 110. Організація справ, пов'язаних з короткостроковою роботою в Естонії

(1) Міністр, що відповідає за дану сферу, встановлює своєю постановою порядок і строки реєстрації короткострокової роботи в Естонії, перелік зазначених у клопотанні даних та доданих до клопотання доказів.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

(1¹) Вимоги, що висуваються до керуючих приватними фондами, зазначеними в частині 5 статті 106 цього Закону, або перелік керуючих приватними фондами встановлюються постановою міністра, що відповідає за дану сферу.

[RT I, 02.07.2013, 3 – чинна з 01.09.2013]

(1²) Міністр, який відповідає за дану сферу, встановлює своєю постановою умови та порядок оцінки відповідності визначенню стартапу при реєстрації короткострокової роботи, перелік даних та доказів, що подаються для цього, а також вимоги щодо їх подання.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

(2) Віза, що надається для короткострокової роботи в Естонії, оформляється у вигляді короткострокової або довгострокової візи.

[RT I, 02.07.2013, 3 – чинна з 01.09.2013]

(3) Вимоги, які діють щодо сезонної роботи, та перелік сфер діяльності, що залежать від сезону, встановлені постановою Уряду Республіки.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

Стаття 111. База даних щодо реєстрації короткострокової роботи в Естонії

(1) База даних щодо реєстрації короткострокової роботи іноземців в Естонії створюється Урядом Республіки і положення про ведення бази даних встановлюється постановою відповідального за дану сферу міністра.

[RT I, 13.03.2019, 2 – чинна з 15.03.2019]

(2) Метою ведення бази даних щодо реєстрації короткострокової роботи іноземців в Естонії є забезпечення громадського порядку та державної безпеки за допомогою обробки даних, що стосуються законних підстав та умов короткострокової роботи іноземців в Естонії.

(3) Для здійснення мети ведення бази даних під час виконання завдань, встановлених правовими актами Європейського Союзу, міжнародними договорами, законами та постановами, здійснюється обробка даних про короткостроково працюючих в Естонії іноземців та про подані ними клопотання про реєстрацію короткострокової роботи в Естонії, а також про адміністративні акти та дії, видані або вчинені в ході процедур щодо визнання реєстрації короткострокової роботи недійсною.

(3¹) При встановленні особи та перевірці totoжності особи відповідно до ст. 15⁵ Закону про документи, що посвідчують особу, можна обробляти дані ідентитету особи, які внесені до бази даних.

[RT I, 08.07.2021, 1 – чинна з 15.07.2021]

(4) У приватноправових та публічно-правових відносинах дані бази даних щодо адміністративних актів та дій, виданих або вчинених у ході процедур, зазначених у частині 3 цієї статті, можуть бути прийняті за основу як дані, що стосуються наявності законної підстави для роботи в Естонії та умов роботи іноземця в Естонії.

(4¹) Відповідальним обробником бази даних є Департамент поліції та прикордонної охорони і уповноважений обробник визначається у положенні про ведення бази даних.

[RT I, 13.03.2019, 2 – чинна з 15.03.2019]

(4²) Склад даних, що вносяться до бази даних, та строк їх зберігання визначаються у положенні про ведення бази даних.

[RT I, 13.03.2019, 2 – чинна з 15.03.2019]

(4³) Біометричні дані, що обробляються з метою встановлення особи та перевірки totoжності особи, негайно видаляються з бази даних після проведення порівняльного аналізу.

[RT I, 08.07.2021, 1 – чинна з 15.07.2021]

(5) Дані, що обробляються у базі даних, не є публічними, якщо інше не встановлено цим законом.

(6) Департамент поліції та прикордонної охорони може забезпечити на публічному сайті перевірку реєстрації короткострокової роботи в Естонії без оприлюднення персональних даних іноземців.

Стаття 111¹. Грошове стягнення за невиконання обов'язку реєстрації роботи в Естонії

(1) Якщо роботодавець не зареєстрував короткочасну роботу іноземця у зазначеному в частині 17 статті 106 цього закону випадку, Департамент поліції та прикордонної охорони може призначити новий строк для реєстрації та винести попередження про застосування грошового стягнення у разі, якщо короткочасна робота не буде зареєстрована.

(2) Якщо роботодавець не виконав накладений на нього адміністративним актом обов'язок до встановленого у попередженні строку, він повинен сплатити вказане у попередженні грошове стягнення. Департамент поліції та прикордонної охорони представляє зобов'язаній особі розпорядженням вимогу про сплату грошового стягнення, призначає строк його сплати та виносить попередження про те, що у разі несплати грошового стягнення у зазначений строк до вимоги буде застосовано примусове виконання у порядку, встановленому у Законі про субститутивне виконання та грошове стягнення.

(3) При примушенні виконання реєстрації короткострокової роботи грошове стягнення не може перевищувати 3300 євро, при цьому вперше воно не повинно перевищувати 1300 євро і вдруге 2000 євро.

(4) Департамент поліції та прикордонної охорони може подати іноземній державі клопотання про повідомлення щодо грошового стягнення, якщо роботодавець не виконав вимогу про сплату грошового стягнення, його виконання в Естонії неможливе і строк для оскарження вимоги закінчився. [RT I, 29.06.2018, 4 – чинна з 15.08.2018]

Глава 3 ПРОЖИВАННЯ ТА РОБОТА В ЕСТОНІЇ

Розділ 1

Тимчасова посвідка на проживання

Підрозділ 1

Надання тимчасової посвідки на проживання та відмова у наданні тимчасової посвідки на проживання
Підпідрозділ 1

Надання тимчасової посвідки на проживання

Стаття 112. Тимчасова посвідка на проживання

Тимчасова посвідка на проживання – це дозвіл на поселення в Естонії та проживання в Естонії, що надається іноземцю відповідно до встановлених цим законом та визначеними посвідкою на проживання умовами.

Стаття 113. Імміграційна квота

(1) Кількість іноземців, що поселяються в Естонії, обмежується імміграційною квотою.

(2) Річна імміграційна квота – це обмеження на кількість іноземців, що іммігрують до Естонії, яка на рік не повинна перевищувати 0,1 відсотка від чисельності постійного населення Естонії.

Стаття 114. Компетенція щодо встановлення імміграційної квоти

(1) Імміграційна квота встановлюється розпорядженням Уряду Республіки.

(2) Міністр, який відповідає за дану сферу, може в межах імміграційної квоти встановлювати своєю постановою розподіл квоти за мотивами подання клопотання про надання посвідки на проживання та на підставах надання посвідки на проживання, а також її розподіл за часом у межах року.

Стаття 115. Розрахунок заповнення імміграційної квоти

При розрахунку заповнення імміграційної квоти не враховуються такі особи:

1) естонці;

2) подружжя громадян Естонії, естонців і проживаючих в Естонії на підставі посвідки на проживання іноземців, яким посвідка на проживання надається для поселення до чоловіка (дружини);

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

3) неповнолітні та повнолітні діти, батьки та прабатьки, а також підопічні громадян Естонії, естонців та мешканців Естонії на підставі посвідки на проживання іноземців, яким посвідка на проживання надається для поселення до близького родича;

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

4) іноземці, яким надається посвідка на проживання для навчання;

5) іноземець, якому надається посвідка на проживання для роботи з метою здійснення наукової діяльності за умови, що він має для цього професійну підготовку, або для роботи академічним працівником у навчальному закладі, що відповідає вимогам, встановленим в Естонії правовими актами;

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

6) іноземець, якому надається посвідка на проживання для участі у кримінальному провадженні;

[RT I, 29.06.2012, 5 – чинна з 01.07.2012]

7) іноземець, надання посвідки на проживання якому є обґрунтованою і не завдає шкоди державним інтересам Естонії, та який оселився в Естонії до 1 липня 1990 року і не виїжджав після зазначеного строку на проживання в будь-яку іншу державу;

8) громадянин Сполучених Штатів Америки;

9) громадянин Японії;

9¹) громадянин Сполученого Королівства;

[RT I, 19.03.2019, 9 – чинна з 01.04.2021]

10) іноземець, якому посвідку на проживання надано з урахуванням заповнення імміграційної квоти і який не виїжджав після цього на проживання до якоїсь іншої держави;

11) іноземець, якому надано посвідку на проживання для навчання, якщо він подає клопотання про надання посвідки на будь-якій основі;

[RT I, 02.07.2013, 3 – чинна з 01.09.2013]

12) іноземець, якому було надано посвідку на проживання на підставі, зазначеній у пункті 2 або 3 цієї статті, якщо він подає клопотання про надання посвідки на будь-якій основі.

[RT I, 02.07.2013, 3 – чинна з 01.09.2013]

13) іноземець, якому надається посвідка на проживання для постійного поселення в Естонії.

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

14) іноземець, якому надається посвідка на проживання для роботи на посаді за спеціальністю інформаційних та комунікаційних технологій;

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

15) іноземець, якому надається посвідка на проживання для роботи у стартапі;

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

16) іноземець, якому надається посвідка на проживання для підприємництва у зв'язку з інноваційним підприємництвом;

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

17) іноземець, якому надається тимчасова посвідка на проживання крупному інвестору для здійснення підприємницької діяльності.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

18) іноземець, якому надається тимчасова посвідка на проживання на підставі пункту 3 частини 2 статті 181 цього закону для роботи провідним спеціалістом.

[RT I, 29.06.2018, 4 – чинна з 15.07.2018]

19) іноземець, якому надається тимчасова посвідка на проживання для короткострокової роботи на підставі статті 176² цього Закону;

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.01.2023]

20) іноземець, якому надається посвідка на проживання для роботи на підприємстві, що розвивається.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.01.2023]

Стаття 116. Вимоги до надання тимчасової посвідки на проживання

(1) Іноземцю може бути надана тимчасова посвідка на проживання у разі виконання умов надання посвідки на проживання та за відсутності обставин, які могли би спричинити відмову у наданні посвідки на проживання.

(2) Вимоги до надання тимчасової посвідки на проживання повинні продовжувати виконуватися протягом строку дії посвідки на проживання.

Стаття 117. Умови надання тимчасової посвідки на проживання

(1) Загальними умовами надання іноземцю тимчасової посвідки на проживання є такі умови:

1) обґрунтованість мети подання клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання в Естонії;

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017];

2) наявність фактичного місця проживання в Естонії;

3) наявність достатнього легального доходу, що забезпечує проживання іноземця та членів його сім'ї в Естонії та

4) договір медичного страхування, що відповідає вимогам, зазначеним у статті 120 цього Закону, якщо у цьому Законі не встановлено інше.

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

(2) Загальні умови надання тимчасової посвідки на проживання повинні бути виконані при наданні посвідки на будь-якій підставі.

(3) Додаткові умови надання тимчасової посвідки на проживання встановлюються цим законом окремо з кожної підстави надання візи.

(4) Якщо для надання тимчасової посвідки на проживання на відповідній підставі не вимагається виконання будь-якої із загальних умов надання тимчасової посвідки на проживання, то це встановлюється цим законом окремо.

Стаття 118. Підстави для надання тимчасової посвідки на проживання

Тимчасова посвідка на проживання може бути надана іноземцю:

1) для поселення до чоловіка (дружини);

2) для поселення до близького родича;

3) для навчання;

4) для роботи;

5) для провадження підприємницької діяльності;

6) [пункт недійсний - RT I, 29.06.2012, 5 – чинна з 01.07.2012]

6¹) для участі у кримінальному провадженні;

[RT I, 29.06.2012, 5 – чинна з 01.01.2015]

6²) у разі вагомого державного інтересу;

[RT I, 29.06.2012, 5 – чинна з 01.01.2015]

7) на підставі міжнародного договору або

8) [пункт недійсний - RT I, 29.06.2012, 5 – чинна з 01.01.2015]

9) для постійно поселення в Естонії.

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

Стаття 119. Визначення строку дії тимчасової посвідки на проживання

(1) Тимчасова посвідка на проживання надається строком дії до п'яти років.

(2) При визначенні строку дії тимчасової посвідки на проживання враховуються доведеність обставин, що є підставою для надання посвідки на проживання, або інших обставин, що мають значення для справи, а також можливість їх зміни протягом строку дії наданої посвідки на проживання.

Стаття 120. Страховий захист

(1) Іноземець, який подає клопотання про посвідку на проживання або проживає в Естонії, зобов'язаний укласти договір медичного страхування (далі – *договір*), який відповідає таким вимогам:

1) [пункт недійсний - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017];

2) страховим випадком є несподіване та непередбачене захворювання чи нещасний випадок, що стався у страховий період з іноземцем, застрахованим на підставі договору (далі у цій статті – *застрахована особа*);

3) страховик зобов'язаний відшкодувати застрахованій особі у розмірі страхової суми виниклі внаслідок захворювання або нещасного випадку та необхідні з медичної точки зору витрати на лікування, а також витрати на амбулаторні дослідження, що проводяться з метою визначення страхового випадку та призначення лікування;

4) страхова сума з розрахунку на річний страховий період становить щонайменше 6000 євро;

5) якщо сторони домовилися про час очікування відповідно до частини 1 статті 558 Зобов'язально-правового закону, він не може перевищувати двох місяців;

6) договір набуває чинності з моменту надання посвідки на проживання та завершується після закінчення строку дії посвідки на проживання, якщо сторони не домовилися про інше;

7) страховий захист діє у Естонії.

(2) Іноземець повинен мати договір, зазначений у частині 1 цієї статті, протягом усього строку дії посвідки на проживання.

(3) Договір, зазначений у частині 1 цієї статті, не повинен покривати шкоду, яка:

1) пов'язана з хронічним або вродженим захворюванням, діагностованим до набуття чинності договором, за винятком надзвичайного загострення даного захворювання;

2) пов'язаний з вагітністю, пологами та пов'язаним з ними використанням лікувальних послуг, а також стоматологічних послуг або медичних послуг, які не занесені до переліку медичних послуг лікарняної каси;

3) є наслідком дорожньо-транспортної пригоди та буде відшкодовано з боку страховика у рамках дорожньо-транспортного страхування;

4) згідно з умовами страхування з боку страховиків, які укладають договори страхування витрат на лікування, є виключеними через міжнародну практику страхування та перестраховання.

(4) Якщо протягом страхового періоду застрахована особа стає застрахованою або особою, прирівняною до застрахованої у значенні Закону про медичне страхування, то страховик не має зобов'язань щодо виконання договору в тому обсязі, в якому застрахована особа має право на відшкодування в рамках медичного страхування на підставі Закону про медичне страхування.

(5) Якщо протягом страхового періоду застрахована особа стає застрахованою або особою, прирівняною до застрахованої у значенні Закону про медичне страхування, сторони мають право розірвати договір на підставі Закону про медичне страхування з моменту виникнення страхового захисту.

(6) Стосовно договору застосовуються положення глави 27 Зобов'язально-правового закону щодо договору страхування витрат на лікування, якщо в цій статті не встановлено інше. Протягом терміну дії посвідки на проживання щодо договору не застосовуються положення статті 559, частини 1 статті 561 та статті 562 Зобов'язально-правового закону.

(7) Вимога обов'язкового страхування, встановлена в цій статті, виконує укладений іншою особою договір медичного страхування або колективного медичного страхування, де іноземець зазначений як застрахована особа, і по якому страховий захист у рамках страхування витрат на лікування відповідає положенням цієї статті.

(8) Якщо предметом медичного страхування, поряд зі страхуванням витрат на лікування, також є інший вид медичного страхування, така частина договору не розглядається як обов'язкове страхування відповідно до Закону про страхову діяльність, і до неї не застосовуються положення цієї статті.

(9) На іноземця не накладається зобов'язання щодо укладення договору, зазначеного в цій статті, у випадку, встановленому у міжнародному договорі, або у разі, якщо іноземець є застрахованою особою в рамках обов'язкового медичного страхування згідно із Законом про медичне страхування.

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

Стаття 121. Реєстрація місця проживання в реєстрі народонаселення

(1) Іноземець зобов'язаний зареєструвати місце проживання в порядку, передбаченому Законом про реєстр народонаселення, протягом одного місяця з дня в'їзду в Естонію на підставі посвідки на проживання.

(2) Іноземець, який проживає в Естонії на момент надання посвідки на проживання, зобов'язаний зареєструвати місце проживання у порядку, передбаченому Законом про реєстр народонаселення, протягом одного місяця з дня повідомлення щодо рішення про надання посвідки на проживання.

(3) Іноземець повинен мати зареєстроване в Естонії місце проживання протягом усього терміну дії посвідки на проживання.

(4) Вимога про наявність зареєстрованого місця проживання не застосовується до іноземця під час його ув'язнення або перебування в установі соціального забезпечення. Іноземець зобов'язаний зареєструвати місце проживання протягом місяця після звільнення з в'язниці або вибуття з установи соціального забезпечення.

Стаття 121¹. Направлення іноземця для участі у програмі адаптації

Департамент поліції та прикордонної охорони направляє іноземця, якому надано посвідку на проживання або посвідку на проживання якого продовжено, для участі у програмі адаптації.

[RT I, 02.07.2013, 3 – чинна з 01.09.2013]

Підпідрозділ 2

Відмова у наданні тимчасової посвідки на проживання

Стаття 122. Застосування підстав для відмови у наданні тимчасової посвідки на проживання

(1) Відмова у наданні тимчасової посвідки на проживання здійснюється на підставах, наведених у цьому підрозділі.

(2) Додаткові підстави для відмови у наданні тимчасової посвідки на проживання, крім передбачених цим підрозділом підстав для відмови у наданні тимчасової посвідки на проживання, встановлюються цим законом окремо при відповідній підставі для надання тимчасової посвідки на проживання.

(3) Якщо відмова у наданні тимчасової посвідки на проживання не проводиться на будь-якій із встановлених цим підрозділом підстав, то це встановлюється цим законом окремо при відповідній підставі для надання тимчасової посвідки на проживання.

Стаття 123. Загальні підстави для відмови у наданні тимчасової посвідки на проживання

Відмова у наданні тимчасової посвідки на проживання проводиться, якщо:

- 1) відпала підстава для надання тимчасової посвідки на проживання;
- 2) іноземець не відповідає умовам надання тимчасової посвідки на проживання;
- 3) клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання не є обґрунтованим;
- 4) на час прийняття рішення щодо клопотання вичерпано імміграційну квоту, або
- 5) особа взяла на себе зобов'язання виїхати з Естонської Республіки, отримала житлову площу в іноземній державі в рамках міжнародної програми надання допомоги або отримала допомогу у зв'язку з виїздом з Естонії.
- 6) це передбачає правовий акт, який встановлює міжнародну санкцію чи санкцію Уряду Республіки.

[RT I, 19.03.2019, 11 – чинна з 01.01.2020]

Стаття 124. Відмова у наданні тимчасової посвідки на проживання з міркувань забезпечення громадського порядку та державної безпеки, а також захисту здоров'я населення

(1) У наданні тимчасової посвідки на проживання може бути відмовлено, якщо:

- 1) є підстави вважати, що в'їзд іноземця в Естонію або його перебування в Естонії може загрожувати громадському порядку;
- 2) щодо іноземця є будь-яка обставина, яка є підставою для застосування заборони на в'їзд;

- 3) є підстави вважати, що перебування іноземця в Естонії може становити загрозу моральності або правам чи інтересам інших осіб;
 - 4) є підстави вважати, що перебування іноземця в Естонії може становити загрозу здоров'ю населення;
 - 5) іноземець був покараний за правопорушення;
 - 6) іноземець порушив встановлені для іноземців умови в'їзду до Естонії, тимчасового перебування в Естонії, проживання в Естонії, виїзду з Естонії, роботи в Естонії або перетину державного кордону або тимчасової контрольної лінії;
 - 6¹) іноземець порушив зобов'язання, встановлене частиною 1 статті 11 або статтею 74¹ Закону про надання іноземцям міжнародного захисту;
[RT I, 06.04.2016, 1 – чинна з 01.05.2016]
 - 7) є підстави вважати, що дійсна мета подання іноземцем клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання не відповідає заявленій меті;
[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]
 - 8) є підстави вважати, що іноземець не виїде з Естонії після припинення підстав для перебування, або
 - 9) іноземцем не сплачені витрати на перебування в Естонії або виїзду з Естонії.
- (2) Відмова у наданні тимчасової посвідки на проживання проводиться, якщо:
- 1) іноземець подав підроблені документи або неправдиві відомості про обставини, що мають значення у провадженні, у тому числі про свою колишню діяльність, при зверненні з клопотанням про надання візи, посвідки на проживання або дозволу на роботу, при зверненні з клопотанням про продовження посвідки на проживання чи дозволу на роботу, або при зверненні з клопотанням про надання громадянства Естонії, або про надання документа, що посвідчує особу громадянина Естонії;
 - 2) іноземець порушив зобов'язання, встановлене статтею 11 цього Закону;
[RT I, 06.04.2016, 1 – чинна з 01.05.2016]
 - 3) діяльність іноземця була спрямована, або є спрямована, або є обґрунтовані підстави вважати, що вона була спрямована чи є спрямована проти Естонської держави та її безпеки;
 - 4) іноземець займався чи займається, або є обґрунтована підстава вважати, що він займався чи займається підбурюванням до національної, расової, релігійної чи політичної ворожнечі або насильства;
 - 5) іноземець проходив службу в якості кадрового військовослужбовця у збройних силах іноземної держави, звільнений з військової служби в запас або пішов у відставку;
 - 6) іноземець проходить дійсну службу або службу за контрактом у збройних силах іноземної держави;
 - 7) іноземець вчинив злочин, за який йому призначено покарання у вигляді тюремного ув'язнення на строк більше одного року, та його судимість не погашена;
 - 8) іноземця покарано в Естонії за умисний злочин проти держави та його судимість не погашено;
 - 9) іноземця було неодноразово покарано у кримінальному порядку за скоєння умисних злочинів;
 - 10) щодо іноземця є дані або обґрунтована підстава вважати, що він є членом злочинного угруповання, має відношення до незаконного переміщення через державний кордон або тимчасову контрольну лінію наркотичних засобів, психотропних речовин або людей, є членом терористичного угруповання, вчинив терористичний злочин чи є підстава вважати, що він може вчинити терористичний злочин, або має відношення до фінансування чи підтримки тероризму, або відмивання коштів;
 - 11) іноземець перебуває або є обґрунтована підстава вважати, що він перебував на службі в органах розвідки чи безпеки іноземної держави, або був чи є обґрунтована підстава вважати, що він перебував на службі в органах розвідки або безпеки іноземної держави, а його вік, звання чи інші обставини не виключають можливість його призову на службу до органів безпеки, збройних сил, чи інших збройних формувань іноземної держави;
 - 12) іноземець пройшов або є обґрунтована підстава вважати, що він пройшов спеціальний вишкіл чи спеціальну підготовку з проведення десантних операцій, диверсій або саботажу, або пройшов іншого роду спеціальний вишкіл, і набув під час цього знання та вміння, які можуть бути безпосередньо застосовані при створенні нелегальних збройних формувань чи навчання їх членів;
 - 13) іноземець брав участь або є обґрунтована підстава вважати, що він брав участь у каральних операціях проти цивільного населення, або

14) щодо іноземця є обґрунтовані підстави вважати, що він скоїв злочини проти людяності або військові злочини.

(3) Обставини, зазначені у пунктах 1–4, 6 та 9–14 частини 2 цієї статті, розглядаються як загроза державній безпеці. Це не відкидає можливості розглядати інші обставини як загрозу державній безпеці.

(4) Положення частин 1 і 2 цієї статті не виключають можливості розглядати інші обставини як загрозу громадському порядку.

(5) Пункти 5, 6 та 11 частини 2 цієї статті не застосовуються щодо громадян держав-членів НАТО.

Стаття 125. Надання тимчасової посвідки на проживання у порядку виключення

(1) Якщо щодо іноземця немає інших підстав для відмови у наданні посвідки на проживання у зв'язку з загрозою громадському порядку та державній безпеці, зазначеній у статті 124 цього Закону, то тимчасова посвідка на проживання в порядку виключення може бути надана, якщо:

1) іноземець подав підроблені документи або неправдиві відомості про обставини, що мають значення у провадженні, у тому числі про свою колишню діяльність, при зверненні з клопотанням про надання візи, посвідки на проживання або дозволу на роботу, при зверненні з клопотанням про продовження посвідки на проживання або дозволу на роботу, або при зверненні з клопотанням про надання громадянства Естонії, або про надання документа, що посвідчує особу громадянина Естонії;

2) іноземець вчинив злочин, за який він був засуджений до покарання у вигляді тюремного ув'язнення строком більше одного року, та його судимість не погашена;

3) іноземця покарано в Естонії за умисний злочин проти держави та його судимість не погашено;

4) іноземця було неодноразово покарано у кримінальному порядку за умисні злочини;

5) іноземець проходив службу як кадровий військовослужбовець у збройних силах іноземної держави, звільнений з військової служби в запас або пішов у відставку;

6) іноземець проходить дійсну службу у збройних силах іноземної держави, або

7) іноземець перебував або є обґрунтована підстава вважати, що він перебував на службі в органах розвідки або безпеки іноземної держави, а його вік, звання або інші обставини виключають можливість його призову на службу в органи безпеки або збройні сили, або інші збройні формування іноземної держави.

(1¹) Якщо іноземець взяв на себе зобов'язання залишити Естонську Республіку, отримав через міжнародну програму допомоги житлову площу за кордоном або дотацію для виїзду з Естонії, то йому може бути в порядку виключення надана тимчасова посвідка на проживання, якщо він подає клопотання про це для поселення до близького родича на підставі, встановленій пунктом 3 частини 1 статті 150 цього Закону.

[RT I, 02.07.2013, 3 – чинна з 01.09.2013]

(2) Якщо іноземцю в порядку виключення надається тимчасова посвідка на проживання, то тимчасові посвідки на проживання можуть видаватися в порядку винятку також дружині (чоловіку) та неповнолітній дитині іноземця.

Стаття 126. Відмова у наданні тимчасової посвідки на проживання через заборону на в'їзд

(1) У наданні тимчасової посвідки на проживання може бути відмовлено у випадку, якщо щодо іноземця діє заборона на в'їзд.

(2) У наданні тимчасової посвідки на проживання відмовляють у випадку, якщо щодо іноземця діє заборона на в'їзд на Шенгенську територію, встановлену державою, що входить до єдиного візового простору Європейського Союзу, і він внесений до Шенгенської інформаційної системи відповідно до Регламенту (ЄС) № 1987/2006 Європейського Парламенту та Ради «Про заснування, функціонування та використання Шенгенської інформаційної системи другого покоління (СІС II)» (Офіційний журнал Європейського Союзу 381, 28.12.2006, стор. 4-23).

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 02.04.2015]

(3) В порядку виключення іноземцю, зазначеному в частині 2 цієї статті, може бути надана тимчасова посвідка на проживання, якщо в'їзд в Естонію або проживання в Естонії іноземця необхідні з гуманних міркувань чи виконання міжнародних зобов'язань.

Стаття 127. Відмова у наданні тимчасової посвідки на проживання члену сім'ї іноземця

У разі відмови у наданні іноземцю тимчасової посвідки на проживання відмова у наданні посвідки на проживання слідує, як правило, також стосовно чоловіка (дружини) та неповнолітньої дитини іноземця.

Підрозділ 2

Продовження та відмова в продовженні тимчасової посвідки на проживання

Стаття 128. Вимоги до продовження тимчасової посвідки на проживання

Тимчасова посвідка на проживання може бути продовжена у разі, якщо виконані умови продовження посвідки на проживання та немає підстав для відмови у продовженні посвідки на проживання.

Стаття 129. Умови продовження тимчасової посвідки на проживання

(1) Для продовження тимчасової посвідки на проживання повинні бути виконані вимоги щодо продовження тимчасової посвідки на проживання на будь-якій підставі.

(2) Для продовження тимчасової посвідки на проживання має бути продовжено виконання умов надання тимчасової посвідки на проживання, якщо інше не встановлено цим Законом.

(3) Умовою продовження тимчасової посвідки на проживання є реєстрація місця проживання в Естонії у реєстрі народонаселення.

(4) Додаткові умови продовження тимчасової посвідки на проживання встановлюються цим Законом окремо при наявності відповідної підстави для надання тимчасової посвідки на проживання.

(5) Якщо для продовження тимчасової посвідки на проживання при наявності відповідної підстави не вимагається виконання будь-якої із загальних умов продовження тимчасової посвідки на проживання, то це встановлюється цим законом окремо при відповідній підставі для надання тимчасової посвідки на проживання.

Стаття 130. Перебування іноземця в країні під час розгляду клопотання

Якщо іноземець у період дії посвідки на проживання або протягом строку, встановленого в частинах 4 та 5 статті 43 цього закону, звернувся з клопотанням про продовження посвідки на проживання, надання нової тимчасової посвідки на проживання або посвідки на проживання довгострокового мешканця, то його перебування у Естонії є законним під час розгляду його клопотання.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

Стаття 131. Підстави для відмови у продовженні тимчасової посвідки на проживання

(1) В якості підстави для відмови у продовженні тимчасової посвідки на проживання застосовуються підстави для відмови у наданні тимчасової посвідки на проживання, якщо інше не встановлено цим законом.

(2) Додаткові підстави для відмови у продовженні тимчасової посвідки на проживання встановлюються цим законом окремо при відповідній підставі для надання тимчасової посвідки на проживання.

(3) Якщо у продовженні тимчасової посвідки на проживання відмовлено на будь-якій із встановлених цим підрозділом підстав для відмови у продовженні тимчасової посвідки на проживання, то це встановлюється цим законом окремо при відповідній підставі для надання тимчасової посвідки на проживання.

Стаття 132. Строк продовження тимчасової посвідки на проживання

(1) Тимчасова посвідка на проживання може продовжуватися за один раз на строк до десяти років.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.10.2017]

(2) При визначенні строку дії тимчасової посвідки на проживання, що продовжується, враховується доведеність обставин, які є підставою для продовження посвідки на проживання, або інших обставин, що мають значення для справи, а також можливість їх зміни протягом строку дії посвідки на проживання, що продовжується.

Підрозділ 3

Дійсність тимчасової посвідки на проживання

Стаття 133. Дійсність тимчасової посвідки на проживання

Тимчасова посвідка на проживання діє до закінчення строку дії посвідки на проживання або до визнання посвідки на проживання недійсною.

Стаття 134. Закінчення строку дії тимчасової посвідки на проживання

Строк дії тимчасової посвідки на проживання закінчується:

- 1) у день настання терміну;
- 2) у разі надання іноземцю громадянства Естонії або його поновлення;
- 3) у разі смерті іноземця або визнання його померлим;

- 4) при отриманні посвідки на проживання довгострокового мешканця або при отриманні нової тимчасової посвідки на проживання, або
- 5) у разі відновлення або надання іноземцю громадянства держави-члена Європейського Союзу, держави-учасниці Угоди про Європейську економічну зону або Швейцарську Конфедерацію.

Стаття 135. Загальні підстави визнання тимчасової посвідки на проживання недійсною

(1) Тимчасова посвідка на проживання може бути визнана недійсною, якщо:

- 1) іноземець до встановленого законом строку не зареєстрував у реєстрі народонаселення своє місце проживання в Естонії;
- 2) у іноземця відсутнє фактичне місце проживання в Естонії;
[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]
- 3) у іноземця відсутній договір страхування, встановлений статтею 120 цього закону, який гарантує протягом строку дії його посвідки на проживання оплату витрат на лікування, зумовлених його захворюванням чи травмою, або
[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]
- 4) іноземець не використовує посвідку на проживання відповідно до мети.
[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

(2) Тимчасова посвідка на проживання визнається недійсною, якщо:

- 1) не виконано обставину, яка є умовою надання іноземцю посвідки на проживання або продовження посвідки на проживання;
 - 2) щодо іноземця є підстава для відмови у наданні або продовженні посвідки на проживання;
 - 3) діяльність іноземця становить загрозу громадському порядку або державній безпеці;
 - 4) не були виконані умови надання посвідки на проживання протягом строку дії тимчасової посвідки на проживання;
 - 5) іноземець подає про це особисту заяву, або
 - 6) [пункт недійсний - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]
- (3) Під час провадження з визнання тимчасової посвідки на проживання недійсною, адміністративний орган, який має компетенцію з визнання тимчасових посвідок на проживання недійсними, може призначити іноземцю строк для усунення недоліків, зазначених у частині 1 цієї статті.
- (4) Якщо іноземець усуне зазначений у частині 1 цієї статті недолік протягом призначеного адміністративним органом строку, то тимчасова посвідка на проживання не визнається недійсною.

Стаття 136. Застосування підстав для визнання недійсною тимчасової посвідки на проживання

- (1) Тимчасова посвідка на проживання визнається недійсною згідно з наведеними у цьому підрозділі підставами для визнання недійсною тимчасової посвідки на проживання.
- (2) Додаткові підстави для визнання тимчасової посвідки на проживання недійсною встановлені цим законом окремо при відповідній підставі для надання тимчасової посвідки на проживання.
- (3) Якщо будь-яка із встановлених цим підрозділом підстав для визнання недійсною тимчасової посвідки на проживання не застосовується при визнанні недійсною тимчасової посвідки на проживання, наданої на відповідній підставі, то це встановлюється цим законом окремо при відповідній підставі для надання тимчасової посвідки на проживання.

Підрозділ 4

Підстави для надання тимчасової посвідки на проживання

Підпідрозділ 1

Тимчасова посвідка на проживання для поселення до чоловіка (дружини)

Стаття 137. Чоловік (дружина) іноземця

(1) Тимчасова посвідка на проживання може бути надана іноземцю для поселення до чоловіка/дружини, що проживає(в) в Естонії, який(а) є громадянином(кою) Естонії або естонцем/естонкою за національністю, або до проживаючого в Естонії на підставі посвідки на проживання чоловіка (дружини), що є іноземцем.
[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

(2) Щодо чоловіка (дружини), який(а) є громадянином Естонії, для поселення до якого(ої)

подається клопотання про посвідку на проживання, не застосовується вимога попереднього проживання в Естонії, якщо сім'я спільно оселяється на проживання в Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

(2¹) Якщо подається клопотання про посвідку на тимчасове проживання для поселення до чоловіка/дружини-іноземця, який має посвідку на тимчасове проживання для навчання, чоловік/дружина повинні проживати в Естонії не менше двох років на підставі посвідки на проживання.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.01.2023]

(2²) Пункт 2¹ цієї статті не застосовується до іноземця, чий чоловік/дружина-іноземець отримав тимчасову посвідку на проживання для навчання в докторантурі.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.01.2023]

(2³) Тимчасова посвідка на проживання не надається для поселення до чоловіка/дружини, якщо чоловіку/дружині-іноземцю надана тимчасова посвідка на проживання на підставі статті 176² цього закону.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.01.2023; у зв'язку з військовим конфліктом в Україні пункт не поширюється на громадян України починаючи з 24 лютого 2022 року.]

(3) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

(3¹) [Частина недійсна - RT 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

(4) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

(5) [Частина недійсна - RT I, 03. 1 – чинна з 18.01.2017]

Стаття 138. Вимоги, які висуваються до сімейного життя

(1) Посвідка на проживання для поселення до чоловіка/дружини може бути надана у випадку, якщо між подружжям існують тісні господарські зв'язки, психологічна взаємозалежність та міцні сімейні відносини, а шлюб не є фіктивним.

(2) Шлюб є фіктивним, якщо його укладено з метою отримання посвідки на проживання, і між особами відсутнє дійсне сімейне життя.

Стаття 139. Вимога щодо наявності легального доходу сім'ї

Якщо іноземець подає клопотання про поселення до чоловіка/дружини, що проживає в Естонії, то останній(я) повинен(а) мати постійний легальний дохід, який забезпечує утримання сім'ї в Естонії, або загальний постійний легальний дохід подружжя повинен забезпечувати утримання сім'ї в Естонії.

Стаття 140. Вимога щодо наявності у сім'ї зареєстрованого місця проживання та дійсного житлового приміщення

(1) Якщо іноземець подає клопотання про поселення до чоловіка/дружини, що проживає в Естонії, сім'я повинна мати зареєстроване місце проживання та дійсне житлове приміщення в Естонії.

(2) В якості умови надання тимчасової посвідки на проживання для поселення до чоловіка/дружини не застосовується вимога про наявність зареєстрованого місця проживання та фактичного житлового приміщення, якщо чоловік/дружина, для поселення до якого(ї) подається клопотання про посвідку на проживання, отримав(а) посвідку на проживання для здійснення підприємницької діяльності або посвідку на проживання для роботи в одному з таких випадків:

1) робота на видовищних підприємствах творчим працівником відповідно до Закону про видовищні підприємства;

2) робота вчителем в Естонії у навчальному закладі, який відповідає вимогам, встановленим правовими актами;

3) наукова діяльність, якщо іноземець має для цього професійну підготовку або досвід, або робота академічним працівником у навчальному закладі, що відповідає вимогам, встановленим в Естонії правовими актами;

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

4) здійснення професійної діяльності в якості спортсмена, тренера, спортивного судді або спортивного працівника на запрошення відповідної спортивної федерації;

5) робота членом керівного органу зареєстрованої в Естонії юридичної особи з метою виконання керівної чи наглядової функції;

6) робота експертом, радником чи консультантом, якщо іноземець має для цього необхідну професійну підготовку;

7) робота монтажником обладнання або кваліфікованим робітником, якщо іноземець має для роботи у відповідній сфері необхідну професійну підготовку;

- 8) робота в якості спеціаліста вищої кваліфікації на підставі пункту 3 частини 2 статті 181 цього закону, якщо іноземець має для роботи у відповідній сфері професійну підготовку;
- 9) робота у стартапі.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

(3) В якості умови надання тимчасової посвідки на проживання для поселення до чоловіка/дружини не застосовується вимога про наявність зареєстрованого місця проживання та фактичного житлового приміщення, якщо чоловік/дружина, для поселення до якого (ї) подається клопотання про посвідку на проживання, отримав(ла) посвідку на проживання для навчання в бакалавраті та магістратурі навчального закладу за інтегрованими навчальними програмами, або в магістратурі чи докторантурі, або якщо чоловік/дружина отримав(ла) посвідку на проживання для навчання в бакалавраті чи для навчання в рамках прикладної вищої освіти, або для професійного навчання четвертого чи п'ятого ступеня в рамках міжнародних програм співробітництва, або на підставі міждержавних договорів, або на підставі договорів вищих навчальних закладів про зовнішнє співробітництво, або якщо йому/їй була призначена стипендія, що фінансується Естонською державою чи визнана в міжнародному масштабі.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.04.2017]

Стаття 140¹. Особливості щодо умов надання та продовження посвідки на проживання

Якщо іноземець подає клопотання про посвідку на проживання для поселення до чоловіка/дружини, якому надана тимчасова посвідка на проживання крупному інвестору для здійснення підприємницької діяльності, то в якості умови надання та продовження посвідки на проживання не застосовується вимога про наявність фактичного місця проживання, зазначена у частині 1 статті 117 цього закону, та про реєстрацію місця проживання у реєстрі народонаселення, зазначену у статті 121 та частині 3 статті 129 цього закону.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

Стаття 141. Особливості щодо підстав для відмови у наданні тимчасової посвідки на проживання

Якщо іноземець подає клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання для поселення до чоловіка/дружини, то як підстава для відмови у наданні посвідки на проживання не застосовується обставина, що перебування іноземця в Естонія може становити загрозу моральності або правам чи інтересам інших осіб.

Стаття 142. Необґрунтованість клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання для поселення до чоловіка/дружини

(1) Клопотання про надання посвідки на проживання для поселення до чоловіка/дружини, що є громадянином Естонії, можна вважати необґрунтованим у разі, якщо чоловік/дружина, що проживає в Естонії, може оселитися в державі громадянської належності або в державі місцезнаходження свого(єї) чоловіка/дружини, або якщо подружжя має можливість оселитися в будь-якій іншій державі.

(2) Клопотання про надання посвідки на проживання для поселення до чоловіка (дружини), що проживає в Естонії, та є іноземцем, вважається необґрунтованим, якщо іноземець та його чоловік/дружина, який подає клопотання про надання посвідки на проживання, для поселення до якого (ої) подається клопотання про посвідку на проживання, не доведуть, що вони не мають можливості оселитися в державі загальної громадянської належності, або в державі громадянської належності, або державі місцезнаходження іноземця, який подає клопотання про надання посвідки на проживання.

(3) Наведені положення частин 1 та 2 цієї статті не виключають можливості визнання клопотання про надання посвідки на проживання необґрунтованою з інших обставин.

Стаття 143. Строк дії тимчасової посвідки на проживання, що надається для поселення до чоловіка/дружини

(1) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.10.2017]

(2) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.10.2017]

(2¹) Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.10.2017]

(2²) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.10.2017]

(3) Якщо посвідка на проживання надається для поселення до чоловіка/дружини, що проживає в Естонії на підставі тимчасової посвідки на проживання, то строк дії посвідки на проживання, що надається іноземцю, не повинен перевищувати строк дії посвідки на проживання чоловіка/дружини, для поселення до якого (ої) надається посвідка на проживання.

Стаття 143¹. Визначення строку дії тимчасової посвідки на проживання, що надається для поселення до чоловіка/дружини

(1) При визначенні строку дії тимчасової посвідки на проживання, що надається для поселення до чоловіка/дружини, враховується тривалість шлюбу іноземця та його (її) чоловіка/дружини, для поселення до якого (якої) і подається клопотання про посвідку на проживання.

(2) Положення частини 1 цієї статті не виключають врахування при визначенні строку дії тимчасової посвідки на проживання інших обставин, що мають значення у справі.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.10.2017]

Стаття 144. Додаткові підстави для відмови у продовженні тимчасової посвідки на проживання, наданої для поселення до чоловіка/дружини

У продовженні тимчасової посвідки на проживання, наданої для поселення до чоловіка/дружини, надається відмова якщо:

1) відпала підстава або причина надання посвідки на проживання;

2) шлюб припинився;

3) [пункт недійсний - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017];

4) легальний дохід одного з подружжя чи сім'ї не забезпечує утримання сім'ї в Естонії;

5) у сім'ї відсутнє зареєстроване місце проживання в Естонії, або

6) у сім'ї відсутнє дійсне житлове приміщення в Естонії.

Стаття 145. Особливості щодо підстав для відмови у продовженні тимчасової посвідки на проживання

(1) Якщо іноземець має тимчасову посвідку на проживання для поселення до чоловіка/дружини, то в якості підстави для відмови у продовженні посвідки на проживання не застосовується та обставина, що перебування іноземця в Естонії може становити загрозу моральності або правам чи інтересам інших осіб.

(2) Якщо іноземцю надано тимчасову посвідку на проживання для поселення до чоловіка/дружини, що має дозвіл на проживання як крупний інвестор для здійснення підприємницької діяльності, то в якості підстави для відмови в продовженні посвідки на проживання не застосовується та обставина, що у іноземця відсутнє зареєстроване місце проживання в Естонії або фактичне житлове приміщення в Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

Стаття 146. Додаткові підстави щодо визнання недійсною тимчасової посвідки на проживання, наданої для поселення до чоловіка/дружини

(1) Тимчасова посвідка на проживання, надана для поселення до чоловіка/дружини, визнається недійсною, якщо:

1) відпала підстава або причина надання посвідки на проживання;

2) шлюб припинився;

3) [пункт недійсний - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017];

4) легальний дохід одного з подружжя чи сім'ї не забезпечує утримання сім'ї в Естонії;

5) у сім'ї відсутнє зареєстроване місце проживання в Естонії, або

6) у сім'ї відсутнє дійсне житлове приміщення в Естонії.

(2) Тимчасова посвідка на проживання, надана для поселення до чоловіка/дружини, визнається недійсною одночасно з визнанням недійсною посвідки на проживання чоловіка/дружини, для поселення до якого (ої) надано посвідку на проживання.

(3) Тимчасова посвідка на проживання, надана для поселення до чоловіка/дружини, може бути визнана недійсною на підставі, зазначеній у частині 1 цієї статті, протягом трьох років з моменту надання посвідки на проживання.

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

Стаття 147. Особливості щодо підстав для визнання тимчасової посвідки на проживання недійсною

(1) Якщо іноземець має тимчасову посвідку на проживання для поселення до чоловіка/дружини, то в якості підстави для визнання посвідки на проживання недійсною не застосовується та обставина, що перебування іноземця в Естонії може становити загрозу моральності або правам чи інтересам інших осіб.

(2) Якщо іноземцю надано тимчасову посвідку на проживання для поселення до чоловіка/дружини, що має посвідку на проживання крупному інвестору для здійснення підприємницької діяльності, то в якості підстави для визнання посвідки на проживання

недійсною не застосовується та обставина, що у іноземця відсутнє зареєстроване місце проживання в Естонії або фактичне житлове приміщення в Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

Стаття 147¹. Закінчення дії тимчасової посвідки на проживання, наданої для поселення до чоловіка (дружини).

Якщо іноземець має тимчасову посвідку на проживання для поселення до чоловіка/дружини у зв'язку з тим, що у його чоловіка/дружини є тимчасова посвідка на проживання для навчання та чоловік/дружина протягом посвідки на проживання, наданої для освоєння навчальної програми, не виконав навчальну програму у необхідному обсязі або припинив навчання, дія наданої іноземцю посвідки на проживання закінчується через 30 днів після того, як чоловік/дружина не виконав навчальну програму у необхідному обсязі або перервав навчання.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

Стаття 148. Обов'язки особи, яка запрошує

Чоловік/дружина, для поселення до якого (ої) іноземцю надана посвідка на проживання, має встановлені цим законом обов'язки особи, яка запрошує.

Стаття 149. Особливості щодо вимог до посвідки на проживання для поселення до чоловіка/дружини

(1) Якщо іноземець отримав тимчасову посвідку на проживання для поселення до чоловіка/дружини і прожив в Естонії на цій підставі не менше трьох років, то йому може бути надана тимчасова посвідка на проживання для постійного поселення в Естонії без застосування положень статей 210¹ та 210² цього Закону.

(2) Якщо іноземець отримав тимчасову посвідку на проживання для поселення до чоловіка/дружини, і шлюб припинився до закінчення трьох років з моменту отримання посвідки на проживання, але покладання на іноземця обов'язку виїхати з Естонії, очевидно, стало би для нього надзвичайно обтяжливим, то йому може бути надана тимчасова посвідка на проживання для постійного поселення в Естонії без застосування положень статей 210¹ та 210² цього Закону.

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

Стаття 149¹. Особливості щодо правового статусу іноземця, який подає клопотання про надання посвідки на проживання для поселення до чоловіка/дружини

Перебування в Естонії одного з подружжя-іноземця, який має синю карту Європейського Союзу іншої держави-члена Європейського Союзу і подає клопотання в Естонії про надання синьої карти Європейського Союзу, є законним до прийняття рішення щодо клопотання, якщо він має посвідку на проживання, видану іншою державою-членом Європейського Союзу, як члену сім'ї іноземця, який має синю карту Європейського Союзу, і подає клопотання в Естонії про надання посвідки на проживання для поселення до чоловіка/дружини з метою поселитися до іноземця, що подає клопотання про надання синьої карти Європейського Союзу.

[RT I, 09.03.2011, 3 – чинна з 19.06.2011]

Підпідрозділ 2

Тимчасова посвідка на проживання для поселення до близького родича

Стаття 150. Близький родич

(1) Іноземцю може бути надана тимчасова посвідка на проживання для поселення до близького родича, який є громадянином Естонії або іноземцем, що проживає в Естонії і має посвідку на проживання, в одному з наступних випадків:

- 1) поселення неповнолітньої дитини до одного з батьків, що проживає в Естонії;
- 2) поселення повнолітньої дитини до одного з батьків, що проживає в Естонії, якщо дитина за станом здоров'я або у зв'язку з обмеженими можливостями здоров'я не здатна обходитись без сторонньої допомоги;
- 3) поселення до повнолітньої дитини чи онука, що проживає в Естонії, одного з її батьків або діда чи бабусі, якщо вони потребують догляду і не можуть отримати догляд у державі свого місцезнаходження чи іншій державі, а їх постійний легальний дохід чи постійний легальний дохід їхньої дитини або онука, який перебуває в Естонії на законних підставах, забезпечує їх утримання в Естонії, та
- 4) поселення підопічного в опікуна, який проживає в Естонії, якщо постійний легальний дохід опікуна забезпечує утримання підопічного в Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

(2) У випадку, зазначеному в пункті 3 частини 1 цієї статті, у близького родича, для поселення до якого подається клопотання про посвідку на проживання, має бути посвідка на проживання довгострокового мешканця.

(3) Вимога про попереднє проживання в Естонії не застосовується, якщо:

1) у близького родича є тимчасова посвідка на проживання, а іноземець і близький родич, для поселення до якого подається клопотання про посвідку на проживання, прибувають до Естонії разом;

2) близький родич має синю карту Європейського Союзу;

3) близькому родичу надано тимчасову посвідку на проживання на підставі статті 210³ цього Закону;

4) близький родич має тимчасову посвідку на проживання для переведення в межах підприємства.

[RT I, 03.01.2017, 2 – чинна з 17.01.2017]

(4) Особам, зазначеним у пунктах 3 і 4 частини 1 цієї статті, не надається тимчасова посвідка на проживання, якщо іноземцю надано тимчасову посвідку на проживання на підставі статті 176² цього Закону.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.01.2023]

Стаття 150¹. Тимчасова посвідка на проживання, що надається неповнолітній дитині, яка народилася в Естонії

(1) Неповнолітня дитина, яка народилася в Естонії або відразу після народження оселилася в Естонії з одним з батьків або батьками, отримує тимчасову посвідку на проживання для поселення з проживаючим в Естонії одним з її батьків, якщо у одного з її батьків на момент народження дитини є дійсна тимчасова посвідка на проживання в Естонії.

(2) Для відмови від посвідки на проживання, наданої на підставі частини 1 цієї статті, у разі спільного права піклування у батьків є спільне право подати клопотання до досягнення дитиною однорічного віку.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.10.2017]

Стаття 151. Вимога щодо наявності у близького родича зареєстрованого місця проживання та дійсного житлового приміщення

(1) Близький родич, для поселення до якого подається клопотання про посвідку на проживання, повинен мати зареєстроване місце проживання та дійсне житлове приміщення в Естонії.

(2) При зверненні з клопотанням про надання посвідки на проживання для поселення до близького родича в якості умови надання посвідки на проживання не застосовується вимога про наявність зареєстрованого місця проживання та дійсного житлового приміщення, зазначеного в частині 1 цієї статті, якщо іноземець та близький родич, для поселення до якого подається клопотання про посвідку на проживання, прибувають до Естонії разом.

Стаття 151¹. Особливості щодо умов надання та продовження посвідки на проживання

Якщо іноземець подає клопотання про посвідку на проживання для поселення до близького родича, який має тимчасову посвідку на проживання крупному інвестору для здійснення підприємницької діяльності, то як умова надання та продовження посвідки на проживання не застосовується вимога про наявність фактичного місця проживання, зазначена у частині 1 статті 117 цього закону, та про реєстрацію місця проживання у реєстрі народонаселення, зазначену у статті 121 та частині 3 статті 129 цього закону.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

Стаття 152. Вимога щодо несення витрат з догляду та лікування іноземця

Якщо посвідка на проживання надана повнолітній дитині для переїзду на проживання до одного з батьків, що проживає в Естонії, одному з батьків або – для переїзду на проживання до одного повнолітньої дитини, або онуку(чці) чи підопічному для переїзду на проживання до опікуна, що проживає в Естонії, то близький родич, для поселення до якого була надана посвідка на проживання, зобов'язаний нести витрати на догляд та лікування іноземця.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

Стаття 153. Особливості щодо підстав для відмови у наданні тимчасової посвідки на проживання

Якщо іноземець подає клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання для поселення до близького родича, то в якості підстави для відмови у наданні посвідки на проживання не застосовується та обставина, що перебування іноземця в Естонії може становити загрозу моральності чи правам та інтересам інших осіб.

Стаття 154. Врахування прав та інтересів дітей

(1) При наданні тимчасової посвідки на проживання неповнолітній дитині для поселення до одного з батьків враховуються, насамперед, права та інтереси дитини.

(2) Тимчасова посвідка на проживання не надається, якщо поселення дитини в Естонії порушує її права та інтереси, а її правове, матеріальне чи соціальне становище може погіршитися внаслідок поселення в Естонії.

(3) У разі спільного права піклування для надання посвідки на проживання необхідна згода другого з батьків.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.10.2017]

(3¹) У разі спільного права піклування для отримання неповнолітньою дитиною, що народилася в Естонії, тимчасової посвідки на проживання на підставі частини 1 статті 150¹ цього закону, не потрібна згода другого з батьків.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.10.2017]

4) Посвідку на проживання неповнолітньої дитини не можна визнати недійсною і в продовженні терміну її дії не може бути відмовлено, якщо це не узгоджується з правами та інтересами дитини.

(5) Якщо неповнолітня дитина отримала посвідку на проживання для поселення до близького родича, і в період дії посвідки на проживання вона досягає повноліття, то її посвідка на проживання дійсна до закінчення строку дії.

(6) Після досягнення повноліття іноземцю, який у неповнолітньому віці отримав тимчасову посвідку на проживання для поселення до близького родича, може бути надана посвідка на проживання, умови та термін дії якої не пов'язані з близьким родичем, для поселення до якого була надана посвідка на проживання. У зазначеному випадку щодо іноземця при наданні йому тимчасової посвідки на проживання застосовуються умови надання та вимоги до надання посвідки на проживання, які повинні бути виконані при отриманні тимчасової посвідки на проживання на будь-якій підставі.

Стаття 155. Строк дії тимчасової посвідки на проживання для поселення до близького родича

Якщо тимчасова посвідка на проживання надається для поселення до близького родича, що має тимчасову посвідку на проживання, то строк дії посвідки на проживання, що надається іноземцю, не повинен перевищувати строку дії посвідки на проживання близького родича, для поселення до якого була надана посвідка на проживання.

Стаття 155¹. Відмінності щодо продовження тимчасової посвідки на проживання, наданої для поселення до близького родича

(1) Якщо неповнолітня дитина отримала тимчасову посвідку на проживання на підставі пункту 1 частини 1 статті 150 або частини 1 статті 150¹ цього Закону для поселення до одного з батьків, що проживає в Естонії, і тимчасова посвідка на проживання одного з батьків продовжується або йому надається нова тимчасова посвідка на проживання, то строк дії посвідки на проживання неповнолітньої дитини продовжується до закінчення строку дії посвідки на проживання одного з батьків.

(2) У разі спільного права піклування для продовження строку дії тимчасової посвідки на проживання у випадку, зазначеному в частині 1 цієї статті, не потрібна згода другого з батьків.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.10.2017]

Стаття 155². Закінчення дії тимчасової посвідки на проживання, наданої для поселення до близького родича

Якщо іноземець отримав тимчасову посвідку на проживання для поселення до близького родича у зв'язку з тим, що його близький родич має тимчасову посвідку на проживання для навчання, і близький родич протягом посвідки на проживання, наданої для освоєння навчальної програми не виконав навчальну програму в необхідному обсязі або припинив навчання, дія наданої іноземцю посвідки на проживання закінчується через 30 днів після того, як близький родич не виконав навчальну програму в необхідному обсязі або перервав навчання.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

Стаття 156. Додаткові підстави щодо відмови у продовженні тимчасової посвідки на проживання, наданої для поселення до близького родича

У продовженні тимчасової посвідки на проживання, наданої для поселення до близького родича, що проживає в Естонії, відмовляють, якщо:

1) [пункт недійсний - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

2) близький родич, для поселення до якого була надана посвідка на проживання, не забезпечує без поважної причини проживання іноземця в Естонії, або

3) у близького родича, для поселення до якого була надана посвідка на проживання, відсутнє зареєстроване місце проживання чи дійсне житлове приміщення.

Стаття 157. Особливості щодо підстав для відмови у продовженні тимчасової посвідки на проживання

(1) Якщо іноземець має тимчасову посвідку на проживання для поселення до близького родича, то в якості підстави для відмови у продовженні посвідки на проживання не застосовується та обставина, що перебування іноземця в Естонії може становити загрозу моральності або правам чи інтересам інших осіб.

(2) Якщо іноземцю була надана тимчасова посвідка на проживання як неповнолітній дитині для поселення до одного з батьків, то відмова у продовженні її посвідки на проживання не проводиться через досягнення нею повноліття, якщо вона є утриманцем одного з батьків.

(3) Якщо іноземцю була надана тимчасова посвідка на проживання для поселення до близького родича, який має посвідку на проживання великому інвестору для здійснення підприємницької діяльності, то в якості підстави для відмови у продовженні посвідки на проживання не застосовується та обставина, що у іноземця відсутнє зареєстроване місце проживання в Естонії або фактичне житлове приміщення в Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

Стаття 158. Додаткові підстави щодо визнання недійсною тимчасової посвідки на проживання, наданої для поселення до близького родича

(1) Тимчасова посвідка на проживання, надана для поселення до близького родича, що проживає в Естонії, визнається недійсною, якщо:

1) [пункт недійсний - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

2) близький родич, для поселення до якого було надано посвідку на проживання, не забезпечує без поважної причини проживання іноземця в Естонії, або

3) у близького родича, для поселення до якого було надано посвідку на проживання, відсутнє зареєстроване місце проживання або дійсне житлове приміщення.

(2) Тимчасова посвідка на проживання, надана для поселення до близького родича, визнається недійсною одночасно з визнанням недійсною посвідки на проживання близького родича, для поселення до якого було надано посвідку на проживання.

Стаття 159. Особливості щодо підстав для визнання тимчасової посвідки на проживання недійсною

(1) Якщо іноземець має тимчасову посвідку на проживання для поселення до близького родича, то в якості підстави для визнання посвідки на проживання недійсною не застосовується та обставина, що перебування іноземця в Естонії може становити загрозу моральності або правам чи інтересам інших осіб.

(2) Якщо іноземцю було надано тимчасову посвідку на проживання як неповнолітній дитині для поселення до одного з батьків, то його посвідка на проживання не визнається недійсною через досягнення нею повноліття.

(3) Якщо іноземцю було надано тимчасову посвідку на проживання для поселення до близького родича, який має посвідку на проживання крупному інвестору для здійснення підприємницької діяльності, то в якості підстави для визнання посвідки на проживання недійсною не застосовується та обставина, що у іноземця відсутнє зареєстроване місце проживання або фактичне житлове приміщення в Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

Стаття 160. Обов'язки особи, яка запрошує

Блиький родич, для поселення до якого іноземцю надано посвідку на проживання, має встановлені цим законом обов'язки особи, яка запрошує.

Стаття 161. Особливості щодо вимог до надання посвідки на проживання для поселення до близького родича

Якщо іноземець отримав тимчасову посвідку на проживання для поселення до близького родича, і підстава для надання посвідки на проживання відпала, але покладання на іноземця обов'язку виїхати з Естонії, очевидно, стало би для нього занадто обтяжливим, то йому може бути надана тимчасова посвідка на проживання для постійного поселення в Естонії без застосування положень статей 210¹ та 210² цього закону.

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

Стаття 161¹. Особливості щодо правового статусу іноземця, який подає клопотання про надання посвідки на проживання для поселення до близького родича

Перебування в Естонії близького родича іноземця, який має синю карту Європейського Союзу іншої держави-члена Європейського Союзу і подає клопотання про надання синьої карти Європейського Союзу в Естонії, є законним до прийняття щодо клопотання рішення, якщо він має посвідку на проживання іншої держави-члена Європейського Союзу, видану йому як члену сім'ї іноземця, що має синю карту Європейського Союзу, і він подає клопотання в Естонії про надання посвідки на проживання для поселення до близького родича з метою оселитися у іноземця, який подає клопотання про надання синьої карти Європейського Союзу.

[RT I, 09.03.2011, 3 – чинна з 19.06.2011]

Підпідрозділ 3

Тимчасова посвідка на проживання для навчання

Стаття 162. Вимоги до навчальних закладів та волонтерської служби

(1) Тимчасова посвідка на проживання для навчання може бути надана іноземцю:

1) для навчання в акредитованій державою основній школі, гімназії чи професійному навчальному закладі, або у професійному навчальному закладі, вищому прикладному навчальному закладі або університеті на підставі акредитованої державою навчальної програми для отримання вищої освіти;

[RT I 2010, 41, 240 – чинна з 01.09.2010]

2) для участі у педагогічній практиці чи практиці, що здійснюється в інших навчальних цілях в акредитованій державою основній школі чи гімназії;

[RT I 2010, 41, 240 – чинна з 01.09.2010]

3) для участі у підготовчих курсах в акредитованому державою професійному навчальному закладі, вищому прикладному навчальному закладі чи університеті;

4) для участі в практиці, що організується за посередництвом акредитованого державою професійного навчального закладу, вищого прикладного навчального закладу або університету чи міжнародної студентської організації;

5) для участі у волонтерській службі в рамках акредитованих Міністерством освіти та науки молодіжного проекту чи молодіжної програми;

6) для навчання у заснованому на підставі міжнародного договору навчальному закладі або підтримуваному Міністерством закордонних справ навчальному закладі.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(2) Тимчасова посвідка на проживання для навчання у вищому прикладному навчальному закладі, зазначеному в частині 1 цієї статті, може бути надана для проходження навчальної програми з повним навантаженням відповідно до ст. 14 Закону про вищу освіту та якщо навчальний заклад інституційно акредитований державою.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

Стаття 163. Вимога щодо підтвердження вступу на навчання

При поданні клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання для навчання навчальний заклад або студентська організація подає до Департаменту поліції та прикордонної охорони запрошення.

[RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

Стаття 164. Вимоги, які пред'являються до практики

Тимчасова посвідка на проживання для навчання може видаватися для участі в практиці, що організується за посередництвом акредитованого державою професійного навчального закладу, вищого прикладного навчального закладу або університету чи міжнародної студентської організації, на таких умовах:

1) практика пов'язана з отримуваною освітою;

2) [частина недійсна - RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

3) між іноземцем та установою, яка проводить практику, укладено договір про проходження практики.

Стаття 165. Додаткові вимоги до волонтерської служби

Тимчасова посвідка на проживання для навчання може бути надана для здійснення волонтерської служби в рамках акредитованих Міністерством освіти і науки молодіжного проекту або молодіжної програми на таких умовах:

1) діяльність іноземця в рамках молодіжного проекту чи молодіжної програми не може бути роботою відповідно до цього закону, у тому числі іноземець не може отримувати винагороду за свою діяльність;

2) установа або товариство, в рамках молодіжного проекту чи молодіжної програми якого іноземець подає клопотання про надання посвідки на проживання для здійснення волонтерської служби, сплачує витрати на утримання іноземця в період його проживання в Естонії;

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.04.2017]

3) установа або товариство, в рамках молодіжного проекту чи молодіжної програми якого іноземець подає клопотання про надання посвідки на проживання для здійснення волонтерської служби, уклала договір страхування для покриття всіх витрат на лікування іноземця, обумовлених його хворобою або травмою, та

[RT I, 03.01. 2017, 1 – чинна з 01.04.2017]

4) між іноземцем та установою або товариством, в рамках молодіжного проекту чи молодіжної програми якого іноземець подає клопотання про надання посвідки на проживання для здійснення волонтерської служби, укладено договір про здійснення волонтерської служби.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.04.2017]

Стаття 166. Вимоги, які висуваються до договору про здійснення волонтерської служби

У договорі про здійснення волонтерської служби, укладеному між іноземцем та установою або товариством, в рамках молодіжного проекту чи молодіжної програми якого іноземець подає клопотання про надання посвідки на проживання для здійснення волонтерської служби, мають бути зазначені такі дані:

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.04.2017]

1) трудові завдання іноземця;

2) умови керівництва щодо виконання трудових завдань;

3) час роботи іноземця;

4) кошти на покриття транспортних витрат, витрат на проживання та розміщення, а також на кишенькові гроші протягом усього терміну перебування в Естонії, та

5) навчання, яке надається у разі потреби іноземцю для кращого здійснення волонтерської служби.

Стаття 167. Вимога щодо можливості використання житлового приміщення

[Стаття недійсна - RT I, 02.07.2013, 3 – чинна з 01.09.2013]

Стаття 168. Вимоги щодо володіння мовою навчання

(1) Тимчасова посвідка на проживання для навчання може бути надана у випадку, якщо метою перебування іноземця в країні є навчання на підставі навчальної програми для вищої освіти або на підставі навчальної програми заснованого на підставі міжнародного договору навчального закладу, або на підставі додаткового навчання у навчальній установі, що підтримується Міністерством закордонних справ, та рівень його володіння мовою є достатнім.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(2) Рівень володіння іноземцем мовою навчання вважається достатнім, якщо він відповідає мінімальним вимогам до рівня володіння мовою навчання, встановленим навчальним закладом, або якщо іноземець розпочинає поглиблене вивчення державної мови.

(3) Порядок підтвердження достатності володіння іноземцем мовою навчання встановлюється постановою міністра, що відповідає за дану сферу.

Стаття 168¹. Особливість щодо вимоги до легального доходу

Вимога про наявність достатнього легального доходу, яка є умовою надання посвідки на проживання для навчання, може бути виконана також за допомогою доходу, не зазначеного у статті 9 цього Закону.

[RT I, 02.07.2013, 3 – чинна з 01.09.2013]

Стаття 169. Вимога щодо доведення наявності посвідки на проживання довгострокового мешканця держави-члена Європейського Союзу

Іноземець, який має посвідку на проживання довгострокового мешканця держави-члена Європейського Союзу та подає клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання для навчання, повинен додатково довести наявність посвідки на проживання довгострокового мешканця Європейського Союзу.

Стаття 170. Строк дії тимчасової посвідки на проживання, що надається для навчання

(1) Тимчасова посвідка на проживання для навчання може бути надана іноземцю на строк до закінчення номінального часу навчання за навчальною програмою, але не більш ніж на передбачуваний термін навчання.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.04.2017]

(2) Тимчасову посвідку на проживання для навчання можна продовжувати включно до закінчення номінального часу навчання за навчальною програмою, а якщо номінальний час навчання за навчальною програмою закінчився, то до закінчення передбачуваного терміну навчання.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.04.2017]

(3) [Частина недійсна - RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

Стаття 171. Право представляти іноземця

Навчальний заклад, для вступу на навчання до якого іноземцю було надано тимчасову посвідку на проживання, має право представляти неповнолітнього іноземця у процедурах, пов'язаних з його перебуванням в Естонії та виїздом з Естонії, якщо законний представник іноземця не перебуває в Естонії.

Стаття 172. Забезпечення медичним страхуванням

Щодо іноземця, який отримав тимчасову посвідку на проживання для навчання, не застосовуються пункти 2 та 5 частини 4 статті 5 Закону про медичне страхування.

Стаття 172¹. Додаткова підстава для відмови у наданні тимчасової посвідки на проживання для навчання

У наданні тимчасової посвідки на проживання для навчання може бути відмовлено, якщо є підстава сумніватися в благонадійності навчального закладу, для вступу на навчання в якому подається клопотання про тимчасову посвідку на проживання, установи, що проводить практику, міжнародної студентської організації, яка є посередником організації практики іноземця в Естонії, або установи чи товариства, для участі у волонтерській діяльності в рамках молодіжного проекту чи молодіжної програми яких подається клопотання про тимчасову посвідку на проживання.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

Стаття 173. Додаткова підстава для визнання недійсною тимчасової посвідки на проживання, наданої для навчання

(1) Тимчасова посвідка на проживання, надана для навчання, визнається недійсною, якщо іноземець значною мірою не виконав обов'язок, що впливає з цього закону або з іншого закону.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

(2) Щодо іноземця, який отримав тимчасову посвідку на проживання для навчання в докторантурі, не застосовується положення частини 1 цієї статті щодо невиконання навчальної програми в необхідному обсязі, як підстави для визнання посвідки на проживання недійсною.

[RT I, 15.03.2022, 1 – чинна з 01.08.2022]

Стаття 173¹. Закінчення тимчасової посвідки на проживання, наданої для навчання

Якщо у іноземця є тимчасова посвідка на проживання для навчання і він протягом дії посвідки на проживання, наданої для освоєння навчальної програми, не виконав навчальну програму в необхідному обсязі або припинив навчання, дія наданої йому посвідки на проживання закінчується через 30 днів після того, як він не виконав навчальну програму в необхідному обсязі або перервав навчання.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

Стаття 174. Обов'язки особи, яка запрошує

(1) Навчальний заклад, для вступу на навчання до якого іноземцю була надана тимчасова посвідка на проживання, установа, яка проводить практику, міжнародна студентська організація, яка є посередником організації практики іноземця в Естонії, та установа або товариство, в рамках молодіжного проекту чи молодіжної програми якого іноземець отримав посвідку на проживання для здійснення волонтерської служби, має встановлені цим законом обов'язки особи, яка запрошує.

(2) Якщо іноземцю надано тимчасову посвідку на проживання на підставі пункту 2 або 4 частини 1 статті 162 цього закону для участі в практиці, обов'язки особи, яка запрошує, закінчуються, коли іноземцю надається посвідка на проживання на іншій підставі, або через 180 днів після закінчення укладеного з практикантом договору.

[RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

Стаття 175. Умови роботи в Естонії на підставі тимчасової посвідки на проживання, наданої для навчання

Іноземець, якому надано посвідку на проживання для навчання, може працювати в Естонії без отримання для цього окремого дозволу за умови, що його робота не перешкоджає навчанню.
[RT I, 02.07.2013, 3 – чинна з 01.09.2013]

Підпідрозділ 4

Тимчасова посвідка на проживання для роботи

Стаття 176. Мета тимчасової посвідки на проживання, яка надається для роботи

(1) Метою надання тимчасової посвідки на проживання для роботи є сприяння розвитку економіки, науки, освіти або культури в Естонії шляхом створення можливості прийому на роботу в Естонії іноземців, які мають необхідні знання і вміння.

[RT I, 29.06.2012, 5 – чинна з 01.07.2012]

(2) Разом з тимчасовою посвідкою на проживання для роботи іноземцю надається право перебувати в Естонії та працювати у зареєстрованого в Естонії роботодавця на умовах, визначених посвідкою на проживання.

[RT I, 29.06.2012, 5 – чинна з 01.07.2012]

Стаття 176¹. Оренда праці

(1) Тимчасову посвідку на проживання для роботи можна надати іноземцю також для роботи в якості оренди праці у підприємства-користувача відповідно до частини 5 статті 6 Закону про трудовий договір.

(2) Тимчасову посвідку на проживання для роботи можна надати іноземцю також для роботи в якості оренди праці, якщо роботодавцем є комерційне товариство, зареєстроване в Естонії або іншій державі-члені Європейського Економічного простору, яке діє як посередник оренди праці та роботодавцем встановлено забезпечення в розмірі заробітної плати іноземця за один місяць, як передбачено частиною 1 ст. 178 цього закону.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

(2¹) В якості засобу забезпечення, зазначеного в частині 2 цієї статті, роботодавець може вибрати один з таких видів забезпечення:

1) гарантія;

2) депозит.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

(3) Особою, яка надає забезпечення, може бути страховик або кредитна установа, що знаходиться в Естонії або іншій державі-члені Європейського Економічного простору. Забезпечення повинне діяти протягом усього періоду дії тимчасової посвідки на проживання.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

§ 176². Тимчасова посвідка на проживання для короткострокової роботи

(1) Тимчасова посвідка на проживання для короткострокової роботи може бути надана іноземцю на термін до двох років, якщо:

1) іноземець, який має тимчасову підставу для перебування, безпосередньо перед поданням клопотання про посвідку на проживання працював в Естонії не менше дев'яти місяців на підставі реєстрації короткострокової роботи;

2) продовжується робота у роботодавця, що зареєстрував короткострокову роботу, який до подання клопотання про посвідку на проживання зареєстрував короткострокову роботу іноземця з тимчасовою підставою для перебування;

3) роботодавець надійний;

4) роботодавець виплачував іноземцю за період зареєстрованої короткострокової роботи заробітну плату, яка відповідає вимогам, викладеним у статті 107 цього Закону.

(2) До оцінки надійності роботодавця застосовуються положення статті 180 цього Закону.
[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.01.2023]

Стаття 177. Вимога щодо дозволу Естонської каси страхування від безробіття

(1) Тимчасова посвідка на проживання для роботи може бути надана іноземцю для роботи у зареєстрованого в Естонії роботодавця на робочому місці, на заповнення якого іноземцем Естонською касою страхування від безробіття надано дозвіл, оскільки це робоче місце нема можливості заповнити громадянином Естонії, громадянином Європейського Союзу або іноземцем, який проживає в Естонії на підставі посвідки на проживання, та відповідає кваліфікаційним і професійним вимогам, що пред'являються, а заповнення робочого місця

іноземцем обґрунтовано з урахуванням ситуації на ринку праці та спираючись на дані Естонської каси страхування.

[RT I, 02.07.2013, 3 – чинна з 01.09.2013]

(1¹) Дозвіл, зазначений у частині 1 цієї статті, не пов'язаний з особою іноземця, і він надається на заповнення одного або кількох робочих місць іноземцями у зареєстрованого в Естонії роботодавця.

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

(1²) Якщо іноземець подає клопотання про тимчасову посвідку на проживання для роботи в якості оренди праці, умови, встановлені частиною 1 цієї статті, застосовуються до заповнення робочого місця у підприємства-користувача, зареєстрованого в Естонії.

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

(2) [Частина недійсна - RT I, 02.07.2013, 3 – чинна з 01.09.2013]

(3) При продовженні тимчасової посвідки на проживання, наданої для роботи, не застосовується вимога про дозвіл Естонської каси страхування від безробіття.

[RT I, 09.03.2011, 3 – чинна з 19.06.2011]

(4) У зазначеному в частині 4 статті 185 цього Закону випадку не застосовується вимога щодо дозволу Естонської каси страхування від безробіття.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

Стаття 178. Вимоги щодо виплачуваної винагороди за працю

(1) Роботодавець зобов'язаний виплачувати іноземцю винагороду, розмір якої, як мінімум, дорівнює опублікованій Департаментом статистики за останній рік середньомісячній заробітній платі бруто по Естонії, незалежно від узгодженого робочого часу.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

(1¹) Роботодавець зобов'язаний виплачувати іноземцю, якому надано посвідку на проживання для роботи на підставі пункту 3 частини 2 статті 181 цього Закону, винагороду, розмір якої як мінімум дорівнює добутку від множення розміру оприлюдненої востаннє Департаментом статистики річної середньомісячної заробітної плати бруто по Естонії на коефіцієнт 1,5.

[RT I, 14.05.2022, 1 – чинна з 24.05.2022]

(1²) Щодо іноземця, який здобув в Естонії професійну освіту за програмою професійного навчання четвертого чи п'ятого ступеня, або здобув в Естонії вищу освіту за програмою прикладної вищої освіти чи в бакалавраті, на навчання за інтегрованими навчальними програмами бакалаврату та магістратури, або у магістратурі чи докторантурі, не застосовуються розміри винагороди, зазначені у частинах 1 та 1¹ цієї статті.

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.04.2017]

(1³) Роботодавець зобов'язаний виплачувати іноземцю, якому було надано посвідку на проживання для роботи на підставі пункту 4 частини 2 статті 181 цього закону, винагороду, розмір якої дорівнює як мінімум розміру опублікованої востаннє Департаментом статистики середньорічної місячної заробітної плати бруто в Естонії у сфері, зазначеній у розпорядженні Уряду Республіки, виданому на підставі частини 8 статті 181 цього Закону.

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

(1⁴) Роботодавець зобов'язаний виплачувати іноземцю, якому було надано посвідку на проживання для роботи на підприємстві, що розвивається, винагороду в розмірі 80 відсотків від середньомісячної заробітної плати бруто за рік в Естонії, опублікованої востаннє Департаментом статистики.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.01.2023]

(2) Розмір винагороди, яка виплачується іноземцю, повинен відповідати останнім оприлюдненим Департаментом статистики даним на момент прийняття до провадження клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання, і він коригується при продовженні тимчасової посвідки на проживання або зверненні з клопотанням про надання нової первинної тимчасової посвідки на проживання.

(2¹) Як відмінність, встановлену частиною 1 цієї статті, іноземцю, чия короткострокова робота, на підставі частини статті 190¹⁴ цього закону, зареєстрована в якості роботи працівника, переведеного всередині підприємства, може виплачувати встановлену цим законом винагороду за працю також комерційне товариство, що перебуває за межами держави-члена Європейського Союзу, з яким у іноземця укладено трудовий договір.

[RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(2²) Як відмінність пункту 1 цієї статті, іноземцю, якому надана посвідка на проживання для роботи на судні під державним прапором Естонії, що здійснює міжнародне судноплавство, роботодавець зобов'язаний виплачувати винагороду, передбачену частинами 2² і 2³ статті 105 цього закону.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.10.2022]

(3) Податково-митний департамент подає на запит Департаменту поліції та прикордонної охорони дані про виплачену іноземцю винагороду.

(4) У разі надання посвідки на проживання для роботи винагорода за працю іноземця повинна надавати йому можливість утримувати себе в Естонії.

Стаття 179. Вимоги, які пред'являються до іноземця

(1) Для надання іноземцю тимчасової посвідки на проживання для роботи іноземець повинен мати необхідну для заповнення робочого місця кваліфікацію, освіту, стан здоров'я і досвід роботи, а також необхідні професійні уміння і знання.

(2) Якщо іноземець відповідає умовам, зазначеним у частині 1 цієї статті, та роботодавець надає підтвердження про прийом іноземця на роботу, то Департамент поліції та прикордонної охорони може видати іноземцю тимчасову посвідку на проживання для роботи на робочому місці, для заповнення якого роботодавець має дозвіл Естонської каси страхування від безробіття.

(3) Іноземець, який подає клопотання про отримання тимчасової посвідки на проживання і який до цього проживав в Естонії не менше п'яти років на підставі наданої для роботи тимчасової посвідки на проживання, повинен володіти естонською мовою як мінімум, на рівні "A2".

[RT I, 29.06.2018, 4 - чинна з 15.07.2018].

(4) Зазначена в частині 3 цієї статті вимога щодо володіння мовою не застосовується стосовно іноземця, який подає клопотання про надання:

1) тимчасової посвідки на проживання для роботи з метою наукової діяльності на підставі статті 182 цього закону;

2) синьої карти Європейського Союзу на підставі статті 190¹ цього закону;

3) тимчасової посвідки на проживання для переведення в межах підприємства на підставі статті 190¹⁴ цього закону, або

4) тимчасової посвідки на проживання для роботи в Естонії в якості академічного працівника в навчальному закладі, що відповідає вимогам, встановленим у Естонії правовими актами.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022]

Стаття 180. Благонадійність роботодавця

(1) У наданні тимчасової посвідки на проживання для роботи відмовляють, якщо роботодавець або підприємець-користувач чи підрозділ, який приймає, має покарання за злочин, передбачений статтями 133-133³, 175 або 260¹ Пенітенціарного кодексу, і чії дані про покарання не погашені в Реєстрі покарань відповідно до Закону про реєстр покарань.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017].

(2) У наданні тимчасової посвідки на проживання для роботи можна відмовити, якщо:

1) винагорода за працю іноземцю не забезпечує його утримання в Естонії;

2) роботодавець або підприємець-користувач чи приймаючий підрозділ має заборгованість щодо податкових платежів;

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

3) роботодавець або підприємець-користувач чи підрозділ, який приймає, має покарання за проступок, передбачений статтями 300-302 цього закону;

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017].

4) роботодавцем або підприємцем-користувачем чи підрозділом, який приймає, не виконано передбаченого законом обов'язку повідомлення;

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

41) ініційовано ліквідацію роботодавця або підприємця-користувача, суд прийняв до провадження заяву про банкрутство, подану стосовно роботодавця або підприємця-користувача, та прийняв рішення про призначення тимчасового керуючого, оголошено банкрутство роботодавця або підприємця-користувача, провадження за заявою про банкрутство, поданою щодо роботодавця або підприємця-користувача, закінчується згасанням без оголошення банкрутства, або у роботодавця чи підприємця-користувача відсутня фактична господарська діяльність.

[RT I, 17.06.2020, 2 - чинна з 01.07.2020]

5) є обґрунтована підстава з іншої причини поставити під сумнів благонадійність роботодавця або підприємця-користувача чи підрозділу, який приймає.
[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017].

Стаття 181. Особливості щодо умов надання тимчасових посвідок на проживання для роботи

(1) Тимчасова посвідка на проживання для роботи може бути надана без виконання вимоги про дозвіл Естонської каси страхування від безробіття і вимоги щодо розміру виплачуваної іноземцю винагороди за працю в одному з таких випадків:

- 1) іноземця, який є священиком, монахом або монахинєю, запрошує до Естонії релігійне об'єднання, і це запрошення погоджено з Міністерством внутрішніх справ;
- 2) іноземець є журналістом, акредитованим Міністерством закордонних справ;
- 3) іноземець має право працювати в Естонії на підставі міжнародного договору, не маючи на це окремого дозволу;

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 01.09.2013].

4) робота на видовищних підприємствах в якості творчого працівника відповідно до Закону про видовищні підприємства;

5) робота вчителем в Естонії в навчальному закладі, що відповідає вимогам, встановленим правовими актами;

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01. 2016]

6) здійснення наукової діяльності, якщо іноземець має для цього професійну підготовку або досвід, а науково-прикладна установа уклала з ним гостьовий договір, або робота в якості академічного працівника у навчальному закладі, що відповідає вимогам, встановленим в Естонії правовими актами;

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022].

7) здійснення професійної діяльності в якості спортсмена, тренера, спортивного судді або спортивного працівника на запрошення відповідної спортивної федерації;

8) робота з метою виконання керівної або наглядової функції зареєстрованої в Естонії юридичної особи;

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна із 01.07.2012]

9) іноземець є відрядженим працівником відповідно до Закону про умови праці відряджених до Естонії працівників;

10) іноземець має посвідку на проживання довгострокового мешканця держави-члена Європейського Союзу;

11) іноземець здобув в Естонії професійну освіту за програмою професійного навчання четвертого чи п'ятого ступеня, або ж здобув в Естонії вищу освіту в бакалавраті чи в межах прикладної вищої освіти, на навчання за інтегрованими навчальними програмами бакалаврату та магістратури, в магістратурі або докторантурі;

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 01.04.2017]

12) робота в стартапі.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017]

13) робота в якості няні-домашньої робітниці.

[RT I, 17.05.2018, 1 - чинна з 23.05.2018].

(2) Тимчасова посвідка на проживання для роботи може бути надана без виконання вимоги щодо дозволу Естонської каси страхування від безробіття:

1) для роботи в якості експерта, радника або консультанта, якщо іноземець має для цього професійну підготовку;

2) з метою виконання керівної або наглядової функції внесеної до Естонського реєстру приватноправової юридичної особи або філії іноземного комерційного товариства (далі в цьому підрозділі - *приватноправова юридична особа*);

[RT I, 29. 06.2012, 5 – чинна з 01.07.2012]

3) для роботи в якості спеціаліста вищої кваліфікації, якщо іноземець має для цього професійну підготовку;

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 01.09.2013]

4) для роботи у сфері, зазначеній у розпорядженні Уряду Республіки, наданій на підставі частини 8 цієї статті;

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016]

5) для роботи в якості працівника, переведеного усередині підприємства, на підставі статті 190¹⁴ цього закону.

[RT I, 17.06.2020, 2 - чинна з 01.07.2020].

6) для роботи на підприємстві, що росте.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.01.2023]

(3) Тимчасова посвідка на проживання з метою виконання керівних або наглядових функцій зазначеної в пункті 2 частини 2 цієї статті приватноправової юридичної особи, включеної до реєстру в Естонії, може бути надана учаснику повного або командитного товариства, члену правління або ради товариства з обмеженою відповідальністю, акціонерного товариства, цільового фонду або комерційного товариства, члену правління некомерційного товариства, прокурису, ліквідатору, банкрутному керуючому, аудиторю, ревізору, члену ревізійної комісії та завідувачу філії іноземного комерційного товариства.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.07.2012].

(4) Провідний спеціаліст відповідно до пункту 3 частини 2 цієї статті – це іноземець, який має професійну підготовку в будь-якій галузі, якому зареєстрований в Естонії роботодавець зобов'язується оплачувати роботу за фахом у розмірі, що дорівнює як мінімум добутку від множення розміру оприлюдненої востаннє Департаментом статистики річної середньомісячної заробітної плати бруто по Естонії, на коефіцієнт 1,5.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022].

(5) На підставі, зазначеній у пункті 3 частини 2 цієї статті, посвідка на проживання для роботи може бути надана, якщо комерційне товариство, куди іноземець поступає на роботу, має реєстрацію в Естонії протягом не менше 12 місяців, і виконана як мінімум одна з таких умов:

1) комерційне товариство має внесений власний капітал у розмірі щонайменше 65 000 євро, за рахунок якого в Естонії придбані та взяті на облік як основне майно нерухомість, машини або обладнання, або за рахунок якого були здійснені інвестиції в інше внесене до комерційного реєстру Естонії комерційне товариство, фактична господарська діяльність якого відбувається в Естонії, або створений чи заснований на підставі Закону про інвестиційні фонди інвестиційний фонд;

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

2) дохід комерційного товариства від продажів становить щонайменше 200 000 євро на рік;

3) соціальний податок, щомісяця сплачуваний за осіб, які працюють у комерційному товаристві, дорівнює як мінімум п'ятикратному соціальному податку, щомісяця сплачуваному із заробітної плати, що дорівнює розміру річної середньомісячної заробітної плати бруто по Естонії.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 01.09.2013].

(5¹) Вимога, встановлена частиною 5 цієї статті щодо того, що комерційне товариство повинно бути зареєстроване в Естонії протягом не менше 12 місяців, не застосовується, якщо материнське підприємство комерційного товариства діяло протягом як мінімум 12 місяців, а річний оборот материнського підприємства становить не менше десяти мільйонів євро.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016].

(5²) Комерційне товариство, вказане в частині 5¹ цієї статті, після закінчення одного року з дати надання посвідки на проживання повинно виконати щонайменше одну з умов, встановлених пунктами 1-3 частини 5 цієї статті.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016]

(6) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

(7) На підставі, зазначеній у пункті 3 частини 2 цієї статті, посвідка на проживання для роботи може бути надана, якщо комерційне товариство, куди іноземець поступає на роботу, має реєстрацію в Естонії протягом менш ніж 12 місяців і розпочинає свою діяльність за підтримки держави або приватної інвестиції, отримавши інвестицію чи кредит від держави або від керуючого приватним фондом, що має ліцензію Фінансової інспекції, чи субсидію від будь-якого державного заходу підтримки.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 01.09.2013].

(8) Тимчасову посвідку на проживання для роботи можна надати без виконання вимоги щодо дозволу з боку Естонської каси страхування від безробіття для роботи у сфері, в якій в Естонії необхідно знизити дефіцит робочої сили та прийняти на роботу іноземців, які володіють необхідними знаннями та навичками, щоб сприяти розвитку естонської економіки, науки, освіти або культури. Перелік галузей, в яких спостерігається дефіцит робочої сили, може встановлюватися розпорядженням Уряду Республіки на термін до двох років.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016].

Стаття 181¹. Додаткові умови надання тимчасової посвідки на проживання для роботи з метою виконання керівних або наглядових функцій приватноправової юридичної особи

(1) Тимчасова посвідка на проживання з метою виконання керівних або наглядових функцій приватноправової юридичної особи може бути надана, якщо виконано такі умови:

- 1) приватноправову юридичну особу включено до реєстру в Естонії не менше ніж за п'ять місяців до подання клопотання про надання посвідки на проживання;
- 2) приватноправова юридична особа здійснювала діяльність в Естонії протягом не менше п'яти місяців до прийняття рішення щодо клопотання про надання посвідки на проживання;
- 3) діяльність приватноправової юридичної особи з метою виконання керівних чи наглядових функцій приватноправової юридичної особи та поселення іноземця в Естонії значно посприяють досягненню мети надання тимчасової посвідки на проживання для роботи.

(2) Комерційне товариство або філія іноземного комерційного товариства, з метою виконання керівних або наглядових функцій якого подається клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання для роботи, повинні протягом не менше п'яти місяців до подання клопотання про надання посвідки на проживання здійснювати реальну господарську діяльність в Естонії.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.07.2012].

Стаття 181². Особливості роботи в Естонії іноземців, які отримали тимчасову посвідку на проживання для роботи

(1) Іноземець, який отримав посвідку на проживання для роботи, може одночасно працювати у кількох роботодавців, дотримуючись умов, визначених наданою посвідкою на проживання для роботи.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016] (2)

(2) [Частина недійсна - RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

(3) [Частина недійсна - RT I, 23.03. 2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

(4) [Частина недійсна - RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

(5) [Частина недійсна - RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

Стаття 181³. Особливості роботи в Естонії іноземців, які отримали тимчасову посвідку на проживання для роботи в порядку оренди праці

Іноземець, який отримав посвідку на проживання для роботи в порядку оренди праці, може приступити до роботи замість підприємця-користувача, встановленого посвідкою на проживання, до іншого підприємця-користувача, або одночасно до підприємця-користувача, встановленого посвідкою на проживання, та іншого підприємця-користувача, додержуючись умов, визначених наданою посвідкою на проживання для роботи.

[RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016].

Стаття 181⁴. Особливості роботи в Естонії в якості няні-домашньої робітниці

(1) Іноземцю може бути надана короткострокова посвідка на проживання для роботи в якості няні-домашньої робітниці, якщо у особи є договір із сім'єю, яка постійно проживає в Естонії і приймає її, про надання допомоги у зв'язку з наглядом за дитиною і роботами по господарству.

(2) Обсяг обов'язків няні-домашньої робітниці не повинен перевищувати 25 годин на тиждень і один день на тиждень повинен бути вільним від обов'язків.

(3) Сім'я, яка приймає, може платити няні-домашній робітниці плату за виконання договору, зазначеного в частині 1 цієї статті.

(4) Якщо фактична діяльність іноземця не відповідає змісту і меті діяльності в якості няні-домашньої робітниці, то сім'я, яка приймає, та іноземець зобов'язані виходити з тих правових підстав, яким відповідає зміст діяльності.

(5) Відносно сторони, яка приймає, не застосовується встановлена в частині 2 статті 176 цього закону вимога реєстрації роботодавця в Естонії.

[RT I, 17.05.2018, 1 - чинна з 23.05.2018]

Стаття 182. Тимчасова посвідка на проживання для роботи з метою здійснення наукової діяльності

(1) Тимчасова посвідка на проживання для роботи з метою здійснення наукової діяльності надається в разі, якщо іноземець має для цього професійну підготовку або досвід, і якщо:

1) науково-прикладна діяльність акредитованої Міністерством освіти і науки науково-прикладної установи має позитивну оцінку щонайменше в одній галузі, або

2) освітня установа має дійсну інституційну акредитацію, або

3) основною сферою діяльності установи, занесеної до державного реєстру державних і муніципальних установ, є науково-прикладна робота, та
4) між іноземцем і науково-прикладною установою укладено гостьовий договір для виконання наукової або прикладної роботи.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016].

(2) Гостьовий договір не потрібно укладати в разі, якщо під час укладення трудового договору між іноземцем і науково-прикладною установою дотримуються умови, передбачені частиною 1 статті 183 цього закону, а трудовий договір містить дані, передбачені постановою, введеною на підставі пункту 8 частини 1 статті 224 цього закону.

[RT I, 17.05.2018, 1 - чинна з 23.05.2018].

Стаття 183. Умови укладення гостьового договору

(1) Науково-прикладна установа може укласти гостьовий договір, якщо:

- 1) іноземець має постійний легальний дохід для проживання в Естонії;
- 2) іноземець має договір страхування, який гарантує протягом строку дії посвідки на проживання, щодо якої подано клопотання, оплату обумовлених його хворобою або травмою витрат на лікування нарівні з особами, що мають медичне страхування, якщо звільнення від вимоги щодо наявності договору не впливає із закону або міжнародного договору, та
- 3) є грошові кошти для здійснення наукової діяльності, у зв'язку з якою для іноземця подається клопотання про посвідку на проживання.

(2) Укладенням гостьового договору науково-прикладна установа приймає на себе встановлені цим підрозділом обов'язки роботодавця.

Стаття 184. Дані, які містяться в гостьовому договорі

[Стаття недійсна - RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

Стаття 185. Умови, які визначаються в тимчасовій посвідці на проживання для роботи

(1) У тимчасовій посвідці на проживання, що надається для роботи, визначаються умови роботи іноземця в Естонії, в тому числі як мінімум вказуються роботодавець, місце виконання роботи і робоче місце.

(2) Якщо іноземець є відрядженим працівником відповідно до Закону про умови праці працівників, відряджених до Естонії, то в тимчасовій посвідці на проживання для роботи окрім умов, зазначених у частині 1 цієї статті, визначається фізична або юридична особа, у якої надається послуга в Естонії.

(2¹) Якщо іноземець подає клопотання про тимчасову посвідку на проживання для роботи в порядку оренди праці, то додатково до умов, встановлених у частині 1 цієї статті, у виданій для роботи тимчасовій посвідці на проживання також визначається підприємець-користувач.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016]

(2²) Якщо іноземець подає клопотання про тимчасову посвідку на проживання для переведення в межах підприємства, то додатково до умов, встановлених у частині 1 цієї статті, у тимчасовій посвідці на проживання також визначається підрозділ, що приймає, зареєстрований в Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017].

(3) Іноземцю, якому надано тимчасову посвідку на проживання для роботи, дозволяється працювати в Естонії тільки на умовах, визначених посвідкою на проживання, якщо інше не встановлюється цим законом.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 01.09.2013]

(4) Іноземець, якому надано тимчасову посвідку на проживання для роботи, може розпочати роботу на іншій посаді в того ж роботодавця за умови, що інші визначені посвідкою на проживання умови не змінюються, і для роботи на іншій посаді потрібні аналогічні вимоги до спеціальності та кваліфікації.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

Стаття 186. Строк дії тимчасової посвідки на проживання, наданої для роботи

(1) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.10.2017]

(2) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.10.2017]

(3) Як виняток щодо строку, встановленого статтями 119 і 132 цього закону, у випадку, встановленому статтею 189¹ цього Закону, тимчасова посвідка на проживання для роботи з метою виконання керівних або наглядових функцій приватноправової юридичної особи може бути надана та продовжена на більш короткий строк, ніж п'ять років, і продовжена на короткий строк, ніж до десяти років.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 01.10.2017].

(4) Тимчасова посвідка на проживання для роботи в сім'ї, що приймає в Естонії, в якості няні-домашньої робітниці може бути надана на термін дії до одного року, і її може бути продовжено одноразово на строк до шести місяців.

[RT I, 17.05.2018, 1 - чинна з 23.05.2018]

(5) На підставі статті 176² цього Закону тимчасова посвідка на проживання для короткострокової роботи надається з терміном дії до двох років і не продовжується.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.01.2023]

Стаття 187. Додаткові умови продовження тимчасової посвідки на проживання, наданої для роботи

[RT I, 29.06.2018, 4 - чинна з 15.07.2018]

(1) Тимчасова посвідка на проживання, надана для роботи, може бути продовжена, якщо здійснювана іноземцем діяльність відповідає умовам надання посвідки на проживання.

(2) При продовженні тимчасової посвідки на проживання, наданої для роботи, особа, яка подає клопотання, повинна володіти естонською мовою як мінімум на рівні "A2".

(3) Зазначена в частині 2 цієї статті вимога до володіння мовою не застосовується щодо іноземця, який подає клопотання про продовження:

1) тимчасової посвідки на проживання для роботи з метою наукової діяльності на підставі статті 182 цього Закону;

2) синьої карти Європейського Союзу на підставі статті 190¹ цього Закону;

3) тимчасової посвідки на проживання для переведення в межах підприємства на підставі статті 190¹⁴ цього закону, або

4) тимчасової посвідки на проживання, наданої для роботи академічним працівником у навчальному закладі, що відповідає вимогам, встановленим в Естонії правовими актами.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022]

Стаття 188. Додаткові підстави для відмови у продовженні тимчасової посвідки на проживання, наданої для роботи

(1) У продовженні тимчасової посвідки на проживання, наданої для роботи відмовляють, якщо:

1) іноземець не виконав обов'язки, що впливають із цього закону чи інших законів, пов'язані з тимчасовим перебуванням, проживанням або роботою іноземця в Естонії, або

2) змінилася умова роботи, визначена посвідкою на проживання.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 01.09.2013].

(2) Умова роботи, визначена посвідкою на проживання, зазначеною в пункті 2 частини 1 цієї статті, не вважається зміненою, якщо у випадках, встановлених пунктами 5 і 6 частини 1 статті 181 цього закону, у період дії посвідки на проживання змінюється посада іноземця в того самого роботодавця.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 01.09.2013].

(3) Умова роботи, визначеної у посвідці на проживання, зазначеній у пункті 2 частини 1 цієї статті, не вважається зміненою, якщо протягом строку дії тимчасової посвідки на проживання, що надається для переведення в межах підприємства, у зазначеному в статті 190¹⁴ цього закону випадку змінюється держава-член Європейського союзу, якщо переведений у межах підприємства працівник переводиться до підрозділу, що приймає, в іншій державі-члені Європейського союзу, що входить до того ж самого концерну.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017].

Стаття 189. Додаткові підстави для визнання недійсною тимчасової посвідки на проживання, наданої для роботи

(1) Тимчасова посвідка на проживання, надана для роботи, визнається недійсною, якщо:

1) іноземець не виконав обов'язки, що впливають із цього закону або інших законів, пов'язані з тимчасовим перебуванням, проживанням чи роботою іноземців в Естонії, або

2) змінилася умова роботи, визначена посвідкою на проживання.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 01.09.2013]

(2) Умова роботи, визначена посвідкою на проживання, зазначеною в пункті 2 частини 1 цієї статті, не вважається зміненою, якщо:

1) посада іноземця в того самого роботодавця зміниться у випадку, встановленому пунктами 5 і 6 частини 1 статті 181 цього закону, у період дії посвідки на проживання;

2) іноземець розпочне роботу в іншого роботодавця;

3) іноземець розпочне роботу замість визначеного посвідкою на проживання підприємця-користувача у іншого підприємця-користувача або одночасно в підприємця-користувача, визначеного посвідкою на проживання, та в іншого підприємця-користувача;

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016]

4) посада іноземця в того самого роботодавця змінюється у випадку, зазначеному в частині 4 статті 185 цього Закону.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 01.10.2017]

(3) Умова роботи, визначеної у посвідці на проживання, зазначеної в пункті 2 частини 1 цієї статті, не вважається зміненою, якщо в зазначеному в статті 190¹⁴ цього закону випадку протягом строку дії тимчасової посвідки на проживання, яка надається для переведення в межах підприємства, змінюється держава-член Європейського Союзу, якщо переведений в межах підприємства працівник переводиться до підрозділу, який приймає, в іншій державі-члені Європейського Союзу, що входить до того ж самого концерну.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017].

Стаття 189¹. Додаткові підстави для відмови у наданні або продовженні тимчасової посвідки на проживання для роботи з метою виконання керівних або наглядових функцій приватноправової юридичної особи та визнання посвідки на тимчасове проживання недійсною

У наданні або продовженні тимчасової посвідки на проживання для роботи, що надається з метою виконання керівних або наглядових функцій приватноправової юридичної особи, може бути відмовлено або посвідка на проживання може бути визнана недійсною, якщо:

- 1) іноземець не довів надійність здійснюваної та планованої діяльності, партнерів або джерел фінансування приватноправової юридичної особи;
- 2) пояснення іноземця щодо здійснюваної та планованої діяльності приватноправової юридичної особи є непереконливими або суперечливими;
- 3) іноземець не довів, що його перебування в Естонії на підставі посвідки на проживання може значно сприяти досягненню мети надання тимчасової посвідки на проживання для роботи;
- 4) іноземець не довів, яким чином діяльність приватноправової юридичної особи сприяє досягненню мети надання тимчасової посвідки на проживання для роботи;
- 5) здійснювана іноземцем або приватноправовою юридичною особою діяльність не відповідає меті надання тимчасової посвідки на проживання для роботи;
- 6) іноземець не виконав обов'язки, що випливають із цього закону або інших законів, пов'язані з тимчасовим перебуванням, проживанням або роботою іноземців в Естонії.

[RT I, 29.06.2012, 5 – чинна з 01.07.2012]

Стаття 189². Особливості визнання недійсною тимчасової посвідки на проживання, наданої для роботи

Надана іноземцю тимчасова посвідка на проживання не визнається недійсною протягом 90 днів від дати переходу іноземця у статус безробітного, якщо роботодавець розірвав трудовий договір у надзвичайному порядку з економічних причин у випадках, передбачених частинами 1 і 2 статті 89 Закону про трудовий договір.

[RT I, 17.12.2015, 3 - чинна з 01.01.2016]

Стаття 190. Обов'язки особи, яка запрошує

(1) Роботодавець, для роботи в якого іноземцю надано тимчасову посвідку на проживання, має встановлені цим законом обов'язки особи, яка запрошує.

(2) Обов'язки науково-прикладної установи як особи, що запрошує, для виконання в якій наукової або прикладної роботи іноземцю надається посвідка на проживання для роботи, припиняються через 180 днів після виконання науково-прикладною установою обов'язку повідомлення, встановленого цим законом для науково-прикладних установ, або після закінчення гостьового договору.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016].

Підпідрозділ 4¹

Синя карта Європейського Союзу

[RT I, 09.03.2011, 3 - чинна з 19.06.2011]

Стаття 190¹. Синя карта Європейського Союзу

Синя карта Європейського Союзу (далі - *синя карта ЄС*) – це посвідка на проживання для роботи, яку видають іноземцю для проживання і роботи в Естонії на посадах або робочих місцях, що вимагають високої кваліфікації.

Стаття 190². Робота, що вимагає високої кваліфікації

Робота, що вимагає високої кваліфікації, відповідно до цього закону – це робота, для виконання якої необхідні знання та вміння підтверджуються наявністю вищої професійної кваліфікації.

Стаття 190³. Вища професійна кваліфікація

(1) Вища професійна кваліфікація відповідно до цього закону – це кваліфікація, необхідна для звернення з клопотанням про надання синьої карти ЄС, для одержання якої передбачений номінальний строк навчання становить щонайменше три роки і яка підтверджується документом про вищу освіту, або як мінімум п'ятирічним досвідом роботи за фахом.

(2) Якщо іноземець подає клопотання про надання синьої карти ЄС для влаштування на роботу на регламентовану посаду або професію, то професійна кваліфікація іноземця оцінюється на підставі закону, що регулює визнання професійної кваліфікації іноземної держави.

(3) Якщо іноземець подає клопотання про надання синьої карти ЄС для влаштування на роботу на нерегламентовану посаду або професію, то відповідність його документа про вищу освіту оцінює компетентна установа з оцінювання іноземних та транскордонних кваліфікацій, які забезпечують доступ до вищої освіти та підтверджують наявність вищої освіти, а також періодів навчання, згідно із встановленими постановою Уряду Республіки на підставі частини 2 статті 28¹ Закону про освіту умовами й порядком оцінювання та академічного визнання документів, що підтверджують здобуту в іноземних державах освіту, і використання найменувань кваліфікацій, присвоєних в освітніх системах іноземних держав.

(4) Додані іноземцем до клопотання про надання синьої карти ЄС документи, що підтверджують досвід роботи, які необхідні для підтвердження вищої професійної кваліфікації, оцінює Департамент поліції та прикордонної охорони.

(5) У випадку, зазначеному в частині 2 цієї статті, іноземець або його роботодавець подає клопотання про проведення оцінки документів, що підтверджують вищу професійну кваліфікацію, до компетентної установи, призначеної на підставі закону, що регулює визнання іноземних професійних кваліфікацій.

(6) У випадку, зазначеному в частині 3 цієї статті, іноземець або його роботодавець подає клопотання про проведення оцінювання документів, що підтверджують наявність в іноземця вищої освіти, до компетентної установи з оцінювання іноземних та транскордонних кваліфікацій, які забезпечують доступ до вищої освіти та підтверджують наявність вищої освіти, а також періодів навчання, згідно із встановленими постановою Уряду Республіки на підставі частини 2 статті 28¹ Закону про освіту умовами і порядком оцінювання та академічного визнання документів, що підтверджують здобуту в іноземних державах освіту, і використання найменувань кваліфікацій, присвоєних в освітніх системах іноземних держав.

(7) У випадках, зазначених у частинах 2 і 3 цієї статті, відповідність кваліфікації іноземця встановленим вимогам оцінюється до подання іноземцем клопотання про надання синьої карти ЄС.

Стаття 190⁴. Положення, що застосовуються щодо синьої карти ЄС

При наданні та продовженні синьої карти ЄС, а також у разі визнання її недійсною застосовується регулювання сфери посвідок на проживання, що видаються для роботи, враховуючи встановлені цим підпідрозділом особливості.

Стаття 190⁵. Особливості щодо висунутих до іноземця вимог

Синя карта ЄС може бути надана іноземцю для роботи тільки на такому місці, для роботи на якому потрібна вища професійна кваліфікація.

Стаття 190⁶. Особливості щодо умов надання посвідки на проживання

Для надання синьої карти ЄС роботодавець повинен до подання клопотання про надання посвідки на проживання укласти з іноземцем трудовий договір строком дії не менше ніж на один рік або внести пропозицію про роботу, чим він висловлює бажання бути юридично пов'язаним договором, який укладає, та зобов'язується, як мінімум, на один рік прийняти іноземця на роботу, на робоче місце, що потребує вищої кваліфікації та визначене укладеним договором або внесеною пропозицією про роботу.

Стаття 190⁷. Особливості щодо вимог, що пред'являються до виплачуваної винагороди за працю

(1) Роботодавець зобов'язаний протягом строку дії синьої карти ЄС виплачувати іноземцю винагороду за роботу, розмір якої як мінімум дорівнює результату множення розміру середньомісячної заробітної плати брутто за рік по Естонії, оприлюдненої Департаментом статистики за останній рік, на коефіцієнт 1,5.

(2) Роботодавець зобов'язаний протягом строку дії синьої карти ЄС виплачувати іноземцю винагороду за роботу, розмір якої як мінімум дорівнює результату множення розміру середньомісячної заробітної плати брутто за рік по Естонії, оприлюдненої Департаментом статистики за останній рік, на коефіцієнт 1,24 у таких випадках:

- 1) робота в якості провідного керівника або керівника середнього рівня;
- 2) робота в якості провідного спеціаліста в галузі природничих або технічних наук;
- 3) робота в якості провідного спеціаліста в галузі охорони здоров'я;
- 4) робота в якості спеціаліста в галузі педагогіки;
- 5) робота в якості спеціаліста з комерційної або адміністративної діяльності;
- 6) робота в якості спеціаліста в галузі інформаційних і комунікаційних технологій, або
- 7) робота в якості спеціаліста в галузі права або спеціаліста соціально-культурної сфери.

Стаття 190⁸. Прийняття на роботу до іншого роботодавця

(1) Якщо іноземець проживає в Естонії на підставі синьої карти ЄС і бажає протягом двох перших років дії синьої карти ЄС припинити роботу в роботодавця, для прийняття на роботу до якого йому була надана синя карта ЄС, та влаштуватися на роботу до іншого роботодавця, то іншому роботодавцю для прийняття іноземця на роботу необхідний дозвіл Естонської каси страхування від безробіття.

(2) За клопотанням роботодавця Естонська каса страхування від безробіття може видати роботодавцю дозвіл на заповнення робочого місця іноземцем, якщо роботодавець, до якого іноземець бажає влаштуватися на роботу, не знайшов відповідного працівника на умовах і в порядку, встановлених статтею 177 цього Закону.

(3) Якщо іноземець проживав в Естонії на підставі синьої карти ЄС не менше двох років поспіль і має чинну синю карту ЄС, то він може влаштуватися на роботу до іншого роботодавця після припинення роботи у попереднього роботодавця. У цьому випадку новому роботодавцю, який бажає прийняти іноземця на роботу, не потрібен дозвіл Естонської каси страхування від безробіття на заповнення робочого місця іноземцем.

Стаття 190⁹. Тимчасове безробіття

(1) Іноземець може протягом строку дії синьої карти ЄС бути безробітним один раз тривалістю не більше трьох місяців.

(2) Днем початку періоду тимчасового безробіття вважається день, наступний за днем припинення трудових відносин іноземця.

Стаття 190¹⁰. Особливості щодо підстав для визнання синьої карти ЄС недійсною

Надана іноземцю синя карта ЄС не визнається недійсною через те, що іноземець став безробітним:

- 1) на час розгляду Естонською касою страхування від безробіття клопотання про влаштування на роботу до іншого роботодавця;
- 2) протягом трьох місяців, починаючи від дати, коли іноземець став безробітним, якщо в період дії синьої карти ЄС він став безробітним уперше.

Стаття 190¹¹. Особливості щодо строку дії тимчасової посвідки на проживання, наданої для роботи

(1) Якщо іноземцю надають синю карту ЄС, то для неї встановлюють термін дії, який на три місяці перевищує термін гарантованої роботи у роботодавця, при цьому враховують, що термін дії синьої карти ЄС не повинен перевищувати двох років і трьох місяців.

(2) Синя карта ЄС може продовжуватися кожного разу на строк щоразу до чотирьох років і трьох місяців.

Стаття 190¹². Особливості щодо підстав для відмови у продовженні тимчасової посвідки на проживання, наданої для роботи, і визнання її недійсною

Відмова в продовженні синьої карти ЄС проводиться, або синя карта ЄС визнається недійсною, якщо:

- 1) іноземець протягом перших двох років дії синьої карти ЄС влаштувався на роботу до іншого роботодавця, який не мав дозволу Естонської каси страхування від безробіття на заповнення робочого місця іноземцем;
- 2) іноземець протягом строку дії синьої карти ЄС був безробітним більше трьох місяців поспіль;
- 3) іноземець протягом строку дії синьої карти ЄС був безробітним більше ніж один раз, або
- 4) протягом строку дії синьої карти ЄС іноземцю призначена прожиткова допомога.

Стаття 190¹³. Особливості щодо правового статусу іноземця, який подає клопотання про надання синьої карти ЄС

Якщо іноземець, який має синю карту ЄС, видану іншою державою-членом Європейського союзу, подає клопотання в Естонії про надання синьої карти ЄС, то його перебування в Естонії вважається законним до прийняття рішення щодо клопотання.

[RT I, 09.03.2011, 3 - чинна з 19.06.2011].

Підрозділ 4².

Тимчасова посвідка на проживання для переведення в межах підприємства

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

Стаття 190¹⁴. Тимчасова посвідка на проживання для переведення в межах підприємства

Тимчасова посвідка на проживання для переведення в межах підприємства – це посвідка на проживання для роботи, що надається іноземцю, який переводиться з метою роботи чи практики в межах підприємства до Естонії з комерційного товариства, розташованого за межами держави-члена Європейського Союзу, в комерційне товариство або філію комерційного товариства, що входить до одного і того самого концерну з комерційним товариством, розташованим в державі-члені Європейського Союзу (далі - *підрозділ, який приймає*).

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

Стаття 190¹⁵. Клопотання щодо надання тимчасової посвідки на проживання, що надається для переведення в межах підприємства

(1) Іноземець, місце проживання якого знаходиться за межами держави-члена Європейського союзу, подає клопотання щодо отримання посвідки на проживання для працівника, переведеного до Естонії в межах підприємства, в тому випадку, якщо запланований строк перебування в Естонії довший від усього запланованого строку переведення в межах підприємства в Європейському Союзі.

(2) Якщо запланований строк перебування в Естонії як мінімум дорівнює запланованому строку роботи в іншій державі-члені Європейського Союзу, іноземець може подати клопотання в Естонії, якщо Естонія є першою державою-членом, у якій працівник, переведений у межах підприємства, розпочне свою роботу.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

Стаття 190¹⁶. Положення, що діють щодо тимчасової посвідки на проживання, яка надається для переведення в межах підприємства

(1) При наданні тимчасової посвідки на проживання, що надається для переведення в межах підприємства, її продовження або визнання недійсною, застосовуються положення щодо посвідки на проживання, що надається для роботи, з урахуванням особливостей, перерахованих у цьому підрозділі.

(2) Відносно підрозділу підприємства, що приймає, діють права, обов'язки та відповідальність роботодавця, що випливають із цього закону.

(3) Договір, укладений в іноземній державі відносно трудових відносин, вважається трудовим договором, якщо він відповідає положенням щодо трудового договору, перерахованим у Законі про трудовий договір.

(4) При виборі права, що застосовується відносно договору, укладеного стосовно трудових відносин з працівником, переведеним у межах підприємства, застосовується Закон про міжнародне приватне право.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

Стаття 190¹⁷. Додаткові вимоги, що діють щодо іноземців

Тимчасову посвідку на проживання для переведення в межах підприємства можна надати іноземцю, який працює в рамках переведення в межах підприємства в комерційному товаристві:

1) в якості спеціаліста, якщо він має спеціальні знання в області сфер діяльності, методів роботи або управління підрозділу, що приймає, і відповідну кваліфікацію;

2) в якості провідного працівника, якщо він підпорядковується контролю правління або ради підрозділу, що приймає, і управляє заснованим в Естонії комерційним товариством, відділом або його підрозділом;

3) в якості практиканта, якщо він має академічний ступінь, і метою практики є проходження навчання, пов'язаного з організацією або методами комерційної діяльності.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017].

Стаття 190¹⁸. Додаткові умови, що діють щодо тимчасової посвідки на проживання, яка надається для переведення в межах підприємства

Тимчасову посвідку на проживання для переведення в межах підприємства можна надати, якщо:

1) підрозділ, що приймає, входить в один і той самий концерн з комерційним товариством, розташованим за межами держави-члена Європейського Союзу, або є філією комерційного товариства;

2) працівник, переведений у межах підприємства, має трудовий договір з комерційним товариством, розташованим за межами держави-члена Європейського Союзу, на підставі якого підрозділ, що приймає, зобов'язується прийняти особу на роботу відповідно до умов, перерахованих у трудовому договорі;

3) працівник, переведений у межах підприємства, безпосередньо перед переведенням до комерційного товариства працював у комерційному товаристві, яке входить до одного й того самого концерну з комерційним товариством, або у філії комерційного товариства керівним працівником чи спеціалістом як мінімум 12 місяців поспіль і практикантом як мінімум шість місяців поспіль.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

Стаття 190¹⁹. Умови праці, що діють щодо працівника, переведеного в межах підприємства

(1) Відносно працівника, переведеного в межах підприємства, діють наступні встановлені в Естонії умови праці:

1) час роботи;

2) час відпочинку;

3) зарплата і компенсація переробітку;

4) тривалість основної відпустки;

5) рівне поводження і рівні можливості.

2) Щодо працівника, переведеного в межах підприємства, діє Закон про гігієну та безпеку праці також у тому випадку, якщо він є для нього менш сприятливим, ніж положення аналогічного закону в іноземній державі. Виконання вимог, зазначених у цій частині, забезпечує підрозділ, який приймає, у разі роботи на підставі статті 190¹⁴.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

Стаття 190²⁰. Відмінність від строку дії посвідки на проживання, яка надається для роботи

Тимчасова посвідка на проживання для переведення в межах підприємства надається в цілому найтриваліше:

1) для роботи в якості практиканта – на строк до одного року;

2) для роботи в якості провідного працівника або спеціаліста – на строк до трьох років.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017].

Стаття 190²¹. Продовження тимчасової посвідки на проживання, що надається для переведення в межах підприємства

Тимчасову посвідку на проживання, що надається для переведення в межах підприємства, можна продовжити для практикантів до настання строку, зазначеного в пункті 1 статті 190²⁰, та для провідних працівників і спеціалістів – до настання строку, зазначеного в пункті 2 статті 190²⁰.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

Стаття 190²². Додаткові підстави для відмови від надання тимчасової посвідки на проживання, що надається для переведення в межах підприємства

(1) У наданні тимчасової посвідки на проживання для переведення в межах підприємства відмовляють, якщо підрозділ, який приймає, був створений переважно для спрощення в'їзду працівників, переведених у межах підприємства, на територію Естонії або територію Шенгенської зони.

(2) У наданні тимчасової посвідки на проживання, що надається для переведення в межах підприємства, може бути відмовлено, якщо:

1) [частина недійсна - RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

2) підрозділ, що приймає, було покарано за незаконне наймання на роботу іноземців або за надання їм можливості роботи.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017].

Стаття 190²³. Додаткові підстави для визнання недійсною тимчасової посвідки на проживання, що надається для переведення в межах підприємства, і відмови від її продовження

(1) У продовженні тимчасової посвідки на проживання, що надається для переведення в межах підприємства, відмовляють, або посвідка визнається недійсною, якщо:

- 1) підрозділ, що приймає, був створений переважно для спрощення в'їзду працівників, переведених у межах підприємства, на територію Естонії або територію Шенгенської зони;
- 2) настав строк, зазначений у статті 190²⁰ цього закону;
- 3) щодо підрозділу, що приймає, порушено провадження у справах банкрутства, або розпочато ліквідацію, або оголошено про банкрутство підприємства, або у роботодавця відсутня фактична господарська діяльність.

(2) У продовженні тимчасової посвідки на проживання, що надається для переведення в межах підприємства, може бути відмовлено, або посвідка може бути визнана недійсною, якщо іноземець більше не відповідає умовам надання тимчасової посвідки на проживання для переведення в межах підприємства.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

Стаття 190²⁴. Організація обміну інформацією

[Стаття недійсна - RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

Стаття 190²⁵. Повернення іноземця на підставі тимчасової посвідки на проживання, що надається для переведення в межах підприємства

[Стаття недійсна - RT I, 17.05.2018, 1 – чинна з 23.05.2018]

Підпідрозділ 5

Тимчасова посвідка на проживання для здійснення підприємницької діяльності

Стаття 191. Мета надання тимчасової посвідки на проживання для здійснення підприємницької діяльності

Метою надання тимчасової посвідки на проживання для здійснення підприємницької діяльності є сприяння в заснуванні в Естонії таких комерційних товариств та філій іноземних комерційних товариств (далі в цьому підрозділі - *комерційне товариство*) та в поселенні в Естонії підприємців-фізичних осіб, а також у здійсненні ними діяльності в Естонії, що буде значно сприяти розвитку економіки Естонії.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.07.2012]

Стаття 192. Додаткові умови надання тимчасової посвідки на проживання для здійснення підприємницької діяльності

(1) Тимчасова посвідка на проживання для здійснення підприємницької діяльності може бути надана, якщо поселення іноземця в Естонії значно сприятиме досягненню мети надання посвідки на проживання для здійснення підприємницької діяльності, і якщо виконано наступні умови:

- 1) іноземець має частку участі в комерційному товаристві або він здійснює діяльність в якості підприємця-фізичної особи;
- 2) комерційне товариство або підприємець-фізична особа занесені в Естонії до комерційного реєстру;
- 3) іноземець має достатні грошові кошти для підприємницької діяльності в Естонії.

(2) Іноземець, який має частку участі в комерційному товаристві, повинен інвестувати в пайовий капітал комерційного товариства Естонії щонайменше 65 000 євро, за які придбано та прийнято в Естонії на облік як основне майно: нерухомість, машини або обладнання.

[RT I, 17.06.2020, 2 - чинна з 01.07.2020].

(2¹) Вимога про розмір інвестиції, зазначений у частині 2 цієї статті, не застосовується:

- 1) якщо комерційне товариство має реєстрацію в Естонії протягом менше ніж 12 місяців і розпочинає свою діяльність за підтримки держави або приватної інвестиції, отримавши інвестицію чи кредит від держави, або від керуючого приватним фондом, що має ліцензію Фінансової інспекції, або субсидію від будь-якого державного заходу підтримки;

2) до стартапу.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017]

(3) Іноземець, який подає клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання для здійснення підприємницької діяльності в якості підприємця-фізичної особи, має мати інвестований в Естонії капітал у розмірі не менше 16 000 євро,

(3¹) Вимога про розмір інвестиції, зазначений у частині 3 цієї статті, не застосовується щодо стартапу.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017]

(4) [частина недійсна - RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

(5) Іноземець повинен представити опис бізнес-плану, на основі якого можна оцінити відповідність надання йому посвідки на проживання меті надання посвідки на проживання для

здійснення підприємницької діяльності, та довести, окрім інших обставин, які мають значення для провадження у справі, відсутність щодо нього обставин, які унеможливають його призначення членом керівного органу, у прокуристи, або набуття суттєвої частки участі, або які забороняють бути фактичним вигодонабувачем.

(6) Іноземець повинен подати опис бізнес-плану естонською або англійською мовою.

(6¹) Вимога про подання опису бізнес-плану, зазначеного в частині 5 цієї статті, не застосовується щодо стартапу.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017]

(7) Протягом строку дії тимчасової посвідки на проживання, наданої для здійснення підприємницької діяльності, після закінчення одного року, рахуючи від дати надання посвідки на проживання, замість умов наявності посвідки на проживання, встановленої частиною 2 цієї статті, може виконуватися одна з таких умов:

1) дохід комерційного товариства від продажу становить не менше ніж 200 000 євро на рік, або
2) сума соціального податку, яка щомісяця сплачується в Естонії за осіб, які працюють в комерційному товаристві, як мінімум дорівнює п'ятикратній сумі соціального податку, що кожного місяця сплачується в Естонії з винагороди за роботу в розмірі середньорічної заробітної плати бруто по Естонії.

(8) За запитом Департаменту поліції та прикордонної охорони Податково-митний департамент подає відомості про винагороду за роботу, з якої комерційним товариством сплачено соціальний податок.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.07.2012].

Стаття 193. Умови, що визначаються у тимчасовій посвідці на проживання, яка надається для здійснення підприємницької діяльності

У тимчасовій посвідці на проживання, яка надається для здійснення підприємницької діяльності, визначаються види діяльності підприємця і, за необхідності, регіон діяльності.

Стаття 194. Додаткова умова продовження тимчасової посвідки на проживання, наданої для здійснення підприємницької діяльності

1) Тимчасову посвідку на проживання, видану для здійснення підприємницької діяльності, можна продовжити, якщо діяльність, яку здійснює іноземець до цього часу, відповідає умовам надання та продовження посвідки на проживання і меті надання тимчасової посвідки на проживання для здійснення підприємницької діяльності.

(2) Замість умови, встановленої частиною 2 статті 192 цього закону, як умову продовження посвідки на проживання, наданої для здійснення підприємницької діяльності, іноземець може виконати одну з таких умов:

1) дохід комерційного товариства від продажу становить не менше 200 000 євро на рік, або
2) сума соціального податку, яка щомісяця сплачується в Естонії за осіб, що працюють у комерційному товаристві, як мінімум дорівнює п'ятикратній сумі соціального податку, що кожного місяця сплачується в Естонії з винагороди в розмірі середньорічної заробітної плати бруто по Естонії.

(3) Якщо у зв'язку з діяльністю комерційного товариства тимчасову посвідку на проживання для здійснення підприємницької діяльності отримали кілька іноземців, то вимога, встановлена частиною 2 цієї статті, застосовується окремо до кожного іноземця, який отримав посвідку на проживання для здійснення підприємницької діяльності.

(4) За запитом Департаменту поліції та прикордонної охорони Податково-митний департамент подає дані про винагороду за роботу, з якої комерційним товариством сплачено соціальний податок.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.07.2012].

Стаття 195. Додаткові підстави для відмови у наданні або продовженні тимчасової посвідки на проживання для здійснення підприємницької діяльності та визнання посвідки на проживання недійсною

У наданні або продовженні тимчасової посвідки на проживання для здійснення підприємницької діяльності може бути відмовлено або посвідку на проживання може бути визнано недійсною, якщо:

1) іноземець не довів надійність здійснюваної до теперішнього часу або планованої своєї комерційної діяльності чи комерційного товариства, ділових партнерів або джерел фінансування;

- 2) пояснення іноземця щодо вже здійснюваної або запланованої комерційної діяльності його самого або комерційного товариства є непереконливими або суперечливими;
 - 3) іноземець не довів, що його перебування в Естонії на підставі посвідки на проживання може значно сприяти досягненню мети надання тимчасової посвідки на проживання для здійснення підприємницької діяльності;
 - 4) іноземець не довів, яким чином діяльність його самого або комерційного товариства сприяє досягненню мети надання тимчасової посвідки на проживання для здійснення підприємницької діяльності;
 - 5) діяльність, яку здійснює іноземець або комерційне товариство, не відповідає запланованій в описі бізнес-плану діяльності;
 - 6) діяльність, яку здійснює іноземець або комерційне товариство, не відповідає меті тимчасової посвідки на проживання, яка надається для підприємницької діяльності
 - 7) іноземець не виконав обов'язки, що випливають із цього закону або інших законів, пов'язані з тимчасовим перебуванням, проживанням або роботою іноземця в Естонії.
- [RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.07.2012]

Стаття 196. Вимога повідомлення про зміну обставин

Іноземець, якому надано тимчасову посвідку на проживання для здійснення підприємницької діяльності, зобов'язаний повідомляти Департамент поліції та прикордонної охорони про зміну обставин, що стали підставою для надання посвідки на проживання, про труднощі з виконанням узятих зобов'язань або неможливість виконання взятих зобов'язань.

Стаття 197. Особливості роботи в Естонії іноземця, який отримав тимчасову посвідку на проживання для здійснення підприємницької діяльності.

[Стаття недійсна - RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

Стаття 197¹. Строк дії тимчасової посвідки на проживання, наданої для підприємницької діяльності

[Частина недійсна - RT I, 17.06.2020, 2 – чинна з 01.07.2020]

Підпідрозділ 5¹

Тимчасова посвідка на проживання крупному інвестору для здійснення підприємницької діяльності

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017]

Стаття 197². Мета надання тимчасової посвідки на проживання, що надається крупному інвестору для здійснення підприємницької діяльності

Тимчасова посвідка на проживання, що надається крупному інвестору для здійснення підприємницької діяльності, – це посвідка на проживання для здійснення підприємницької діяльності, метою надання якої є сприяння інвестуванню в таку комерційну діяльність в Естонії, що представляє публічний інтерес та істотно сприяє розвитку економіки Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017]

Стаття 197³. Вимоги щодо надання тимчасової посвідки на проживання крупному інвестору для здійснення підприємницької діяльності

(1) Крупним інвестором відповідно до цього підпідрозділу є іноземець, який здійснив прями інвестиції в розмірі не менш як 1 000 000 євро у внесене до комерційного реєстру Естонії комерційне товариство, що інвестує в основному в економіку Естонії, або інвестиції в інвестиційний фонд, відповідно до інвестиційної політики якого кошти фонду інвестуються в основному у внесені до комерційного реєстру Естонії комерційні товариства.

(1¹) До числа встановлених частиною 1 цієї статті прямих інвестицій відноситься інвестиція в пайовий капітал, за яку придбано та прийнято до обліку як основне майно: нерухомість, машини або устаткування, або за допомогою якої здійснено інвестиції в інші внесені до Комерційного реєстру Естонії комерційні товариства, що мають дійсну господарську діяльність в Естонії, або в інвестиційні фонди, створені чи засновані на підставі Закону про інвестиційні фонди.

[RT I, 17.06.2020, 2 - чинна з 01.07.2020].

(2) Зазначені в частині 1 цієї статті інвестиції повинні бути протягом строку дії посвідки на проживання стабільними. Інвестиції є стабільними, якщо протягом строку дії посвідки на проживання інвестиції не зменшуються, за винятком випадків коливання ринкової ціни інвестиції, або їх не вилучають із комерційного товариства чи інвестиційного фонду, зазначеного в частині 1 цієї статті.

(3) Комерційне товариство або інвестиційний фонд, у який було здійснено початкові інвестиції в якості умови надання посвідки на проживання, може бути змінено протягом строку дії посвідки

на проживання за умови, що комерційне товариство або інвестиційний фонд, у який здійснюються інвестиції, відповідає вимогам, установленим у частині 1 цієї статті.
[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

Стаття 197⁴. Особливості щодо умов надання та продовження посвідки на тимчасове проживання

В якості умови надання та продовження посвідки на проживання крупному інвестору для здійснення підприємницької діяльності не повинно бути виконано вимогу щодо наявності фактичного місця проживання, зазначено в частині 1 статті 117 цього закону, та щодо реєстрації місця проживання в реєстрі народонаселення, зазначено в статті 121 та частині 3 статті 129 цього закону.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017]

Стаття 197⁵. Додаткові підстави для відмови у наданні або продовженні тимчасової посвідки на проживання крупному інвестору для здійснення підприємницької діяльності та визнання посвідки на проживання недійсною

У наданні або продовженні тимчасової посвідки на проживання крупному інвестору для здійснення підприємницької діяльності може бути відмовлено або посвідку на проживання може бути визнано недійсною, якщо:

- 1) іноземець не здійснив зазначених у частині 1 статті 197³ цього закону інвестицій, або інвестиції не були стабільними протягом строку дії тимчасової посвідки на проживання;
- 2) діяльність іноземця або комерційного товариства чи інвестиційного фонду, зазначених у частині 1 статті 197³ цього закону, не сприяє меті надання тимчасової посвідки на проживання, яку надають інвестору для провадження підприємницької діяльності;
- 3) інвестиції не відповідає суспільним інтересам;
- 4) іноземець не підтверджує грошового джерела інвестицій чи благонадійності свого ділового партнера, або

- 5) іноземець не виконав обов'язок, пов'язаний з тимчасовим перебуванням іноземця, його проживанням або роботою в Естонії, що впливає з цього закону або будь-якого іншого закону.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017]

Стаття 197⁶. Вимога повідомлення про зміну обставин

Крупний інвестор зобов'язаний повідомляти Департамент поліції та прикордонної охорони про зміну обставин, що стали підставою для надання посвідки на проживання, в тому числі про зміну комерційного товариства або інвестиційного фонду в порядку, встановленому в частині 3 статті 197³ цього закону.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017]

Стаття 197⁷. Особливості щодо визнання тимчасової посвідки на проживання недійсною

Якщо іноземець має тимчасову посвідку на проживання, яка надається крупному інвестору для здійснення підприємницької діяльності, то в якості підстави для визнання посвідки на проживання недійсною не застосовується та обставина, що в іноземця відсутнє зареєстроване місце проживання в Естонії або фактичне житлове приміщення в Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017]

Стаття 197⁸. Положення, які застосовуються щодо тимчасової посвідки на проживання, що надається крупному інвестору для здійснення підприємницької діяльності

При наданні, продовженні та визнанні недійсною тимчасової посвідки на проживання, що надається крупному інвестору для здійснення підприємницької діяльності, не застосовується регуляція, встановлена в 5-му підрозділі 4-го підрозділу 1-го розділу 3-ї глави цього закону.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

Підпідрозділ 6

Тимчасова посвідка на проживання за наявності достатнього легального доходу

Стаття 198. Тимчасова посвідка на проживання за наявності достатнього легального доходу

Тимчасова посвідка на проживання за наявності достатнього легального доходу може бути надана іноземцю, легальний дохід якого забезпечує його проживання в Естонії, якщо надання посвідки на проживання не порушує суспільні інтереси.

Стаття 199. Строк дії тимчасової посвідки на проживання, що надається за наявності достатнього легального доходу

За наявності достатнього легального доходу тимчасова посвідка на проживання може видаватися на строк до двох років за один раз і продовжуватися на десять років за один раз.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 01.10.2017].

Стаття 200. Обмеження на роботу в Естонії

Іноземцю, який має тимчасову посвідку на проживання на підставі достатнього легального доходу, забороняється працювати в Естонії.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 01.09.2013].

Підпідрозділ 6¹

Тимчасова посвідка на проживання за наявності вагомого державного інтересу

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.01.2015]

Стаття 200¹. Мета надання тимчасової посвідки на проживання за наявності вагомого державного інтересу

Метою надання тимчасової посвідки на проживання за наявності вагомого державного інтересу є створення можливості для поселення в Естонії іноземця, у якого відсутня підстава для клопотання про посвідку на проживання, встановлену пунктами 1 - 5 і 7 статті 118 цього закону, але чиє поселення в Естонії представляє державний інтерес для Естонії.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.01.2015]

Стаття 200². Додаткові умови надання та продовження тимчасової посвідки на проживання за наявності вагомого державного інтересу

Тимчасову посвідку на проживання можна надати або її продовжити за наявності вагомого державного інтересу, у разі, якщо виконано такі умови:

- 1) надання і продовження тимчасової посвідки на проживання іноземця в Естонії підтримує Уряд Республіки або урядова установа, за оцінкою якої проживання іноземця в Естонії на підставі посвідки на проживання становить державний інтерес;
- 2) надання іноземцю посвідки на проживання відповідає меті надання посвідки на проживання за наявності вагомого державного інтересу.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.01.2015]

Стаття 200³. Строк дії тимчасової посвідки на проживання за наявності вагомого державного інтересу

[Стаття недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 01.10.2017]

Стаття 200⁴. Обмеження на роботу в Естонії

Іноземцю, якому надано тимчасову посвідку на проживання за наявності вагомого державного інтересу, заборонено працювати в Естонії і йому не надається дозвіл на роботу в Естонії.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.01.2015].

Підпідрозділ 7

Тимчасова посвідка на проживання на підставі міжнародного договору

Стаття 201. Тимчасова посвідка на проживання на підставі міжнародного договору

Тимчасова посвідка на проживання на підставі міжнародного договору може бути надана іноземцю, клопотання про надання посвідки на тимчасове проживання якого ґрунтується на положеннях міжнародного договору, укладеного Естонією або Європейським Союзом.

Стаття 202. Обґрунтованість тимчасової посвідки на проживання, що надається на підставі міжнародного договору

При поданні клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання іноземець повинен зазначити положення міжнародного договору, на якому ґрунтується його клопотання про надання посвідки на проживання, і подати обґрунтування.

Підпідрозділ 8

Тимчасова посвідка на проживання для участі у кримінальному провадженні

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.01.2015]

Стаття 203. Випадки надання тимчасової посвідки на проживання для участі у кримінальному провадженні

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.01.2015]

(1) Іноземцю може бути надана тимчасова посвідка на проживання для участі в кримінальному провадженні з метою сприяння з'ясуванню обставин предмета доведення, якщо:

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.01.2015]

1) він є потерпілим або свідком у кримінальному провадженні, предметом якого є злочин, установлений статтями 133-133³, 138-140, 145¹, 175 або пунктами 3 чи 5 частини 1 статті 260¹ Пенітенціарного кодексу;

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016]

2) [пункт недійсний - RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

3) [пункт недійсний - RT I, 18.04.2013, 2 – чинна з 28.04.2013]

4) [пункт недійсний - RT I, 23. 03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

5) він отримав тимчасову посвідку на проживання для поселення до чоловіка (дружини), і шлюб було розірвано до закінчення трьох років з моменту отримання посвідки на проживання, а іноземець є потерпілим у кримінальному провадженні, предметом якого є злочин, установлений пунктом 2 частини 2 статті 121 або статтею 141 Пенітенціарного кодексу.
[RT I, 26.06.2017, 69 - чинна з 06.07.2017].

(2) Для надання тимчасової посвідки на проживання для участі в кримінальному процесі потерпілий або свідок, зазначений у частині 1 цієї статті, вже раніше повинен був сприяти з'ясуванню обставин предмета доведення у злочині або він дав згоду на те, щоб зробити це, та припинити всі стосунки з особами, які є підозрюваними або обвинуваченими у скоєнні відповідного злочину.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.01.2015]

Стаття 204. Повідомлення іноземця

За наявності підстав, встановлених частиною 1 статті 203 цього закону, прокуратура або за розпорядженням прокуратури слідчий орган повідомляє іноземця про послуги, які пропонуються протягом часу для обмірковування, про можливість та умови надання тимчасової посвідки на проживання для участі в кримінальному провадженні та можливості й умови отримання міжнародного захисту.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 01.01.2015]

Стаття 205. Час для обмірковування

За рішенням прокуратури іноземцю надається час для обмірковування від 30 до 60 календарних днів з моменту його повідомлення про обставини, встановлені статтею 204 цього закону, щоб надати іноземцю змогу прийняти рішення про те, чи бажає він співпрацювати зі слідчим органом або прокуратурою.

[RT I, 18.04.2013, 2 - чинна з 28.04.2013]

Стаття 206. Визнання рішення про надання часу для обмірковування недійсним

(1) Прокуратура може достроково визнати недійсним рішення про надання іноземцю часу для обмірковування, якщо іноземець добровільно та з власної ініціативи поновив контакти з особами, яких підозрюють чи обвинувачують у скоєнні злочину, або якщо іноземець становить собою загрозу для громадського порядку чи державної безпеки.

(2) Визнання недійсним рішення про надання часу для обмірковування не обґрунтовується.

(3) У разі визнання недійсним рішення про надання часу для обмірковування обов'язок виїзду іноземця негайно приводиться до виконання в порядку, встановленому Законом про обов'язок виїзду з країни і заборону на в'їзд у країну.

Стаття 207. Умови надання тимчасової посвідки на проживання для участі в кримінальному провадженні

(1) Тимчасова посвідка на проживання для участі в кримінальному провадженні надається у випадку, якщо стосовно іноземця виконано встановлені цим підпідрозділом умови надання тимчасової посвідки на проживання, та іноземець не становить загрози для громадського порядку або державної безпеки.

(2) Неповнолітньому або особі з обмеженою дієздатністю може бути надана посвідка на проживання для участі в кримінальному провадженні за умови, що це узгоджується з його правами та інтересами.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.01.2015]

Стаття 208. Строк дії тимчасової посвідки на проживання, що надається для участі у кримінальному провадженні

(1) Тимчасова посвідка на проживання для участі в кримінальному провадженні надається за клопотанням прокуратури на строк від шести до дванадцяти місяців.

(2) Тимчасова посвідка на проживання для участі в кримінальному провадженні продовжується на зазначений у клопотанні прокуратури строк, але не більше ніж на дванадцять місяців за раз.

(3) Якщо іноземець доведе, що має право вимагати від роботодавця винагороду, неотриману за роботу в Естонії, то Департамент поліції та прикордонної охорони може продовжити тимчасову посвідку на проживання для участі в кримінальному провадженні включно до виплати винагороди в разі, якщо перебування іноземця в Естонії сприяє виконанню зобов'язання щодо виплати винагороди.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016]

Стаття 209. Умови продовження тимчасової посвідки на проживання, що надається для участі в кримінальному провадженні

(1) Тимчасова посвідка на проживання для участі в кримінальному провадженні продовжується, якщо зберігаються обставини, які стали підставою для надання вказаної посвідки на проживання.

(2) Для продовження тимчасової посвідки на проживання для участі в кримінальному провадженні потрібні клопотання прокуратури і письмова згода іноземця.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.01.2015].

Стаття 210. Визнання недійсною тимчасової посвідки на проживання, наданої для участі у кримінальному провадженні

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.01.2015]

(1) Тимчасову посвідку на проживання для участі у кримінальному провадженні можна визнати недійсною:

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.01.2015]

1) у разі завершення кримінального провадження;

2) якщо іноземець відмовився від сприяння з'ясуванню обставин предмета доведення у злочині або добровільно поновив стосунки з особою, яка є підозрюваним чи обвинуваченим у скоєнні злочину, або

3) якщо іноземець становить собою загрозу для громадського порядку або державної безпеки.

(2) У випадках, зазначених у пунктах 1 і 2 частини 1 цієї статті, тимчасова посвідка на проживання для участі в кримінальному провадженні визнається недійсною за пропозицією прокуратури.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.01.2015].

Підпідрозділ 9

Тимчасова посвідка на проживання для постійного поселення в Естонії

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016]

Стаття 210¹. Мета надання тимчасової посвідки на проживання, що надається для постійного поселення в Естонії

(1) Мета надання тимчасової посвідки на проживання, що надається для поселення в Естонії, полягає в наданні можливості поселення в Естонії для іноземця, який оселився в Естонії на підставі тимчасової посвідки на проживання та чиє поселення в Естонії узгоджується з суспільними інтересами.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

(2) Тимчасова посвідка на проживання для постійного поселення в Естонії також може бути надана іноземцю, який мав тимчасове або постійне право на проживання в Естонії, посвідку на проживання довгострокового мешканця Естонії або який був громадянином Естонії.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016]

(3) Тимчасова посвідка на проживання для постійного поселення в Естонії може бути надана також іноземцю, у якого є докторський ступінь, не застосовуючи встановлені частиною 1 статті 210² цього закону додаткові умови, за умови, що іноземець здобув вищу освіту в докторантурі Естонії, або відповідність документа іноземця про вищу освіту докторського ступеня оцінила компетентна установа з оцінки іноземних і транскордонних кваліфікацій, що забезпечують доступ до вищої освіти і підтверджують наявність вищої освіти, а також періодів навчання, згідно зі встановленими постановою Уряду Республіки на підставі частини 2 статті 28¹ Закону про освіту Естонської Республіки умовами та порядком оцінки й академічного визнання документів, що підтверджують здобуту в іноземних державах освіту, і використання найменувань кваліфікацій, які також присвоєно в освітніх системах іноземних держав.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022]

Стаття 210². Додаткові умови надання тимчасової посвідки на проживання, що надається для постійного поселення в Естонії

(1) Додаткові умови надання тимчасової посвідки на проживання, що надається для постійного поселення в Естонії:

1) іноземець прожив в Естонії протягом як мінімум три роки протягом п'яти років поспіль ;

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017]

2) іноземець добре адаптувався в Естонії, та

3) діяльність іноземця до теперішнього моменту відповідає призначенню та умовам наданої йому посвідки на проживання.

(2) До необхідного часу проживання в Естонії, передбаченого пунктом 1 частини 1 цієї статті, не включається час, проведений в Естонії на підставі тимчасової посвідки на проживання, наданої для навчання.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022].

(3) Умови, передбачені пунктом 1 частини 1 цієї статті, не застосовуються щодо іноземця, який мав тимчасову посвідку на проживання або право на проживання в Естонії, проте протягом терміну дії посвідки на проживання або права на проживання був вивезений в будь-яку іншу державу з метою укладання шлюбу проти своєї волі і внаслідок цього втратив посвідку на проживання або право на проживання в Естонії.

[RT I, 26.06.2017, 69 - чинна з 06.07.2017]

(4) Трирічний строк, зазначений у частині 1 пункту 1 цього розділу, не включає час, коли іноземцю було надано тимчасову посвідку на проживання на підставі статті 176² цього Закону.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 01.01.2023]

Стаття 210³. Виняток щодо мети та умов надання тимчасової посвідки на проживання, що надається для постійного поселення в Естонії

(1) Як виняток щодо мети, передбаченої статтею 210¹ цього закону, за наявності надзвичайних обставин іноземцю можна надати тимчасову посвідку на проживання, що надається для постійного поселення в Естонії, якщо іноземець перебуває в Естонії, і під час провадження щодо прибуття іноземця в Естонію, його тимчасового перебування в Естонії, проживання в Естонії, роботи в Естонії або зобов'язання виїхати з Естонії було виявлено, що покладення на іноземця зобов'язання виїхати з Естонії, очевидно, стало би для нього надто складним, іноземець не має можливості отримати посвідку на проживання в Естонії на інших підставах, і він не становить загрози для громадського порядку і державної безпеки.

(2) Рішення про надання у порядку винятку тимчасової посвідки на проживання, зазначеної в частині 1 цієї статті, повинно бути обґрунтованим, і в ньому слід вказати міркування, виходячи з яких ухвалювалося рішення.

[RT I, 06.04.2016, 1 - чинна з 01.05.2016]

Стаття 210⁴. Строк дії тимчасової посвідки на проживання, що надається як виняток для постійного поселення в Естонії

Тимчасову посвідку на проживання, що надається для постійного поселення в Естонії на підставі статті 210³ цього Закону, можна надавати на строк до одного року за раз і продовжувати максимально на три роки за раз.

[RT I, 06.04.2016, 1 - чинна з 01.05.2016]

Підрозділ 5

Провадження щодо тимчасової посвідки на проживання

Підпідрозділ 1

Компетенція

Стаття 211. Компетенція щодо надання та продовження тимчасової посвідки на проживання

(1) Рішення про надання або відмову у наданні, про продовження або відмову в продовженні тимчасової посвідки на проживання приймається Департаментом поліції та прикордонної охорони, якщо інше не встановлено цим законом або міжнародним договором.

[RT I, 06.04.2016, 1 - чинна з 01.05.2016]

(2) Рішення про надання у порядку винятку тимчасової посвідки на проживання для постійного поселення в Естонії, зазначеної в статті 210³ цього закону, приймає генеральний директор Департаменту поліції та прикордонної охорони.

[RT I, 06.04.2016, 1 - чинна з 01.05.2016].

Стаття 212. Компетенція по визнанню тимчасової посвідки на проживання недійсною

Рішення про визнання тимчасової посвідки на проживання недійсною приймає Департамент поліції та прикордонної охорони, якщо інше не встановлено міжнародним договором.

Підпідрозділ 2

Клопотання

Стаття 213. Клопотання про тимчасову посвідку на проживання

(1) Для клопотання про тимчасову посвідку на проживання іноземець подає клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання особисто.

(1¹) Для клопотання про тимчасову посвідку на проживання іноземець не повинен особисто з'явитися в закордонне представництво Естонії або Департамент поліції та прикордонної охорони, якщо раніше його піддавали дактилоскопіюванню у провадженні з надання посвідки на проживання, права на проживання або документа, що посвідчує особу, і зняті відбитки пальців дають змогу встановити особу та відповідають вимогам, встановленим на підставі частини 6 статті 15 Закону про документи, що посвідчують особу, а також пунктів 4 і 5 частини 1 статті 224 і пунктів 7 і 8 частини 2 статті 250 цього закону.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

(2) Неповнолітня дитина віком від 15 років, яка постійно проживає в іноземній державі, може самостійно подати клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання тільки за нотаріально посвідченою згодою законного представника.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 01.09.2013].

(3) При поданні клопотання про надання посвідки на проживання неповнолітній дитині необхідно подати нотаріально засвідчену або офіційно засвідчену в зарубіжному представництві Естонії згоду того з батьків, який не поселяється в Естонії. Згода одного з батьків передбачається в разі, якщо він подає клопотання про посвідку на проживання за неповнолітню дитину.

(4) Положення частини 3 цієї статті не застосовуються, якщо неповнолітня дитина отримує тимчасову посвідку на проживання для поселення до одного з батьків на підставі статті 150¹ цього Закону.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 01.10.2017].

Стаття 214. Особливості клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання

(1) Клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання затриманого, взятого під варту або заарештованого, який перебуває в пенітенціарній установі, передає уповноважений на це іноземцем чиновник або працівник пенітенціарної установи. Чиновник або працівник пенітенціарної установи під час вчинення зазначених дій пред'являє крім довіреності затриманого також своє службове посвідчення.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

(2) Затриманий, взятий під варту або заарештований, який перебуває в пенітенціарній установі, може подати зазначене в частині 1 цієї статті клопотання або заяву поштою через пенітенціарну установу разом із супровідним листом пенітенціарної установи, якщо ідентифікацію його особи здійснено чиновником чи працівником пенітенціарної установи.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 02.04.2015].

Стаття 215. Подання клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання до закордонного представництва Естонії

Іноземець подає клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання до закордонного представництва Естонії, яке передає його на розгляд до Департаменту поліції та прикордонної охорони після встановлення особи або ідентифікації особи, яка подала клопотання, і взяття в неї біометричних даних, якщо це потрібно.

[RT I, 09.12.2010, 1 - чинна з 01.01.2011].

Стаття 216. Подання клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання до Департаменту поліції та прикордонної охорони

(1) Клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання до Департаменту поліції та прикордонної охорони може подати:

1) іноземець, який має законну підставу для перебування в Естонії;

2) іноземець, який перебуває в державі незаконно і не має з поважної причини можливості подати клопотання про тимчасову посвідку на проживання в закордонне представництво Естонії, за винятком випадку, коли обов'язок його виїзду підлягає примусовому виконанню.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

(1¹) Не пізніше ніж через один місяць від дати в'їзду до Естонії звернутися з клопотанням про надання синьої карти ЄС, посвідки на проживання для поселення до чоловіка (дружини) або посвідки на проживання для поселення до близького родича повинен:

1) іноземець, який має синю карту ЄС, видану іншою державою-членом Європейського Союзу, який подає клопотання про надання синьої карти ЄС в Естонії;

2) чоловік (дружина) іноземця, який має синю карту ЄС, видану іншою державою-членом Європейського союзу, який(а) має посвідку на проживання, видану іншою державою-членом Європейського Союзу як члену сім'ї іноземця, що має синю карту ЄС, якщо він(а) подає

клопотання в Естонії про надання посвідки на проживання для поселення до чоловіка (дружини);

3) близький родич іноземця, який має синю карту ЄС, видану іншою державою-членом Європейського Союзу, який має посвідку на проживання, видану іншою державою-членом Європейського Союзу як члену сім'ї іноземця, що має синю карту ЄС, якщо він (а) подає клопотання в Естонії про надання посвідки на проживання для поселення до близького родича. [RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017]

(2) [Частина недійсна RT I, 09.03.2011, 3 – чинна з 19.06.2011]

Стаття 217. Подання клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання для участі у кримінальному провадженні

(1) Для участі у кримінальному провадженні провадження щодо надання тимчасової посвідки на проживання порушується на підставі письмового клопотання прокуратури, до якого додається письмова згода іноземця. Іноземець не зобов'язаний особисто подавати зазначене клопотання про надання посвідки на проживання.

2) Іноземець залучається до провадження щодо надання тимчасової посвідки на проживання для участі в кримінальному провадженні як третя особа відповідно до пункту 3 частини 1 статті 11 Закону про адміністративне провадження.

3) Для з'ясування обставин справ, з якими пов'язане надання тимчасової посвідки на проживання для участі в кримінальному провадженні, прокуратура або слідчий орган за розпорядженням прокуратури має право допитувати іноземця, робити запити до установ, які ведуть бази даних, користуватися допомогою психологів, лікарів загального профілю та лікарів-спеціалістів, а також перекладачів.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.01.2015].

Стаття 217'. Клопотання про продовження тимчасової посвідки на проживання

(1) Для продовження тимчасової посвідки на проживання іноземець подає особисто клопотання про продовження тимчасової посвідки на проживання до Департаменту поліції та прикордонної охорони.

(2) Для подання клопотання про продовження тимчасової посвідки на проживання особиста явка іноземця до Департаменту поліції та прикордонної охорони не вимагається у випадках, передбачених статтею 277 цього закону, і у випадку, якщо відбитки пальців особи, яка подає клопотання, зняті під час останнього провадження щодо надання посвідки на проживання, дозволу на роботу, права на проживання або видачі документа, що посвідчує особу, дають змогу встановити особу та відповідають вимогам, встановленим на підставі частини 6 статті 15 Закону про документи, що посвідчують особу, а також пунктів 4 і 5 частини 1 статті 224 та пунктів 7 і 8 частини 2 статті 250 цього закону.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017]

(3) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 01.10.2017]

(4) Клопотання про продовження тимчасової посвідки на проживання затриманого, взятого під варту або заарештованого, який перебуває в пенітенціарній установі, передає уповноважений на це іноземцем чиновник або працівник пенітенціарної установи. Чиновник або працівник пенітенціарної установи під час вчинення зазначених дій пред'являє крім довіреності ув'язненого також своє службове посвідчення.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

(5) Затриманий, взятий під варту або заарештований, який перебуває в пенітенціарній установі, може подати зазначене в частині 1 цієї статті клопотання поштою через пенітенціарну установу разом із супровідним листом пенітенціарної установи, який підтверджує, що ідентифікацію його особи здійснено чиновником або працівником пенітенціарної установи.

[RT I, 19.03.2015, 2 - чинна з 29.03.2015].

Підпідрозділ 3

Провадження

Стаття 218. Одночасний розгляд кількох клопотань про надання тимчасової посвідки на проживання

Якщо стосовно іноземця у провадженні одночасно перебувають кілька клопотань про надання посвідки на проживання, то за вибором іноземця рішення приймається тільки щодо одного клопотання. Якщо іноземець не повідомить уповноваженому приймати рішення адміністративному органу, щодо якого клопотання про надання посвідки на проживання він бажає прийняття рішення, то рішення приймається за поданим останнім клопотанням про

надання посвідки на тимчасове проживання, а решта клопотань про надання посвідки на проживання залишаються без розгляду.

Стаття 219. Залишення клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання без розгляду

(1) Клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання вважається явно необґрунтованим і воно залишається без розгляду, якщо:

- 1) іноземцю відмовлено у наданні посвідки на проживання на підставі цього закону та іноземець не надав нових суттєвих доказів щодо обставин, які не були відомі іноземцю в період розгляду попереднього клопотання;
- 2) іноземець подав клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання для того, щоб уникнути виконання рішення про повернення або вислання чи видачу, та у нього раніше була можливість подати клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання;
- 3) іноземцем не представлені достовірні докази щодо причини звернення з клопотанням про надання тимчасової посвідки на проживання;
- 4) пояснення іноземця або особи, зобов'язаної дати пояснення, непослідовні, суперечливі, недостовірні або не містять ситуаційних чи особистих обставин;
- 5) виявиться встановлена Законом про адміністративне провадження підстава для залишення клопотання без розгляду, або
- 6) іноземцю не потрібно мати тимчасову посвідку на проживання в Естонії.

[RT I, 17.06.2020, 2 - чинна з 01.07.2020].

(2) Клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання може бути залишене без розгляду в разі, якщо Департамент поліції та прикордонної охорони, на підставі частини 1 статті 40² цього закону, дав оцінку щодо неблагонадійності особи, яка запрошує іноземця.

[RT I, 17.06.2020, 2 - чинна з 01.07.2020]

Стаття 220. Залишення клопотання про продовження тимчасової посвідки на проживання без розгляду

(1) Клопотання про продовження тимчасової посвідки на проживання вважається явно необґрунтованим і залишається без розгляду в разі виявлення підстави, встановленої статтею 219 цього Закону.

(2) Якщо дані про місце проживання іноземця в Естонії не внесені до реєстру народонаселення, то іноземцю надається строк для внесення даних про місце проживання до реєстру народонаселення. У разі невнесення даних про місце проживання до реєстру народонаселення клопотання про продовження тимчасової посвідки на проживання залишається без розгляду.

Стаття 221. Заборона на відновлення строку

(1) Строк, передбачений для подання клопотання про продовження тимчасової посвідки на проживання, не підлягає поновленню, якщо закінчився строк дії тимчасової посвідки на проживання.

(2) Частина 1 цієї статті не застосовується, якщо іноземець подав клопотання про продовження тимчасової посвідки на проживання протягом строку, встановленого частинами 4 і 5 статті 43 цього Закону.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

Стаття 222. Подання скарги

(1) На рішення про надання або відмову у наданні, про продовження або відмову у продовженні, або про визнання недійсною тимчасової посвідки на проживання, або про залишення клопотання без розгляду можна протягом десяти днів, починаючи від дати повідомлення про рішення, подати скаргу до адміністративного суду або заперечення. Рішення щодо заперечення може бути оскаржене протягом того самого строку в адміністративному суді.

(2) Якщо прийняття рішення про надання або відмову у наданні, про продовження або відмову в продовженні тимчасової посвідки на проживання перебуває в компетенції Уряду Республіки, то заперечення не може бути подано.

(3) На рішення про надання або відмову у наданні, про продовження або відмову у продовженні, або про визнання недійсною тимчасової посвідки на проживання для участі в кримінальному провадженні іноземець може подати скаргу чи заперечення в порядку, встановленому частинами 1 і 2 цієї статті.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.01.2015].

Стаття 222¹. Обмеження права на подання скарги

(1) На рішення про надання в порядку винятку, зазначеної в частині 1 статті 210³ цього закону, тимчасової посвідки на проживання для постійного поселення в Естонії, або на відмову у винесенні рішення можна подати заперечення.

(2) На рішення про надання в порядку винятку, зазначеної в частині 1 статті 210³ цього закону тимчасової посвідки на проживання для постійного поселення в Естонії або на відмову у винесенні рішення, а також на рішення щодо заперечення не можна подати скаргу до адміністративного суду.

[RT I, 06.04.2016, 1 - чинна з 01.05.2016].

Підрозділ 6

Діловодство щодо тимчасової посвідки на проживання

Стаття 223. Особистий код

Іноземцю, якому надано посвідку на проживання, присвоюється особистий код у порядку, встановленому Законом про реєстр народонаселення.

Стаття 223¹. Програма адаптації іноземців

(1) Програму адаптації іноземців, яким надано або продовжено посвідку на проживання, встановлює своєю постановою міністр, який відповідає за дану сферу.

(2) Міністр, який відповідає за дану сферу, може для виконання завдань, встановлених програмою адаптації, укладати, залежно від сутності завдань, цивільно-правові або адміністративні договори в порядку, встановленому Законом про адміністративне співробітництво.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 01.09.2013].

Стаття 224. Організація провадження, пов'язаного з тимчасовими посвідками на проживання

(1) Міністр, який відповідає за дану сферу, встановлює своєю постановою:

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01. 2016]

1) порядок і строки клопотань, надання, продовження та визнання недійсною тимчасової посвідки на проживання, , а також перелік даних, які подають у клопотанні, і доказів, що додаються до клопотання;

2) розміри встановленого цим законом легального доходу і винагороди за працю;

3) нижня вікова межа, нижче якої особу не піддають дактилоскопіюванню;

4) інші особи чи категорії осіб, яких не піддають дактилоскопіюванню;

5) порядок дактилоскопіювання іноземця, який подає клопотання про надання або продовження тимчасової посвідки на проживання, та

6) форму тимчасової посвідки на проживання;

7) перелік даних опису бізнес-плану, який подають при поданні клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання для здійснення підприємницької діяльності.

8) перелік даних, що містяться в гостьовому договорі.

[RT I, 17.05.2018, 1 - чинна з 23.05.2018]

(1¹) Міністр, який відповідає за дану сферу, встановлює своєю постановою вимоги, які висуваються до керуючих приватних фондів, зазначених у частині 7 статті 181 і в частині 2¹ статті 192 цього закону, або список керуючих приватних фондів.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 01.09.2013].

(1²) Міністр, який відповідає за дану сферу, встановлює своєю постановою перелік фінансованих Естонською державою та визнаних у міжнародному масштабі стипендій, міждержавних договорів, договорів навчальних закладів про зовнішню співпрацю та міжнародних програм співробітництва, зазначених у частині 3 статті 140 цього закону, і вимоги, які пред'являються до них.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 01.04.2017].

(1³) Міністр, який відповідає за цю сферу, встановлює своєю постановою умови та порядок оцінки відповідності визначенню стартапу або підприємства, що росте, при подачі клопотання про термінову посвідку на проживання та продовження термінової посвідки на проживання, а також перелік даних та довідок, що надаються для цього, і вимоги до їх подання.

[RT I, 11.03.2023, 4 - в силі з 21.03.2023]

(2) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

(3) Опрацювання даних про адміністративні акти та дії, видані або вчинені під час провадження щодо клопотань про надання тимчасової посвідки на проживання, клопотань про продовження тимчасової посвідки на проживання, клопотань про внесення даних про тимчасову посвідку на

проживання до проїзного документа іноземної держави та клопотань про реєстрацію перебування за межами Естонії, а також щодо адміністративних актів та дій, виданих або вчинених під час провадження щодо визнання посвідок на проживання і дозволів на роботу недійсними, проводиться в реєстрі посвідок на проживання та дозволів на роботу.

Стаття 225. Організація надання тимчасових посвідок на проживання, що видаються для участі в кримінальному провадженні

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.01.2015]

Міністр, який відповідає за дану сферу, встановлює своєю постановою перелік даних, які подаються у клопотанні прокуратури щодо порушення провадження з надання тимчасової посвідки на проживання, та перелік доказів, які додаються до клопотання.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

Стаття 226. Місце перебування іноземця та послуги, що надаються іноземцю

(1) На встановлений статтею 205 цього закону час обмірковування, на час розгляду клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання для участі в кримінальному провадженні, та в разі надання зазначеної посвідки на проживання – на строк дії посвідки на проживання, іноземець за згодою поміщається в місце, визначене Департаментом соціального страхування.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 01.01.2015].

(2) Департамент соціального страхування надає іноземцю за його згодою послуги, передбачені статтями 3 і 3¹ Закону про допомогу жертвам.

(3) Під час надання послуг іноземцю враховуються особливі потреби неповнолітніх, неповнолітніх без супроводу, людей з обмеженими можливостями здоров'я, людей похилого віку, вагітних, самотніх батьків з неповнолітніми дітьми, осіб, які стали жертвами зґвалтування або іншого тяжкого психологічного, фізичного чи сексуального насильства.

(4) Під час визначення місця перебування неповнолітнього іноземця без супроводу та надання йому послуг, перш за все, враховуються права та інтереси неповнолітнього. За можливості не розлучаються неповнолітні брати і сестри без супроводу.

[RT I, 18.04.2013, 2 - чинна з 28.04.2013]

Стаття 227. Представництво неповнолітнього без супроводу та обмежено дієздатного повнолітнього іноземця

У провадженні щодо представництва неповнолітнього без супроводу та обмежено дієздатного повнолітнього іноземця, встановленому цим законом, застосовуються положення Закону про надання міжнародного захисту іноземцям, які стосуються представництва відповідно того, хто подає клопотання про надання міжнародного захисту неповнолітньому без супроводу або обмежено дієздатному повнолітньому чи того, хто отримує такий захист.

[RT I, 18.04.2013, 2 - чинна з 28.04.2013].

Стаття 228. Реєстр посвідок на проживання та дозволів на роботу

(1) Реєстр посвідок на проживання та дозволів на роботу засновується Урядом Республіки і положення про ведення реєстру встановлюється постановою міністра, що відповідає за дану сферу.

[RT I, 13.03.2019, 2 - чинна з 15.03.2019]

(2) Метою ведення реєстру посвідок на проживання та дозволів на роботу є забезпечення громадського порядку і державної безпеки за допомогою опрацювання даних про законні підстави, умови проживання і роботи іноземців в Естонії.

(3) Для виконання мети ведення бази даних під час виконання завдань, встановлених правовими актами Європейського Союзу, міжнародними договорами, законами та постановами, здійснюється опрацювання даних про адміністративні акти та дії, видані або вчинені під час проваджень у клопотаннях щодо надання посвідки на проживання й дозволу на роботу та надання тимчасової посвідки на проживання, клопотань щодо продовження тимчасової посвідки на проживання, клопотань щодо надання посвідки на проживання довгострокового мешканця, клопотань щодо поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця, клопотань про надання дозволу на роботу, клопотань про продовження дозволу на роботу, клопотань про внесення даних про посвідку на проживання до проїзного документа іноземної держави, клопотань про реєстрацію перебування за межами Естонії, з визнання посвідок на проживання і дозволів на роботу недійсними, а також під час проваджень з надання та продовження права на тимчасове проживання членів сімей громадян Європейського Союзу, з реєстрації права на постійне проживання та правом на проживання громадян Європейського Союзу і членів їхніх сімей та дій, пов'язаних з програмою адаптації.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.08.2015]

(3¹) При встановленні особи та перевірці totoжності особи відповідно до ст. 15⁵ Закону про документи, які посвідчують особу, можна опрацьовувати дані ідентитету особи, що внесені до бази даних.

[RT I, 08.07.2021, 1 - чинна з 15.07.2021].

(4) У приватноправових і публічно-правових відносинах дані бази даних, що стосуються адміністративних актів і дій, виданих або здійснених у провадженнях, зазначених у частині 3 цієї статті, можуть бути прийняті за основу як дані, що стосуються наявності законної підстави для тимчасового перебування, проживання та роботи іноземців в Естонії, а також умов їхнього тимчасового перебування, проживання та роботи в Естонії.

(4¹) Відповідальним обробником бази даних є Департамент поліції та прикордонної охорони, і уповноважений обробник визначається в положенні про ведення бази даних.

[RT I, 13.03.2019, 2 - чинна з 15.03.2019].

(4²) Склад даних, що вносяться до бази даних, і строк їх зберігання визначаються в положенні про ведення бази даних.

[RT I, 13.03.2019, 2 - чинна з 15.03.2019].

(4³) Біометричні дані, що обробляються з метою встановлення особи та перевірки totoжності особи, негайно видаляються з бази даних після проведення порівняльного аналізу.

[RT I, 08.07.2021, 1 – чинна з 15.07.2021]

(5) Дані, що обробляються в базі даних, не є публічними, якщо інше не встановлено цим законом.

(6) Департамент поліції та прикордонної охорони може на публічному сайті надати можливість перевіряти дійсність посвідки на проживання та права на проживання, без розголошення при цьому персональних даних іноземця.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 01.09.2013]

Стаття 229. Оформлення тимчасової посвідки на проживання

Тимчасова посвідка на проживання оформляється на підставі даних рішення про надання або продовження тимчасової посвідки на проживання.

Стаття 229¹. Організація обміну інформацією

Обмін інформацією у сфері тимчасової посвідки на проживання з державами-членами Європейського Союзу організує Міністерство внутрішніх справ або призначена міністром підвідомча Міністерству внутрішніх справ установа, яка відповідає за дану сферу.

[RT I, 17.05.2018, 1 - чинна з 23.05.2018]

Стаття 229². Приймання іноземця назад

Естонія приймає назад іноземця, якому згідно з частиною 1 статті 162, частиною 1 статті 182 або статтею 190¹⁴ цього закону, надано тимчасову посвідку на проживання та яка визнана недійсною або термін дії якої закінчився в період переведення всередині підприємства в іншій державі-члені Європейського Союзу під час зайняття науковою роботою або навчання.

[RT I, 17.05.2018, 1 - чинна з 23.05.2018].

Розділ 2

Посвідка на проживання довгострокового мешканця

Підрозділ 1

Надання та відмова від надання посвідки на проживання довгострокового мешканця

Стаття 230. Посвідка на проживання довгострокового мешканця

Посвідка на проживання довгострокового мешканця – це дозвіл на в'їзд в Естонію та безстрокове проживання в Естонії, який видають іноземцю, відповідно до встановлених цим законом і визначених посвідкою на тимчасове проживання умов.

Стаття 231. Права іноземця, який має посвідку на проживання довгострокового мешканця

(1) Посвідка на проживання довгострокового мешканця надає іноземцю права, встановлені главою III директиви Ради 2003/109/ЄС про статус громадян третіх країн, які проживають на довгостроковій основі (Офіційний журнал Європейського Союзу L 016, 23.01.2004, стор. 44-53).

(2) Частина 1 цієї статті не застосовується:

1) [пункт недійсний - RT I, 02.07.2013, 3 – чинна з 12.07.2013]

2) щодо дитини у віці до п'яти років громадянина Естонії, який проживає в Естонії, чи іноземця, який має посвідку на проживання довгострокового мешканця Естонії, якщо дитині надається посвідка на проживання довгострокового мешканця;

3) щодо іноземця, якому було надано посвідку на проживання довгострокового мешканця Естонії на умовах, встановлених частиною 5 статті 232 цього закону.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016].

(3) Іноземцю, який має в Естонії посвідку на проживання довгострокового мешканця, не потрібен окремий дозвіл для роботи і здійснення підприємницької діяльності в Естонії.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 01.09.2013].

Стаття 232. Умови надання посвідки на проживання довгострокового мешканця

(1) Посвідка на проживання довгострокового мешканця може бути надана іноземцю, який відповідає наступним умовам:

1) він проживав в Естонії на підставі посвідки на проживання не менше п'ять років безпосередньо до подання клопотання про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця;

[RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

2) він має дійсну тимчасову посвідку на проживання;

3) він має постійний легальний дохід для проживання в Естонії;

4) він є застрахованою особою відповідно до Закону про медичне страхування або міжнародного договору Естонської Республіки;

5) він виконав інтеграційну вимогу;

6) дані про його місце проживання внесені до реєстру народонаселення; та

7) щодо нього немає обставин, які є підставою для відмови у наданні посвідки на проживання довгострокового мешканця.

(2) Пункти 1-3 частини 1 цієї статті не застосовуються щодо дитини віком до 15 років громадянина Естонії, який проживає в Естонії, або іноземця, який проживає в Естонії та має посвідку на проживання довгострокового мешканця Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 01.10.2017].

(2¹) Замість вимоги про проживання на підставі посвідки на проживання, встановленої пунктом 1 частини 1 цієї статті, щодо іноземця, який має в Естонії синю карту ЄС, може застосовуватися вимога про те, що він безпосередньо перед поданням клопотання про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця проживав на підставі синьої карти ЄС у державах-членах Європейського Союзу не менше п'яти років, у тому числі останні два роки – на підставі синьої карти ЄС в Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

(2²) При виконанні умови, встановленої пунктом 1 частини 1 цієї статті, до часу постійного проживання в Естонії безпосередньо перед поданням клопотання про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця зараховується час проживання в якості заявника на отримання міжнародного захисту, і час проживання в Естонії в якості отримувача міжнародного захисту безпосередньо перед отриманням міжнародного захисту.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

(3) Вимога про проживання на підставі посвідки на проживання, встановлена пунктом 1 частини 1 цієї статті, і пункт 2 цієї самої частини не застосовуються щодо іноземця, який втратив громадянство Естонії або помилково отримав документ, що посвідчує особу громадянина Естонії, протягом шести місяців з моменту втрати громадянства Естонії або визнання документа, що посвідчує особу громадянина Естонії, недійсним.

(4) Частину 3 цієї статті не застосовують щодо іноземця, який представив під час звернення з клопотанням про надання громадянства Естонії або про надання документа громадянина Естонії, що посвідчує особу, неправдиві відомості про обставини, які мають значення для провадження, або підроблені документи.

(5) Умови, передбачені пунктами 1, 2 і 4-6 частини 1 цієї статті, не застосовуються до іноземця, який оселився в Естонії до 1 липня 1990 року, фактично жив і проживає в Естонії і не виїхав звідси в будь-яку іншу країну, а його проживання в Естонії не шкодить інтересам Естонської держави.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016].

Стаття 232¹. Посвідка на проживання довгострокового мешканця для народженої в Естонії неповнолітньої дитини

(1) Неповнолітня дитина, яка народилася в Естонії або ж одразу після народження переселилася в Естонію разом із одним з батьків або батьками, отримує посвідку на проживання

довгострокового мешканця, якщо в одного з батьків на момент народження дитини була дійсна посвідка на проживання довгострокового мешканця Естонії.

(2) Дитина віком до 15 років отримує посвідку на проживання довгострокового мешканця, якщо один з її батьків, для поселення до якого дитина отримала посвідку на проживання, отримує посвідку на проживання довгострокового мешканця.

(3) Для відмови від посвідки на проживання, наданої на підставі частини 1 цієї статті, у разі спільного права піклування у батьків є спільне право подати клопотання до досягнення дитиною однорічного віку.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 01.10.2017].

Стаття 233. Облік періоду проживання в Естонії

(1) До періоду проживання в Естонії, що вимагається для отримання посвідки на проживання довгострокового мешканця, зараховується період тимчасового перебування за межами Естонії, що не перевищує шести місяців поспіль і десяти місяців сукупно протягом останніх п'яти років безпосередньо перед поданням клопотання про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

(1¹) У період проживання в Естонії, необхідний для отримання іноземцем, який має синю карту ЄС, посвідки на проживання довгострокового мешканця, зараховується період тимчасового перебування за межами держав-членів Європейського Союзу, який не перевищує 12 місяців поспіль і 18 місяців у сукупності протягом останніх п'яти років безпосередньо перед подачею клопотання про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

(2) Час, проведений в Естонії на підставі тимчасової посвідки на проживання, наданої для навчання, зараховується при врахуванні періоду перебування, необхідного для отримання посвідки на проживання довгострокового мешканця, у половинному розмірі, якщо пізніше іноземець отримав посвідку на проживання на іншій підставі.

(3) Якщо перебування іноземця за межами Естонії протягом останніх п'яти років тривало понад шість місяців поспіль і десять місяців у сукупності протягом останніх п'яти років, і Департамент поліції та прикордонної охорони визнав перебування іноземця за межами Естонії обґрунтованим, то період постійного проживання в Естонії, який потрібен для отримання посвідки на проживання довгострокового мешканця, продовжується на період перебування за межами Естонії, що перевищує зазначений у частині 1 цієї статті дозволений період.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

Стаття 234. Інтеграційна вимога

(1) Іноземець, який подає клопотання про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця, повинен володіти естонською мовою як мінімум на початковому рівні – рівні володіння мовою "B1" або на відповідному йому рівні.

(2) Інтеграційну вимогу не повинні виконувати:

- 1) іноземець віком до 15 років;
- 2) іноземець віком старше 65 років;
- 3) повнолітній обмежено дієздатний іноземець.

(3) Знання естонської мови оцінюється на рівневому іспиті з естонської мови на умовах, встановлених Законом про мову.

(4) Іспит з естонської мови не повинен складати іноземець, який здобув естонською мовою основну, середню або вищу освіту.

Стаття 235. Звільнення від рівневого іспиту з естонської мови

(1) Іноземець, який за станом здоров'я має стійку нездатність скласти рівневий іспит з естонської мови, звільняється від нього.

(2) Іноземець, який за станом здоров'я має стійку нездатність скласти рівневий іспит з естонської мови в повному обсязі, складає рівневий іспит з естонської мови в тому обсязі і в такий спосіб, який дозволяє стан його здоров'я.

(3) У випадках, зазначених у частинах 1 і 2 цієї статті, рішення про часткове або повне звільнення іноземця від складання рівневого іспиту з естонської мови приймається експертною комісією.

Стаття 236. Оскарження рішення експертної комісії

На рішення експертної комісії протягом тридцяти днів з дня отримання рішення можна подати скаргу до адміністративного суду.

Стаття 237. Відмова у наданні посвідки на проживання довгострокового мешканця

(1) У наданні посвідки на проживання довгострокового мешканця може бути відмовлено, якщо:

- 1) іноземець становить собою загрозу громадському порядку або державній безпеці;
- 2) іноземець надав неправдиві відомості про обставини, що мають значення для провадження, або використав обман під час звернення з клопотанням про надання посвідки на проживання, або
- 3) іноземець покараний в Естонії за навмисний злочин проти держави та його покарання не погашене.

(2) У наданні посвідки на проживання довгострокового мешканця буде відмовлено, якщо:

- 1) іноземцю надано тимчасову посвідку на проживання для навчання;
- 2) іноземець одержав тимчасову посвідку на проживання за наявності вагомого суспільного інтересу;

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 12.07.2013]

3) іноземець не відповідає умовам надання посвідки на проживання довгострокового мешканця, передбаченим цим законом;

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 12.07.2013].

4) іноземець до ухвалення рішення щодо клопотання про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця має дійсну тимчасову посвідку на проживання, видану на підставі Закону про надання міжнародного захисту іноземцям, і щодо нього виявляється встановлена зазначеним законом підстава для припинення або визнання недійсним статусу біженця чи статусу додаткового захисту.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 12.07.2013].

(3) У разі відмови у наданні посвідки на проживання довгострокового мешканця з тієї причини, що особа становить загрозу для громадського порядку чи державної безпеки, або надала неправдиві відомості під час клопотання про посвідку на проживання довгострокового мешканця або використовувала обман, або іноземець покараний в Естонії за умисний злочин проти держави та його покарання не погашене, зважуються тяжкість або характер вчиненого іноземцем правопорушення чи пов'язані з відповідною особою загрози з урахуванням тривалості проживання іноземця в Естонії та його зв'язків з Естонією і країною походження.

(4) У разі відмови у наданні посвідки на проживання довгострокового мешканця з тієї причини, що особа становить загрозу громадському порядку або державній безпеці, застосовуються положення статті 124 цього закону.

Підрозділ 2

Поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця

Стаття 238. Умови поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця

(1) У разі визнання посвідки на проживання довгострокового мешканця недійсною у зв'язку з перебуванням за межами Естонії або інших держав-членів Європейського Союзу або у зв'язку з набуттям статусу довгострокового мешканця в державі-члені Європейського Союзу посвідка на проживання довгострокового мешканця, надана іноземцю, може бути відновлена, якщо вона відповідає наступним умовам:

1) він проживав в Естонії на підставі тимчасової посвідки на проживання не менше двох років безпосередньо до подання клопотання про поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця;

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01. 2017]

2) він має дійсну тимчасову посвідку на проживання;

3) він має постійний легальний дохід для проживання в Естонії;

4) він є застрахованою особою відповідно до Закону про медичне страхування або міжнародного договору, та

5) щодо нього немає обставин, які є підставою для відмови у наданні посвідки на проживання довгострокового мешканця.

(2) У період проживання в Естонії, необхідний для відновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця, зараховується період тимчасового перебування за межами Естонії, що не перевищує в сукупності чотирьох місяців протягом останніх двох років безпосередньо перед поданням клопотання про відновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

Підрозділ 3

Дія посвідки на проживання довгострокового мешканця

Стаття 239. Дія посвідки на проживання довгострокового мешканця

Посвідка на проживання довгострокового мешканця дійсна до закінчення строку дії посвідки на проживання або до визнання посвідки на проживання недійсною.

Стаття 240. Закінчення строку дії посвідки на проживання довгострокового мешканця

(1) Строк дії посвідки на проживання довгострокового мешканця закінчується:

- 1) при наданні або поновленні іноземцю громадянства Естонії;
- 2) при наданні або поновленні іноземцю громадянства держави-члена Європейського Союзу, або;
- 3) у разі смерті іноземця або визнання його померлим.

(2) При наданні або поновленні іноземцю громадянства держави-члена Європейського Союзу особа набуває право постійного проживання громадянина Європейського Союзу відповідно до Закону про громадянина Європейського Союзу.

Стаття 241. Визнання посвідки на проживання довгострокового мешканця недійсною

(1) Посвідка на проживання довгострокового мешканця може бути визнана недійсною, якщо:

- 1) іноземець для одержання посвідки на проживання довгострокового мешканця подав неправдиві дані про обставини, що мають значення для провадження, або використав обман;
- 2) іноземець становить собою загрозу для громадського порядку або державної безпеки;

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 12.07.2013]

3) іноземець покараний в Естонії за навмисний злочин проти держави та його покарання не погашене.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 12.07.2013].

4) безпосередньо перед поданням клопотання про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця іноземець мав дійсну тимчасову посвідку на проживання, видану на підставі Закону про надання міжнародного захисту іноземцям, і щодо нього виявлена встановлена зазначеним законом підстава для припинення або визнання недійсним статусу біженця чи статусу додаткового захисту.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 12.07.2013].

(2) Посвідка на проживання довгострокового мешканця визнається недійсною:

- 1) на підставі особистої заяви іноземця;
- 2) якщо іноземець перебуває за межами держав-членів Європейського Союзу дванадцять місяців поспіль;
- 3) якщо іноземець набув статусу довгострокового мешканця в іншій державі-члені Європейського Союзу;

[RT I, 09.03.2011, 3 - чинна з 19.06.2011].

4) якщо перебування іноземця за межами Естонії тривало щонайменше шість років поспіль;

5) якщо іноземець, який має посвідку на проживання довгострокового мешканця як особа, що проживала раніше в Естонії на підставі синьої карти ЄС, перебуває за межами держав-членів Європейського Союзу 24 місяці поспіль, або

[RT I, 09.03.2011, 3 - чинна з 19.06.2011]

6) якщо іноземець, який має посвідку на проживання довгострокового мешканця, видану йому як члену сім'ї особи, що раніше проживала в Естонії на підставі синьої карти ЄС, перебуває за межами держав-членів Європейського Союзу 24 місяці поспіль.

[RT I, 09.03.2011, 3 - чинна з 19.06.2011].

(3) У разі відмови у наданні посвідки на проживання довгострокового мешканця з тієї причини, що особа подала неправдиві відомості під час клопотання про посвідку на проживання довгострокового мешканця або використала обман, являє собою загрозу для громадського порядку або державної безпеки, або іноземець покараний в Естонії за навмисний злочин проти держави та його покарання не погашене, зважуються тяжкість або характер скоєного іноземцем правопорушення чи пов'язані з відповідною особою загрози з урахуванням тривалості проживання іноземця в Естонії, віку іноземця, наслідків визнання посвідки на проживання довгострокового мешканця недійсною для іноземця та членів його сім'ї, а також зв'язків з Естонією та країною походження.

(4) Обставини, зазначені в пунктах 2-4 частини 2 цієї статті, не є підставою для визнання посвідки на проживання недійсною, якщо Департамент поліції та прикордонної охорони визнав перебування іноземця за межами Естонії обґрунтованим.

[RT I, 17.05.2018, 1 - чинна з 23.05.2018].

Підрозділ 4

Провадження, пов'язане з посвідкою на проживання довгострокового мешканця

Підпідрозділ 1

Компетенція

Стаття 242. Компетенція щодо надання посвідки на проживання довгострокового мешканця

Рішення про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця або про відмову у наданні приймається Департаментом поліції та прикордонної охорони, якщо інше не встановлено міжнародним договором.

Стаття 243. Компетенція щодо визнання недійсною посвідки на проживання довгострокового мешканця

Рішення про визнання посвідки на проживання довгострокового мешканця недійсною приймається Департаментом поліції та прикордонної охорони, якщо інше не встановлено міжнародним договором.

Стаття 244. Компетенція щодо поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця

Рішення про поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця або про відмову у поновленні приймається Департаментом поліції та прикордонної охорони, якщо інше не встановлено міжнародним договором.

Підпідрозділ 2

Провадження

Стаття 245. Подання клопотання про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця та про поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця

(1) Для подання клопотання про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця або клопотання про поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця іноземець особисто подає клопотання до Департаменту поліції та прикордонної охорони про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця або клопотання про поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця.

(2) Для подання клопотання про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця або клопотання про поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця особисте звернення до Департаменту поліції та прикордонної охорони не потрібне у випадках, передбачених статтею 277 цього закону, та у випадку, якщо відбитки пальців особи, яка подає клопотання, зняті під час останнього провадження щодо надання посвідки на проживання, дозволу на роботу, права на проживання або видачі документа, що посвідчує особу, дає змогу встановити особу та відповідають вимогам, встановленим на підставі частини 6 статті 15 Закону про документи, що посвідчують особу, а також пунктів 4 і 5 частини 1 статті 224 та пунктів 7 і 8 частини 2 статті 250 цього закону.

[RT I, 17.05.2018, 1 - чинна з 23.05.2018]

Стаття 246. Особливості щодо подання клопотання про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця та поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця

(1) Клопотання про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця або клопотання про поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця затриманого, взятого під варту або заарештованого, який перебуває в пенітенціарній установі, передає уповноважений на це іноземцем посадовець або працівник пенітенціарної установи. Чиновник або працівник пенітенціарної установи під час вчинення зазначених дій пред'являє крім довіреності ув'язненого також своє службове посвідчення.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

(2) Затриманий, взятий під варту або заарештований, який перебуває в пенітенціарній установі, може подати зазначене в частині 1 цієї статті клопотання поштою через пенітенціарну установу разом із супровідним листом пенітенціарної установи, який підтверджує, що ідентифікацію його особи здійснено посадовцем або працівником пенітенціарної установи.

[RT I, 19.03.2015, 2 - чинна з 29.03.2015].

Стаття 247. Залишення клопотання без розгляду

Якщо дані про місце проживання іноземця в Естонії не внесені до реєстру народонаселення, то іноземцю надається строк для внесення даних про місце проживання до реєстру народонаселення. У разі невнесення даних про місце проживання до реєстру

народонаселення, клопотання про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця і клопотання про поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця залишаються без розгляду.

Стаття 248. Подання скарги

На рішення про надання, поновлення, відмову у наданні чи поновленні або про визнання недійсною посвідки на проживання довгострокового мешканця можна протягом десяти днів, починаючи з дати повідомлення про рішення, подати скаргу до адміністративного суду або заперечення. Рішення за запереченням може бути оскаржене протягом того самого строку в адміністративному суді.

Стаття 249. Оформлення посвідки на проживання довгострокового мешканця

(1) Посвідка на проживання довгострокового мешканця оформляється на підставі даних рішення про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця.

(2) [Частина недійсна RT I, 09.12.2010, 1 – чинна з 01.01.2011]

Підрозділ 5

Організація справ, пов'язаних з посвідкою на проживання довгострокового мешканця

Стаття 250. Організація надання посвідок на проживання довгострокового мешканця

(1) Уряд Республіки встановлює своєю постановою:

1) [пункт недійсний - RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016];

2) [пункт недійсний - RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016];

3) обсяг і спосіб часткового складання рівневого іспиту з естонської мови, який потрібен для отримання посвідки на проживання довгострокового мешканця, умови та порядок звільнення від складання зазначеного іспиту;

4) [пункт недійсний - RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016];

5) [пункт недійсний - RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016];

6) [пункт недійсний - RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016];

7) [пункт недійсний - RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016];

(2) Міністр, який відповідає за дану сферу, своєю постановою встановлює:

1) [пункт недійсний - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

2) [пункт недійсний - RT I, 09.12.2010, 1 – чинна з 01.01.2011]

3) [пункт недійсний - RT I, 09.12.2010, 1 – чинна з 01.01.2011]

4) порядок і строки клопотання про отримання посвідки на проживання довгострокового мешканця та її поновлення, надання, поновлення та визнання недійсною посвідки на проживання довгострокового мешканця, а також перелік даних, що подаються у клопотанні, і доказів, що додаються до клопотання;

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016].

5) ставку легального доходу, необхідну для отримання або поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця;

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016]

6) нижню вікову межу для проведення дактилоскопіювання особи;

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01. 2016]

7) перелік інших осіб або категорій осіб, які не піддаються дактилоскопіюванню;

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016]

8) порядок дактилоскопіювання іноземців, які подають клопотання про одержання або поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця;

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016].

9) форму посвідки на проживання довгострокового мешканця.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016].

(3) Експертна комісія, що має компетенцію з оцінки обсягу і способу звільнення від складання рівневого іспиту з естонської мови або його часткового складання, утворюється, і розпорядок її роботи встановлюється та узгоджується міністром, який відповідає за дану сферу.

[RT I, 29.06.2014, 109 - чинна з 01.07.2014, на підставі частини 4 статті 107³ Закону про Уряд Республіки слова "міністр освіти і науки" в середині речення замінюються на слова " міністр, який відповідає за дану сферу ", а слова в кінці речення "з міністром соціальних питань" замінюються на слова "з міністром, який відповідає за дану сферу"].

(4) Обробка даних про адміністративні акти і дії, видані або вчинені під час провадження щодо клопотання про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця, про поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця, щодо внесення даних про посвідку на

проживання довгострокового мешканця до проїзного документу іноземної держави і клопотаннями про реєстрацію перебування за межами Естонії, а також про адміністративні акти та дії, видані або вчинені під час провадження щодо визнання посвідок на проживання довгострокового мешканця недійсними, проводиться в реєстрі посвідок на проживання та дозволів на роботу.

Стаття 251. Організація обміну інформацією

Обмін інформацією у сфері посвідки на проживання довгострокового мешканця з державами-членами Європейського Союзу організує Міністерство внутрішніх справ або призначена міністром підвідомча Міністерству внутрішніх справ установа, яка відповідає за дану сферу.

Розділ 3

Перебування за межами Естонії

[Розділ недійсний - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

Стаття 252. Реєстрація перебування за межами Естонії

[Стаття недійсна - [RT I, 03.01.2017, 1](#) - чинна з 18.01.2017]

Стаття 253. Правові підстави для реєстрації перебування за межами Естонії

[Стаття недійсна - [RT I, 03.01.2017, 1](#) - чинна з 18.01.2017]

Стаття 253¹. Правові підстави для відмови в реєстрації перебування за межами Естонії

[Стаття недійсна - [RT I, 03.01.2017, 1](#) - чинна з 18.01.2017]

Стаття 254. Правові наслідки реєстрації перебування за межами Естонії

[Стаття недійсна - [RT I, 03.01.2017, 1](#) - чинна з 18.01.2017]

Стаття 255. Термін реєстрації перебування за межами Естонії

[Стаття недійсна - [RT I, 03.01.2017, 1](#) - чинна з 18.01.2017]

Стаття 256. Незареєстроване перебування за межами Естонії

[Стаття недійсна - [RT I, 03.01.2017, 1](#) - чинна з 18.01.2017]

Стаття 257. Обґрунтування перебування за межами Естонії

[Стаття недійсна - [RT I, 03.01.2017, 1](#) - чинна з 18.01.2017]

Стаття 258. Організація реєстрації перебування за межами Естонії

[Стаття недійсна - [RT I, 03.01.2017, 1](#) - чинна з 18.01.2017]

Розділ 4

Робота в Естонії на підставі посвідки на проживання

Стаття 259. Правові підстави для роботи в Естонії

(1) Іноземець, який проживає в Естонії на підставі посвідки на проживання, має право працювати в Естонії, якщо інше не встановлено цим законом.

(2) Якщо умови роботи в Естонії іноземця, який має тимчасову посвідку на проживання, обмежені, або йому заборонено працювати в Естонії, то це встановлюється окремо за відповідної підстави для надання тимчасової посвідки на проживання.

Стаття 260 – 269. [Статті недійсні RT I, 02.07.2013, 3 – чинна з 01.09.2013]

Глава 4

Обробка персональних даних

Стаття 270. Допустимість обробки персональних даних

(1) Адміністративний орган, який веде провадження, може обробляти персональні дані, в тому числі персональні дані особливого характеру, у провадженні щодо клопотань про законну підставу для тимчасового перебування, проживання і роботи в Естонії, щодо перевірки правомірності володіння такою підставою та щодо клопотань про її продовження та визнання недійсною, а також у провадженні щодо виконання обов'язку виїзду.

[RT I, 13.03.2019, 2 - чинна з 15.03.2019].

(2) Для з'ясування та перевірки обставин, що мають значення для провадження, адміністративний орган може передавати зазначені в частині 1 цієї статті персональні дані третім особам без згоди особи та без її окремого про це інформування. Треті особи можуть обробляти передані їм персональні дані в обсязі, необхідному для з'ясування обставин, що мають значення для провадження.

(3) Фізична або юридична особа, яка має на підставі цього закону обов'язки особи, що запрошує, роботодавець іноземця, підприємство-користувач, постачальник готельних послуг, постачальник транспортних послуг та особа, що надає житло іноземцю, можуть обробляти персональні дані іноземця, за винятком персональних даних особливого характеру, без згоди іноземця та без його окремого про це інформування для виконання обов'язків, які випливають

із цього закону чи Закону про обов'язок виїзду з країни та заборону на в'їзд до країни, в обсязі, необхідному для виконання відповідних обов'язків.

[RT I, 13.03.2019, 2 - чинна з 15.03.2019]

(4) Адміністративний орган може вимагати від особи подання письмового клопотання для роз'яснення особі цілей, обсягу та способу обробки пов'язаних із нею персональних даних, що підлягають обробці, складу та джерел персональних даних, а також допустимості передання даних третім особам і розголошувати дані третіх осіб, яким було передано її персональні дані.

(5) Для виконання передбачених цим законом завдань Департамент поліції безпеки може застосовувати положення Закону про установи безпеки щодо обробки персональних даних.

[RT I, 13.03.2019, 2 - чинна з 15.03.2019].

Стаття 271. Передача та збір персональних даних

(1) Під час проведення провадження у справі адміністративний орган має право збирати дані про пов'язані з іноземцем обставини, що можуть мати значення в провадженні, в базах даних, від інших установ та осіб, що виконують публічно-правові завдання, а також від приватноправових осіб. Зазначені особи та установи зобов'язані передавати ці дані адміністративному органу, а адміністративний орган має право здійснювати обробку цих даних.

(2) Передача зібраних про іноземця персональних даних, в тому числі персональних даних особливого характеру, іноземним державам, міжнародним організаціям, установам Європейського Союзу та єдиній базі даних Європейського Союзу дозволяється для виконання обов'язків, що випливають з міжнародного договору, правового акту Європейського Союзу, закону або постанови.

[RT I, 13.03.2019, 2 - чинна з 15.03.2019].

(3) Для виконання обов'язків, що випливають з міжнародного договору, правового акту Європейського Союзу, закону або постанови, можна обробляти персональні дані, отримані від іноземної держави або від міжнародної організації, в тому числі персональні дані особливого характеру.

[RT I, 13.03.2019, 2 - чинна з 15.03.2019].

(4) Департамент поліції та прикордонної охорони має право без згоди іноземця сповістити роботодавця іноземця про відмову у наданні іноземцю посвідки на проживання або про відмову в продовженні його посвідки на проживання чи про визнання його посвідки на проживання недійсною.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

Стаття 272. Обробка біометричних даних

(1) Під час проведення передбачених цим законом процедур у осіб допускається взяття біометричних даних та їх обробка.

(2) Біометричними даними відповідно до цього закону є зображення обличчя, зображення відбитків пальців, підпис або зображення підпису та зображення райдужних оболонок очей.

(3) Відносно іноземця, який відмовляє в наданні дозволу для взяття біометричних даних, може бути застосовано примус з використанням фізичної сили або засіб для зв'язування на час, необхідний для взяття біометричних даних. Перед застосуванням примусу іноземець повідомляється про застосування примусу.

(4) Примус не застосовується, якщо іноземець відмовляє в наданні дозволу для взяття біометричних даних під час подання клопотання про надання візи.

(5) Обробка біометричних даних, зібраних під час процедур, передбачених цим законом, дозволяється тільки у випадках і на умовах, передбачених законом.

Стаття 273. Дані, що обробляються під час проваджень, пов'язаних із законними підставами для тимчасового перебування в Естонії

Дані, зібрані під час проваджень за клопотаннями щодо видачі візи та щодо продовження строку перебування, щодо дострокового припинення строку перебування, проваджень щодо анулювання візи та визнання візи недійсною, обробляються для виконання завдань, встановлених міжнародним договором, правовим актом Європейського Союзу, законом або постановою, без згоди іноземця.

Стаття 274. Дані, що обробляються під час проваджень, пов'язаних з посвідками на проживання та дозволами на роботу

Дані, зібрані під час проваджень, пов'язаних з клопотаннями про посвідки на проживання та дозволи на роботу, з клопотаннями про надання тимчасової посвідки на проживання, клопотаннями про продовження тимчасової посвідки на проживання, клопотаннями про

надання посвідки на проживання довгострокового мешканця, клопотаннями про поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця, клопотаннями про надання дозволу на роботу, клопотаннями про продовження дозволу на роботу, клопотаннями про реєстрацію перебування за межами Естонії, клопотаннями про внесення даних про посвідку на проживання до проїзного документа іноземної держави, а також під час провадження щодо визнання посвідок на проживання та дозволів на роботу недійсними, обробляються для виконання завдань, встановлених міжнародним договором, правовим актом Європейського Союзу, законом або постановою, без згоди іноземця.

Стаття 275. Обробка даних ДНК

(1) Під час проведення передбаченого в цьому законі провадження в іноземця можуть бути взяті проби ДНК, і може бути здійснена обробка відповідних даних, якщо інакше неможливо встановити особу іноземця або перевірити його ідентичність.

(2) Відносно іноземця, який відмовляється від взяття проб ДНК, може бути застосовано примус з використанням фізичної сили або засобу для зв'язування на час, необхідний для взяття проб ДНК. Перед застосуванням примусу іноземець повідомляється про застосування примусу.

(3) Обробка даних ДНК, зібраних під час провадження, передбаченого цим законом, дозволяється тільки у випадках і на умовах, передбачених законом.

(4) Дані, отримані в результаті проб ДНК, заносяться до державного реєстру даних ДНК.

Стаття 276. Дактилоскопіювання

У візовому провадженні, а також у провадженні, пов'язаному з посвідками на проживання та дозволами на роботу, особу піддають дактилоскопіюванню і здійснюють обробку відповідних персональних даних без згоди особи.

(2) Біометричні дані, отримані під час дактилоскопіювання у візовому провадженні, заносяться до бази даних автоматичної біометричної системи встановлення особи (далі - база даних *ABIS*). [RT I, 08.07.2021, 1 - чинна з 15.07.2021]

(3) Біометричні дані, отримані під час дактилоскопіювання у провадженні, пов'язаному з посвідками на проживання та дозволами на роботу, заносяться до бази даних *ABIS*. [RT I, 08.07.2021, 1 - чинна з 15.07.2021].

Стаття 277. Обмеження при дактилоскопіюванні

(1) Іноземець не піддається дактилоскопіюванню, якщо:

1) у іноземця відсутні всі пальці;

2) стан здоров'я іноземця не дає змоги проводити його дактилоскопіювання, або

3) іноземець належить до кола осіб, які не піддаються дактилоскопіюванню згідно з положеннями, встановленими Візовим кодексом або пунктами 6 і 7 частини 1 статті 101, пунктами 3 і 4 частини 1 статті 224, пунктами 6 і 7 частини 2 статті 250 та пунктами 2 і 3 статті 268 цього закону.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016]

(2) Іноземець повинен довести, що стан його здоров'я не дозволяє проводити його дактилоскопіювання.

(3) Іноземець не піддається дактилоскопіюванню, якщо стан його здоров'я не дозволяє йому особисто з'явитися за місцем знаходження адміністративного органу. Іноземець повинен довести, що стан його здоров'я не дозволяє йому особисто з'явитися за місцем знаходження адміністративного органу.

Стаття 278. Дактилоскопіювання у візовому провадженні

При поданні клопотання про надання візи та клопотання про продовження строку перебування особу, яка подає клопотання, піддають дактилоскопіюванню, якщо інше не встановлено Візовим кодексом або цим законом.

Стаття 279. Дактилоскопіювання у провадженні щодо посвідок на проживання та дозволів на роботу

(1) Під час подання клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання, клопотання про продовження тимчасової посвідки на проживання, клопотання про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця та клопотання про поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця, особа, яка подає клопотання, піддається дактилоскопіюванню. [RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 01.09.2013].

(2) Якщо іноземець піддавався раніше дактилоскопіюванню у провадженні з видачі посвідки на проживання, права на проживання або документа, що посвідчує особу, і зняті відбитки пальців дають змогу встановити особу та відповідають вимогам, встановленим на підставі частини 6

статті 15 Закону про документи, що посвідчують особу, а також пунктів 4 і 5 частини 1 статті 224 і пунктів 7 і 8 частини 2 статті 250 цього закону, то іноземець не повинен піддаватися дактилоскопіюванню.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

(3) Якщо іноземцем подано клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання, клопотання про продовження тимчасової посвідки на проживання, клопотання про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця, клопотання про поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця, клопотання про надання чи продовження дозволу на роботу, і його не було піддано дактилоскопіюванню під час пов'язаного з цим провадження, то при визначенні строку дії карти посвідки на проживання застосовуються положення Закону про документи, що посвідчують особу.

[RT I, 09.12.2010, 1 - чинна з 01.01.2011].

Стаття 279¹. Особливості під час взяття біометричних даних особи, яка перебуває в пенітенціарній установі

Якщо під час провадження, що впливає з цього закону, передбачається взяття в іноземця біометричних даних, то адміністративний орган може взяти в пенітенціарній установі біометричні дані у затриманого, взятого під варту або заарештованого, що перебуває в Естонії в пенітенціарній установі.

[RT I, 09.12.2010, 1 - чинна з 01.01.2011].

Стаття 279². Особливість під час взяття біометричних даних особи, яка подає клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання для участі у кримінальному провадженні

(1) Якщо під час провадження, що впливає з цього закону, передбачається взяття в іноземця біометричних даних, то взяття біометричних даних в особи, яка подає клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання для участі у кримінальному провадженні, здійснюється під час провадження щодо її клопотання про надання посвідки на тимчасове проживання.

(2) Адміністративний орган може взяти біометричні дані у особи, яка подає клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання для участі у кримінальному провадженні, за місцем перебування особи, яка подає клопотання в Естонії.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.01.2015]

Стаття 279³. Обмеження прав суб'єкта даних

(1) Право суб'єкта даних на отримання інформації та доступу до зібраних щодо нього персональних даних, а також право на ознайомлення з даними, внесеними з приводу нього до бази даних, в тому числі з процесуальним дос'є, може бути обмежене, якщо це може:

- 1) перешкодити або завдати шкоди припиненню, розкриттю та розгляду правопорушення або виконанню покарання;
- 2) завдати шкоди правам та свободам іншої особи;
- 3) загрожувати безпеці Естонської Республіки, іншої країни-члена Європейського союзу, Шенгенської конвенції або Організації Північноатлантичного договору;
- 4) загрожувати охороні громадського порядку.

(2) Зазначене в частині 1 цієї статті обмеження на розголошення даних застосовується щодо таких прав суб'єкта даних:

- 1) право на отримання інформації про обробку його персональних даних, в тому числі про те, які персональні дані обробляються, а також про спосіб, метод, мету, правову підставу, обсяг або причину обробки;
- 2) право на отримання інформації про осіб, які приймають його персональні дані, категорії персональних даних, які розголошуються, а також інформації про те, чи передають його персональні дані іноземній державі або міжнародній організації;
- 3) право обмежувати оброблення своїх персональних даних;
- 4) право заперечувати проти оброблення своїх персональних даних;
- 5) право на отримання інформації про порушення у зв'язку з його особистими даними.

(3) Обмеження на розкриття зазначених у частині 1 цієї статті даних можна застосовувати також щодо даних, отриманих від іноземної держави або міжнародної організації.

[RT I, 13.03.2019, 2 - чинна з 15.03.2019].

Стаття 279⁴. База даних ABIS

(1) База даних ABIS – це електронна база даних, метою якої, відповідно до цього закону, є обробка біометричних даних, отриманих у візовому провадженні, під час реєстрації

короткострокової роботи, а також у провадженні, пов'язаному з посвідками на проживання та дозволами на роботу, для встановлення особи та перевірки тотожності особи.

(2) У встановлених цим законом провадженнях для встановлення особи та перевірки тотожності особи можна обробляти дані, внесені до бази даних ABIS на підставі Закону про документи, що посвідчують особу, Закону про громадянство, Закону про консульство, Кримінально-процесуального кодексу, Закону про тюремне ув'язнення, Закону про надання іноземцям міжнародного захисту, Закону про обов'язок виїзду з країни та заборони на в'їзд в країну і Деліктно-процесуального кодексу.

(3) Дані, внесені до бази даних ABIS на підставі законів, зазначених у частині 2 цієї статті, можна обробляти для встановлення особи та перевірки тотожності особи з метою забезпечення громадського порядку та державної безпеки тільки у разі, якщо неможливо встановити особу або перевірити її тотожність на підставі даних, внесених до бази даних ABIS відповідно до цього закону.

(4) До обробки даних, внесених до бази даних ABIS, застосовуються положення ст. 15⁵ Закону про документи, що посвідчують особу.

(5) Базу даних ABIS засновує і її положення встановлює Уряд Республіки постановою.

(6) Відповідальним обробником бази даних ABIS є Департамент поліції та прикордонної охорони. Уповноважений обробник визначається в положенні про базу даних.

(7) Склад даних, що вносяться до бази даних ABIS, і термін їх зберігання передбачається в положенні про базу даних.

(8) Дані, що містяться в базі даних ABIS, мають обмеження доступу і визнані інформацією, призначеною для внутрішньовідомчого користування.

[RT I, 08.07.2021, 1 - чинна з 15.07.2021].

Глава 5 ОБОВ'ЯЗКИ

Стаття 280. Обов'язок іноземця щодо інформування

Іноземець зобов'язаний інформувати Департамент поліції та прикордонної охорони про такі обставини:

1) про зміну сімейного стану, якщо цю зміну зареєстровано в іноземній державі;

2) про покарання в кримінальному порядку, якщо покарання іноземцю призначене правоохоронним органом іноземної держави;

3) про зміну умов праці, визначених у виданій для праці тимчасовій посвідці на проживання, про припинення договору та про закінчення трудових відносин;

[RT I, 09.03.2011, 3 - чинна з 19.06.2011].

4) про закінчення або припинення договору страхування, що забезпечує покриття витрат на лікування, зумовлених захворюванням або травмою іноземця, або про закінчення договору страхування, встановленого Законом про медичне страхування;

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017]

5) про призов на строкову службу до збройних сил іноземної держави, про вступ на дійсну службу або службу за контрактом до збройних сил іноземної держави, про зарахування до резерву або звільнення у відставку;

6) про зміну місця розташування та умов розміщення, якщо короткострокова робота іноземця була зареєстрована на підставі частини 10 статті 106 цього Закону, і розміщення іноземця не було забезпечено роботодавцем або через нього.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

Стаття 281. Обов'язок щодо несення витрат, пов'язаних із перебуванням в Естонії та з виїздом з Естонії

(1) Іноземець зобов'язаний нести витрати на перебування в Естонії та проживання в Естонії, в тому числі забезпечувати покриття витрат на своє розміщення та харчування, витрат на лікування, обумовлених хворобою або травмою, та інших витрат на проживання.

(2) Іноземець зобов'язаний нести витрати на свій виїзд з Естонії, в тому числі витрати, пов'язані з примусовим виконанням обов'язку виїзду з Естонії, з утриманням у центрі для затримання і в арештному будинку поліції, які підлягають оплаті у зв'язку з видворенням іноземця.

[RT I, 03.07.2013, 2 - чинна з 01.10.2013].

Стаття 282. Обов'язок щодо несення процесуальних витрат

(1) Витрати на участь у провадженні, в тому числі витрати, пов'язані з явкою за місцезнаходженням адміністративного органу, і витрати, пов'язані з поданням доказів, несе учасник провадження.

(2) Якщо іноземець не виконує обов'язок з надання сприяння або іншим чином несумлінно поводить у провадженні, завдаючи тим самим адміністративному органу додаткові процесуальні витрати, то ці витрати стягуються з іноземця, але їх розмір не може перевищувати 6400 євро.

[RT I, 2010, 22, 108 - чинна з 01.01.2011].

(3) Процесуальні витрати, зазначені в частині 2 цієї статті, можуть стягуватися з іноземця в порядку, встановленому Кодексом про виконавче провадження.

(4) Для стягнення процесуальних витрат іноземцю виноситься припис, у якому призначається строк для добровільної оплати витрат і робиться попередження про стягнення витрат у порядку, встановленому Кодексом про виконавче провадження.

(5) Порядок стягнення процесуальних витрат встановлюється постановою міністра, який відповідає за дану сферу.

Стаття 283. Організація виконання обов'язку щодо участі у провадженні по справі

(1) Іноземець, який не виконує обов'язок щодо участі у провадженні, якого адміністративний орган зобов'язав особисто з'явитися за місцем знаходження адміністративного органу, може бути оголошений в розшук і затриманий для перевірки обставин перебування іноземця в Естонії та його роботи в Естонії, а також щодо нього може бути застосовано примусовий привід, якщо провадження не може бути проведене в інший спосіб.

2) У разі примусового приводу іноземця проводять його затримання, встановлення особи або перевірку ідентичності, контроль безпеки і здійснюють його доставку за місцем знаходження адміністративного органу для проведення процесуальних дій.

(3) Для забезпечення виконання обов'язку щодо участі у провадженні іноземець може утримуватися у службовому приміщенні Департаменту поліції та прикордонної охорони або в арештному будинку поліції без дозволу адміністративного суду на строк до 48 годин, але не довше, ніж це необхідно для виконання обов'язку щодо участі у провадженні.

(4) У випадках примусового приводу і затримання іноземця Департамент поліції та прикордонної охорони може застосувати спеціальні заходи, встановлені статтями 30-33 і статтями 45-53 Закону про охорону громадського порядку, з урахуванням особливостей, встановлених цим законом.

[RT I, 13.03.2014, 4 - чинна з 01.07.2014].

(5) Заходи, встановлені в статтях 50 і 51 Закону про охорону громадського порядку, можна застосовувати тільки в разі, якщо є обґрунтована підстава вважати, що без застосування зазначених заходів перешкоджання ймовірно незаконному перебуванню або роботі в Естонії іноземця не буде ефективним, а інші заходи вичерпані.

[RT I, 13.03.2014, 4 - чинна з 01.07.2014].

(6) Спеціальні заходи, встановлені в статті 45 Закону про охорону громадського порядку, можуть застосовуватися виключно поліцейським чиновником.

[RT I, 13.03.2014, 4 - чинна з 01.07.2014].

(7) Під час затримання іноземця виявлені документи, грошові кошти, цінні речі та заборонені речі на час затримання приймаються на зберігання. Заборонені речі – це предмети або речовини, які заборонено зберігати в цивільному обороті, які можуть становити загрозу для самого іноземця або інших осіб чи які заборонено мати при собі у службовому приміщенні адміністративного органу або в арештному будинку поліції.

(8) Персональні дані іноземця і дані, що стосуються його розшуку, затримання та примусового приводу, є публічними в обсязі, який необхідний для виконання ними обов'язку щодо участі у провадженні.

(9) Персональні дані іноземця і дані, що стосуються його розшуку, затримання та примусового приводу, можуть оброблятися у візовому реєстрі, у реєстрі посвідок на проживання і дозволів на роботу, а також у базі даних іноземців, які перебувають і перебували в Естонії без законної підстави.

Стаття 284. Стягнення витрат на участь у провадженні

(1) З іноземця та з особи або установи, що має обов'язки особи, яка запрошує (далі – *особа, яка запрошує*), можуть бути стягнуті витрати на розшук, затримання і примусовий привід іноземця, але не більше ніж 6400 євро.

[RT I, 2010, 22, 108 - чинна з 01.01.2011].

(1¹) Витрати, встановлені частиною 1 цієї статті, можна стягнути з роботодавця, який надав іноземцю, що незаконно перебуває в країні, можливість працювати в Естонії, за винятком випадків, якщо роботодавець виконав обов'язки, встановлені статтею 285 і частинами 1 і 4 статті 286 цього закону, і не знав, що документ, який підтверджує право іноземця на роботу або перебування, був підробленим.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016].

(2) Витрати на розшук, затримання і привід іноземців можуть бути стягнуті в порядку, встановленому Кодексом про виконавче провадження.

(3) Для відшкодування витрат адміністративний орган виносить іноземцю або особі, яка запрошує його до Естонії, припис про відшкодування витрат на розшук, затримання і примусовий привід іноземця.

(4) Строк для добровільного виконання особою припису становить 90 днів.

(5) У приписі робиться попередження про примусове виконання припису в порядку, встановленому Кодексом про виконавче провадження.

(6) Порядок розшуку, затримання і примусового приводу іноземця, перелік витрат на розшук, затримання і примусовий привід іноземця, порядок обчислення і стягнення витрат встановлюються постановою міністра, який відповідає за дану сферу.

Стаття 285. Обов'язок роботодавця щодо інформування

(1) Роботодавець зобов'язаний інформувати Департамент поліції та прикордонної охорони про прийняття до нього на роботу іноземця, про неукладення договору, який є підставою для трудових відносин з іноземцем, що зареєстрував короткострокову роботу, про неприйняття іноземця на роботу, про зміну умов роботи, визначених тимчасовою посвідкою на проживання, наданою для роботи, про дострокове припинення договору, який є підставою для трудових відносин, і про фактичне припинення роботи іноземця.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016].

(1¹) Якщо короткострокова робота іноземця в Естонії була зареєстрована на підставі частини 10 статті 106 цього закону, і розміщення іноземця було забезпечено роботодавцем або через нього, роботодавець зобов'язаний інформувати Департамент поліції та прикордонної охорони про зміну місця розташування та умов розміщення іноземця.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017] (2)

(2) [Частина недійсна - RT I, 23.03.2015, 1 – чинна з 01.01.2016]

(2¹) У роботодавця немає обов'язку щодо інформування, зазначеного в частині 1 цієї статті, відносно даних, які були ним зареєстровані в реєстрі зайнятості.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016]

(2²) У роботодавця немає обов'язку щодо інформування, зазначеного в частині 1 цієї статті, якщо іноземець працює в Естонії на підставі ст. 105 цього закону.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

(3) Науково-прикладні установи зобов'язані негайно інформувати Департамент поліції та прикордонної охорони про розірвання укладених з іноземцями гостьових договорів.

Стаття 286. Обов'язки роботодавця у зв'язку з роботою іноземця в Естонії

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

(1) Роботодавець зобов'язаний перевіряти у іноземця, який у нього працює, наявність правової підстави для перебування і роботи в Естонії.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016].

(1¹) Підприємець-користувач зобов'язаний перевірити наявність у іноземця, який працює в нього, правової підстави для перебування та роботи в Естонії, і забезпечити, щоб іноземець працював в Естонії на наданій для цього правовій підставі, а також згідно з договором чи іншою угодою, укладеною між роботодавцем і підприємцем-користувачем.

[RT I, 10.07.2020, 4 - чинна з 20.07.2020].

(2) Роботодавцю забороняється укладати договір на виконання роботи з іноземцем, у якого відсутня правова підстава для перебування або роботи в Естонії, якщо в цьому законі не встановлено інше.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017]

(3) Роботодавець зобов'язаний розірвати договір з іноземцем, який не має правової підстави для перебування або роботи в Естонії, якщо в цьому законі не встановлено інше.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017].

(4) У період роботи іноземця і протягом десяти років після закінчення його роботи роботодавець зобов'язаний зберігати копії даних і документів, що підтверджують наявність правової підстави для роботи іноземця в Естонії в момент його прийому на роботу і в період його роботи.

[RT I, 30.06.2011, 1 - чинна з 20.07.2011].

(5) Перелік даних і документів, необхідних для виконання обов'язку зберігання, зазначеного в частині 4 цієї статті, встановлюється постановою міністра, який відповідає за дану сферу.

[RT I, 30.06.2011, 1 - чинна з 20.07.2011].

(6) Якщо фактична діяльність іноземця не відповідає наданій йому або такій, що впливає з закону правовій підставі та меті роботи в Естонії, то роботодавець, підприємець-користувач, підрозділ, який приймає, та іноземець зобов'язані виходити з тих правових підстав, яким відповідає діяльність іноземця за змістом.

[RT I, 10.07.2020, 4 - чинна з 20.07.2020].

Стаття 286¹. Обов'язки роботодавця в разі прийняття на роботу іноземця, який незаконно перебуває в країні

(1) Роботодавець, який надав іноземцю, що незаконно перебуває в країні, можливість працювати в Естонії, зобов'язаний виплатити іноземцю всю невиплачену винагороду за працю, в тому числі податки й виплати, що утримуються з винагороди за працю відповідно до закону, а за необхідності – витрати, пов'язані з пересилкою іноземцю, який повернувся або був відправлений назад, невиплаченої винагороди за працю. Під час стягнення винагороди за працю, а також утримуваних з неї податків і виплат передбачається, що іноземець працював у роботодавця не менше трьох місяців, якщо роботодавцем або працівником не буде доведено протилежне.

(2) Якщо іноземець не несе процесуальні витрати або витрати, пов'язані з примусовим виконанням зобов'язання про виїзд, в тому числі витрати на утримання особи, що висилається, в центрі утримання або поліцейському арештному домі, то роботодавець, який надав іноземцю, що незаконно перебуває у країні, можливість працювати в Естонії, зобов'язаний відшкодувати вищезгадані витрати у сумі, що не перевищує 32 000 євро.

(3) Витрати, пов'язані з примусовим виконанням зобов'язання про виїзд іноземця, згадані в частині 2 цієї статті, з роботодавця не стягуються, якщо роботодавець виконав зобов'язання, передбачені статтею 285 і частинами 1 і 4 статті 286 цього закону, і не знав, що документ, який підтверджує право на перебування або роботу іноземця, був підробленим.

(4) Якщо роботодавцем іноземця є субпідрядник, який надав іноземцю, що незаконно перебуває в країні, можливість працювати в Естонії, то генерального підрядника можна зобов'язати солідарно з роботодавцем понести витрати, пов'язані з примусовим виконанням зобов'язання про виїзд іноземця, а також витрати, пов'язані з невиплаченою винагородою за працю і витрати, пов'язані з виплатою винагороди за працю.

(5) Генерального підрядника і його безпосереднього субпідрядника, а також кожного наступного субпідрядника, з яким у роботодавця немає договірних відносин, можна зобов'язати солідарно з роботодавцем понести витрати, встановлені частиною 4 цієї статті, якщо вони знали, що роботодавець надав іноземцю, який незаконно перебуває в країні, можливість працювати в Естонії.

(6) Відповідальність, передбачена частинами 4 і 5 цієї статті, не застосовується, якщо роботодавець надав генеральному підряднику до прийняття працівника на роботу письмове підтвердження, що він виконує обов'язки, встановлені статтею 285 і частинами 1 і 4 статті 286 цього закону.

(7) Витрати, пов'язані з примусовим виконанням зобов'язання про виїзд іноземця, враховуються і стягуються в порядку, встановленому статтею 292 цього закону.

(8) Іноземець, якому роботодавець надав можливість працювати в Естонії, може витребувати заробітну плату в порядку, встановленому Законом про вирішення індивідуальних трудових спорів. [RT I, 04.07.2017, 3 - чинна з 01.01.2018].

Стаття 286². Обов'язок роботодавця щодо виплати компенсації сезонному працівнику, який виконує або виконував короткострокову роботу в Естонії

(1) Якщо реєстрація короткострокової роботи в Естонії іноземця, який короткостроково працює в Естонії на підставі частини 10 статті 106 цього закону, була визнана недійсною з причини, пов'язаної з роботодавцем або з підприємцем-користувачем на підставі пунктів 1-4 частини 1¹ статті 108, роботодавець зобов'язується виплатити іноземцю компенсацію в обсязі, що відповідає зарплаті, яку іноземець міг би отримати до настання закінчення терміну дії договору.

(2) Якщо реєстрація короткострокової роботи в Естонії іноземця, який короткостроково працює в Естонії на підставі частини 10 статті 106 цього Закону, була визнана недійсною з причини, пов'язаної з підприємцем-користувачем на підставі пунктів 1-4 частини 1¹ статті 108, підприємця-користувача можна зобов'язати солідарно з роботодавцем виплатити іноземцю компенсацію в обсязі, що відповідає зарплаті, яку іноземець міг би отримати до настання закінчення терміну дії договору.

(3) На підставі цього закону сезонному працівнику не виплачується компенсація в розмірі, який він має право отримати на підставі Закону про трудовий договір або Закону про страхування від безробіття, за винятком компенсації, зазначеної в частинах 4 і 5 статті 100 і частині 1 статті 109 Закону про трудовий договір.

(4) Іноземець, який короткостроково працює в Естонії на підставі частини 10 статті 106 цього закону, чия реєстрація короткострокової роботи в Естонії визнана недійсною через причину, пов'язану з роботодавцем або підприємцем-користувачем на підставі пунктів 1-4 частини 1¹ статті 108 цього закону, може втратити компенсацію в порядку, встановленому в Цивільному процесуальному кодексі.

[RT I, 17.05.2018, 1 - чинна з 23.05.2018]

Стаття 286³. Забезпечення виплати необхідної винагороди за працю

(1) Якщо роботодавець не виконує обов'язку з виплати іноземцю винагороди за працю, передбаченої цим законом, Департамент поліції та прикордонної охорони робить роботодавцю припис для виплати відповідної винагороди за працю.

(2) Припис, зазначений у частині 1 цієї статті, можна зробити заднім числом за весь час роботи, в який роботодавець не виплачував іноземцю винагороду за працю в належному порядку.

(3) У разі невиплати винагороди за працю до строку, передбаченого в приписі, зазначеному в частині 1 цієї статті, право іноземця на перебування і роботу в Естонії закінчується в день, наступний за цією датою.

(4) У разі невиконання в строк припису, зазначеного в частині 1 цієї статті, Департамент поліції та прикордонної охорони може застосувати щодо роботодавця примусову виплату в розмірі до 32 000 євро.

(5) Оплата примусового грошового стягнення не дає працівникові права на роботу в Естонії.

(6) Передбачене в цій статті застосовується також щодо підприємця, який є посередником у наданні оренди працівників, підприємства-користувача і підрозділу підприємства, що приймає гостьового працівника.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022].

Стаття 287. Обов'язок навчального закладу щодо інформування

Навчальний заклад зобов'язаний інформувати Департамент поліції та прикордонної охорони про те, що іноземець, який отримав тимчасову посвідку на проживання для навчання, іноземець, який отримав візу для навчання, та іноземець, який навчається в Естонії на підставі довгострокової візи або посвідки на проживання, наданої зазначеною у пункті 10 частини 1 статті 43 цього закону компетентною установою держави-члена Європейського Союзу, не розпочав навчання в передбачений термін, не виконав навчальну програму в обсязі, необхідному для видачі посвідки на тимчасове проживання для навчання, відрахований з навчального закладу, завершив або перервав навчання, або про те, що з іноземцем укладено договір про проходження практики, або розірвано укладений договір про проходження практики.

[RT I, 17.05.2018, 1 - чинна з 23.05.2018].

Стаття 287¹. Обов'язок інформування, що покладається на установу, яка уклала гостьовий договір

Якщо іноземець, якому надана посвідка на проживання для роботи з науковою метою, має намір здійснити частину наукової діяльності в іншій державі-члені, установа, яка уклала гостьовий договір, інформує про це Департамент поліції та прикордонної охорони.

[RT I, 17.05.2018, 1 - чинна з 23.05.2018].

Стаття 288. Обов'язок готельного підприємства

Іноземець розміщується в готельному підприємстві відповідно до вимог Закону про туристську діяльність. Готельне підприємство зобов'язане представити картку гостя з даними розміщеного іноземця в установу, що затребувала інформацію на вимогу Департаменту поліції та прикордонної охорони або Департаменту поліції безпеки.

Стаття 289. Обов'язок особи, яка надає житло іноземцю

(1) Особа, яка надає іноземцю житло або укладає з ним договір найму, зобов'язана перевірити законність перебування іноземця в Естонії.

(2) Ця стаття не застосовується щодо постачальників готельних послуг.

Стаття 290. Обов'язки перевізника

(1) Особа, яка транспортує або представник якої транспортує іноземця на державний кордон Естонії, на тимчасову контрольну лінію або в транзитну зону (далі – *перевізник*), зобов'язана до посадки іноземця у транспортний засіб перевірити наявність у іноземця, що допускається до посадки у транспортний засіб, законної підстави, необхідної для в'їзду до Естонії або для перебування у транзитній зоні, і документа, передбаченого для перетину кордону.

(2) Перевізник, який транспортував або представник якого транспортував іноземця, у якого під час прибуття на кордон Естонії не було законної підстави для тимчасового перебування або проживання в Естонії, або документу для перетину кордону, зобов'язаний доставити іноземця, що повертається з кордону Естонії, у місце, де іноземець сів у транспортний засіб перевізника, або в державу місцезнаходження іноземця.

(3) Якщо іноземець не несе витрати на примусове виконання обов'язку виїзду з країни або витрати центру для затримання чи витрати на перебування в арештному будинку поліції, то перевізник зобов'язаний відшкодувати зазначені витрати в розмірі, що не перевищує 32 000 євро.

[RT I, 03.07.2013, 2 - чинна з 01.10.2013]

Стаття 291. Обов'язки особи, яка запрошує

(1) Особа, яка запрошує, зобов'язана перевірити, щоб у іноземця, якого вона запрошує в Естонію, була правова підстава для перебування в Естонії.

(2) Особа, яка запрошує, зобов'язана прийняти іноземця в Естонії, забезпечити його розміщення і нести витрати на перебування іноземця в Естонії і на його виїзд з Естонії.

(3) Якщо іноземець не несе витрати на примусове виконання обов'язку виїзду з країни або витрати центру для затримання, або витрати на перебування в арештному будинку поліції, то особа, яка запрошує, зобов'язана відшкодувати зазначені витрати в розмірі, що не перевищує 32 000 євро.

[RT I, 03.07.2013, 2 - чинна з 01.10.2013]

(4) Особа, яка запрошує, зобов'язана довести відповідність вимогам, що застосовуються щодо особи, яка запрошує.

Стаття 292. Припис про відшкодування витрат

(1) Для відшкодування витрат адміністративний орган виносить особі, яка запрошує, або перевізнику припис про відшкодування витрат на перебування іноземця в Естонії та його виїзд з Естонії, у тому числі витрат на примусове виконання обов'язку виїзду та процесуальних витрат.

(2) Строк для добровільного виконання припису особою, що запрошує, і перевізником становить 90 днів.

(3) У приписі робиться попередження про примусове виконання припису в порядку, встановленому Кодексом про виконавче провадження.

(4) У разі невиконання припису він виконується в примусовому порядку, а витрати стягуються в порядку, встановленому Кодексом про виконавче провадження.

(5) Якщо в іноземця не було особи, яка запрошувала його до Естонії, то витрати з примусового виконання обов'язку виїзду можуть бути стягнуті з іноземця в передбаченому цією главою порядку, але не більше 32 000 євро.

[RT I, 2010, 22, 108 - чинна з 01.01.2011].

(6) Перелік витрат, що стягуються, на перебування іноземця в Естонії та на його виїзд з Естонії, а також порядок розрахунку і розміри витрат, що стягуються, пов'язаних з перебуванням іноземця в центрі затримання або в арештному будинку поліції, встановлюються постановою міністра, який відповідає за дану сферу.

[RT I, 03.07.2013, 2 - чинна з 01.10.2013].

Стаття 293. Обов'язок доведення

(1) Під час подання клопотання про надання законної підстави для тимчасового перебування, проживання і роботи в Естонії іноземець зобов'язаний довести обставини, які є підставою для видачі візи, обставини, які є підставою для продовження терміну перебування, та їх надзвичайність, обставини, які є підставою для реєстрації короткострокової роботи в Естонії, обставини, що є підставою для надання та продовження тимчасової посвідки на проживання,

надання та поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця, а також інші обставини, що можуть мати значення під час надання законної підстави для тимчасового перебування, проживання та роботи іноземця в Естонії.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

(2) Міністерство закордонних справ, Департамент поліції та прикордонної охорони, Департамент поліції безпеки та Естонська каса страхування від безробіття мають право для перевірки обставин, які є підставою для звернення іноземця з клопотанням про надання законної підстави для тимчасового перебування в Естонії, проживання в Естонії та роботи в Естонії, для одержання, продовження та визнання недійсною такої підстави, опитувати іноземця, членів його родини та інших причетних до справи осіб, робити запити до відповідних установ і входити з дозволу особи до її житлового приміщення або іншого приміщення чи території.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

(3) Іноземець, члени сім'ї іноземця, роботодавець та інші причетні до справи особи й установи зобов'язані на вимогу Міністерства закордонних справ, Департаменту поліції та прикордонної охорони і Департаменту поліції безпеки надавати докази, що стосуються обставин звернення з клопотанням про надання законної підстави для тимчасового перебування, проживання й роботи іноземця в Естонії та для отримання, продовження й визнання недійсною такої підстави.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 18.01.2017].

(4) Роботодавець зобов'язаний негайно надати Департаменту поліції та прикордонної охорони і Департаменту поліції безпеки доступ до робочих приміщень, до працівників, даних і документів, пов'язаних з іноземцями, які працюють у цього роботодавця. Результати проведених у роботодавця перевірок враховуються під час оцінки благонадійності роботодавця, якщо клопотання про надання посвідки на проживання або про реєстрацію короткострокової роботи подається для роботи у цього роботодавця.

(5) Якщо іноземець працює в Естонії в порядку оренди праці, то підприємець-користувач зобов'язаний негайно надати Департаменту поліції та прикордонної охорони і Департаменту поліції безпеки доступ до робочих приміщень, до працівників, а також до даних і документів, пов'язаних з іноземцем, який працює в підприємця-користувача. Результати перевірки, виконаної у підприємця-користувача, враховуються під час оцінки благонадійності підприємця-користувача, якщо клопотання про посвідку на проживання або реєстрацію короткострокової роботи подається для роботи в порядку оренди праці в цього підприємця-користувача.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016].

(6) Роботодавець, підприємець-користувач, підрозділ, що приймає, та іноземець зобов'язані довести, що фактична діяльність іноземця в Естонії відповідає правовій підставі та меті роботи в Естонії, якщо іноземець працює на підставі частини 1² ст. 107, частини 1² ст. 178 або частини 1 чи 2 ст. 181 цього закону. На Департаменті поліції та прикордонної охорони лежить обов'язок доведення щодо тих доказів, якими він володіє.

[RT I, 10.07.2020, 4 - чинна з 20.07.2020]

Стаття 294. Обов'язки одиниці місцевого самоврядування

(1) Одиниця місцевого самоврядування зобов'язана забезпечувати, щоб посвідка на проживання іноземця, який перебуває на території самоврядування, була оформлена відповідно до цього закону.

(2) Одиниця місцевого самоврядування зобов'язана інформувати Департамент поліції та прикордонної охорони про іноземця, який перебуває або працює на території одиниці місцевого самоврядування без законної підстави.

Стаття 295. Виконання обов'язку інформування

(1) Порядок і строки виконання обов'язку інформування, встановленого цим законом, а також перелік наданих під час інформування даних і доказів встановлюються постановою міністра, який відповідає за дану сферу.

(2) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 – чинна з 18.01.2017]

Глава 6

ДЕРЖАВНИЙ НАГЛЯД

Стаття 296. Державний нагляд

[RT I, 13.03.2014, 4 - чинна з 01.07.2014]

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони, Департамент поліції безпеки та Естонська каса страхування від безробіття мають право здійснювати нагляд за обставинами тимчасового

перебування іноземця в Естонії, його проживання в Естонії та його роботи в Естонії, а також його перебування за межами Естонії.

(2) Для запобігання злочину під час виконання завдань, що випливають із Закону про служби безпеки, Департамент поліції безпеки здійснює державний нагляд за обставинами тимчасового перебування іноземця в Естонії, його проживання в Естонії та його роботи в Естонії, а також його перебування за межами Естонії.

(3) Естонська каса страхування від безробіття здійснює державний нагляд над виконанням вимог роботи іноземця в Естонії, встановлених статтею 177 цього Закону.

[RT I, 13.03.2014, 4 - чинна з 01.07.2014]

Стаття 296¹. Заборона на економічну діяльність

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони має право встановити заборону на здійснення фізичною або юридичною особою економічної діяльності в порядку, встановленому статтею 36 Закону про загальну частину кодексу економічної діяльності, з огляду на встановлені цим законом особливості, якщо особа систематично:

- 1) надавала можливість працювати іноземцю, який перебуває в Естонії без законної підстави;
- 2) надавала можливість порушувати умови праці іноземця в Естонії;
- 3) виплачувала іноземцю за роботу в Естонії заробітну плату, нижчу за встановлену цим законом ставку, або не виплатила заробітну плату.

(2) Встановлену на підставі цього закону заборону на економічну діяльність може визнати недійсною Департамент поліції та прикордонної охорони.

(3) Встановлена на підставі цього закону заборона на економічну діяльність не може бути визнана недійсною, якщо в особи є діюче покарання за діяльність, встановлену в пунктах 1-3 частини 1 цієї статті.

[RT I, 29.06.2018, 4 - чинна з 15.07.2018]

Стаття 296². Грошове стягнення за невиконання обов'язку, пов'язаного з правовою підставою для роботи в Естонії

(1) Якщо роботодавець, підприємець-користувач або підрозділ, що приймає, не виконали зазначений у частині 1¹ або 6 ст. 286 цього закону обов'язок, Департамент поліції та прикордонної охорони може застосувати положення ст. 28 Закону про захист порядку щодо припису та заходу адміністративного примусу.

(2) У разі примусу до виконання зазначеного в частині 1¹ або 6 ст. 286 цього закону обов'язку, верхня ставка грошового стягнення становить 32 000 євро.

3) Департамент поліції та прикордонної охорони може подати іноземній державі клопотання про сповіщення щодо грошового стягнення, якщо роботодавець не виконав вимогу щодо оплати грошового стягнення, його виконання в Естонії неможливе та закінчився строк оскарження вимоги.

[RT I, 10.07.2020, 4 - чинна з 20.07.2020]

Стаття 297. Особливі заходи державного нагляду

[RT I, 13.03.2014, 4 - чинна з 01.07.2014]

(1) Для здійснення державного нагляду за обставинами тимчасового перебування іноземців в Естонії, проживання в Естонії та роботи в Естонії, а також їхнього перебування за межами Естонії Департамент поліції та прикордонної охорони і Департамент поліції безпеки можуть застосовувати особливі заходи державного нагляду, передбачені статтями 30-33 і 45-53 Закону про охорону громадського порядку, з урахуванням особливостей, передбачених цим законом. Для здійснення передбаченого цим законом державного нагляду Департамент поліції безпеки може застосовувати положення Закону про установи безпеки щодо обробки персональних даних.

[RT I, 13.03.2019, 2 - чинна з 15.03.2019].

(2) Для здійснення встановленого цим законом державного нагляду Естонська каса страхування від безробіття може застосовувати особливі заходи державного нагляду, встановлені в статтях 30, 50 і 51 Закону про охорону громадського порядку, на підставі та в порядку, встановленому Законом про охорону громадського порядку.

(3) Заходи, встановлені в статтях 50 і 51 Закону про охорону громадського порядку, можна застосовувати тільки в разі, якщо є обґрунтована підстава вважати, що без застосування зазначених заходів перешкоджання ймовірному незаконному перебуванню або роботі в Естонії іноземця не буде результативним, а інші методи вичерпані.

- 4) Заходи, встановлені у статті 45 Закону про охорону громадського порядку, може застосовувати виключно поліцейський чиновник.
- (5) Департамент поліції безпеки може під час здійснення державного нагляду застосувати безпосередній примус тільки на підставі та в порядку, встановленому в Законі про охорону громадського порядку.
[RT I, 13.03.2014, 4 - чинна з 01.07.2014].

Стаття 297¹. База даних міграційного нагляду

- (1) Міністр, який відповідає за цю сферу, створює базу даних міграційного нагляду, метою якої є забезпечити громадський порядок і безпеку держави через здійснення державного нагляду над обставинами тимчасового перебування іноземця в Естонії, проживання та роботи в Естонії, а також перебування за межами Естонії.
- (2) Для виконання мети ведення зазначеної в частині 1 цієї статті бази даних обробляються дані, зібрані в ході державного нагляду щодо обставин тимчасового перебування іноземця в Естонії, проживання та роботи в Естонії, а також перебування за межами Естонії.
- (3) Відповідальним обробником зазначеної в частині 1 цієї статті бази даних є Департамент поліції та прикордонної охорони.
- (4) Положення про зазначену в частині 1 цієї статті базу даних встановлюється постановою міністра, відповідального за цю сферу.
- (5) В положенні про зазначену в частині 1 цієї статті базу даних встановлюється:
- 1) порядок ведення бази даних;
 - 2) точний склад даних, що вносяться в базу даних;
 - 3) особи, які надають дані, та отримані від них дані;
 - 4) обмін даними між базами даних;
 - 5) завдання відповідального оброблювача;
 - 6) уповноважений оброблювач та його завдання;
 - 7) порядок доступу до даних та видачі даних;
 - 8) інші організаційні питання, пов'язані із веденням бази даних.
- (6) До зазначеної в частині 1 цієї статті бази даних вносяться:
- 1) пов'язані з іноземцем дані – ім'я та прізвище, особистий код, дата народження, стать, місце народження, громадянство, національність, контактні дані, дані місця проживання, дані, пов'язані з візою, посвідкою на проживання чи іншим статусом, а також дані, пов'язані з документами, що посвідчують особу;
 - 2) дані, пов'язані з профілем ризику іноземця та особи, яка його запрошує, або іншої особи, до якої приїжджає іноземець;
 - 3) дані, пов'язані з особою, що запрошує іноземця, або іншою особою, до якої приїжджає іноземець – ім'я, реєстраційний або особистий код, дата народження, стать, контактні дані та дані місця проживання, а також дані права представництва;
 - 4) дані службовця, пов'язаного із здійсненням міграційного нагляду;
 - 5) дані, пов'язані з виконанням робочих завдань міграційного нагляду.
- (7) Дані вказаної у частині 1 цієї статті бази даних зберігаються щонайбільше 15 років. Терміни зберігання даних уточнюються за категоріями даних у Положенні про базу даних.
- (8) Дані вказаної у частині 1 цієї статті бази даних мають обмеження доступу та визнані інформацією, передбаченою для внутрішньовідомчого користування.
[RT I, 11.03.2023, 4 - в силі з 21.03.2023]

Глава 7 ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Стаття 298. Перебування іноземця в Естонії без законної підстави

Перебування іноземця в Естонії без законної підстави – карається штрафом у розмірі до 300 штрафних одиниць або арештом.

Стаття 299. Доставлення іноземця в транзитну зону, на державний кордон або тимчасову контрольну лінію

- (1) Доставлення особою, яка надає транспортні послуги, членом її правління або іншим представником, якому делеговано виконання відповідного обов'язку, для перебування в Естонії або транзитній зоні іноземця, який не має законної підстави для перебування, на державний

кордон, до транзитної зони або на тимчасову контрольну лінію з порушенням обов'язків, передбачених частиною 1 статті 290 цього закону, – карається штрафом у розмірі до 300 штрафних одиниць.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022].

(2) Те саме діяння, вчинене юридичною особою – карається штрафом у розмірі до 6400 євро за кожну доставлену особу.

[RT I, 2010, 22, 108 - чинна з 01.01.2011]

Стаття 300. Надання можливості роботи іноземцю, який перебуває в Естонії без законної підстави

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016]

(1) Надання роботодавцем, членом його правління або іншим представником, якому делеговано виконання відповідного обов'язку, можливості роботи іноземцю, який перебуває в Естонії без законної підстави, якщо роботодавець не виконав обов'язку, передбаченого у статті 285 або частині 1 чи 4 статті 286 цього закону, – карається грошовим штрафом у розмірі до 300 штрафних одиниць.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022].

(2) Те саме діяння, вчинене юридичною особою – карається штрафом у розмірі до 32 000 євро.

[RT I, 29.06.2018, 4 - чинна з 15.07.2018]

Стаття 301. Надання можливості для порушення умов роботи іноземців в Естонії

(1) Надання роботодавцем, членом його правління або іншим представником, якому делеговано виконання відповідного обов'язку, можливості для порушення умов праці іноземців в Естонії, зокрема надання іноземцю роботи, що не відповідає умовам, визначеним наявністю законної підстави, –

карається штрафом у розмірі до 300 штрафних одиниць.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022].

(2) Те саме діяння, вчинене юридичною особою – карається штрафом у розмірі до 32 000 євро.

[RT I, 29.06.2018, 4 - чинна з 15.07.2018]

Стаття 302. Виплата винагороди за працю в меншому, ніж встановлено законом, розмірі

(1) Виплата роботодавцем, членом його правління або іншим представником, якому делеговано виконання відповідного обов'язку, винагороди за працю іноземцю за роботу в Естонії в меншому розмірі, ніж встановлено цим законом, або невиплата винагороди за працю –

карається штрафом у розмірі до 300 штрафних одиниць.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022].

(2) Те саме діяння, вчинене юридичною особою – карається штрафом у розмірі до 32 000 євро.

[RT I, 29.06.2018, 4 - чинна з 15.07.2018].

Стаття 303. Робота іноземця, який перебуває в Естонії без законної підстави

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016]

Робота іноземця, який перебуває в Естонії без законної підстави, –

карається штрафом у розмірі до 300 штрафних одиниць або арештом.

[RT I, 23.03.2015, 1 - чинна з 01.01.2016].

Стаття 304. Порушення умов роботи іноземця в Естонії

Порушення умов роботи в Естонії, зокрема надання іноземцю роботи, яка не відповідає умовам, визначеним наявністю законної підстави, –

карається штрафом у розмірі до 300 штрафних одиниць або арештом.

Стаття 305. Надання неправдивих даних або підроблених документів

[RT I, 17.12.2015, 3 - чинна з 27.12.2015]

(1) Надання роботодавцем, підприємством-користувачем, підрозділом, що приймає, навчальним закладом або тим, хто запрошує, членом правління зазначених осіб або іншим представником, якому делеговано виконання зазначеного обов'язку, неправдивих даних або підроблених документів з метою одержання для іноземця законної підстави для перебування на території Естонії або держави-учасниці Шенгенської конвенції, –

карається штрафом у розмірі до 300 штрафних одиниць.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022].

(2) Те саме діяння, вчинене юридичною особою –

карається штрафом у розмірі до 3200 євро.

[RT I, 17.12.2015, 3 - чинна з 27.12.2015]

Стаття 306. Невиконання обов'язку інформування

1) Невиконання роботодавцем, навчальним закладом або установою, що уклала гостьовий договір, членом його правління або іншим представником, якому делеговано виконання відповідного обов'язку, встановленого цим законом обов'язку інформування, – карається штрафом у розмірі до 300 штрафних одиниць.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022].

(2) Те саме діяння, вчинене юридичною особою –

карається штрафом у розмірі до 3200 євро.

[RT I, 2010, 22, 108 - чинна з 01.01.2011].

Стаття 306¹. Невиконання обов'язку підприємця-користувача та підрозділу, який приймає

(1) Невиконання підприємцем-користувачем, членом його правління або іншим представником, якому делеговано виконання відповідного обов'язку, встановленого частиною 1¹ або 6 ст. 286 цього закону, обов'язку або невиконання підрозділом, який приймає, членом його правління або іншим представником, якому делеговано виконання відповідного обов'язку, встановленого частиною 6 ст. 286, –

карається грошовим штрафом до 300 штрафних одиниць.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022].

(2) Те саме діяння, вчинене юридичною особою –

карається штрафом у розмірі до 32 000 євро.

[RT I, 10.07.2020, 4 - чинна з 20.07.2020]

Стаття 307. Провадження

Установою, що здійснює провадження в позасудовому порядку у справах про проступки, встановлених цією главою, є Департамент поліції та прикордонної охорони.

[RT I, 12.07.2014, 1 - чинна з 01.01.2015].

Глава 6

ПРИКЛАДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 308. Розгляд раніше поданих клопотань та заяв

Клопотання та заяви, подані до набрання чинності цим законом, розглядаються на умовах і в порядку, що діяли на момент подання клопотання або заяви.

Стаття 308¹. Перехідні положення, пов'язані з видачею карт посвідки на проживання

(1) Клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання, про продовження тимчасової посвідки на проживання, про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця, про поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця, про надання дозволу на роботу та про продовження дозволу на роботу, подані до 1 січня 2011 року, розглядаються на умовах та у порядку, які були дійсними на момент подання клопотання.

(2) Якщо клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання, про продовження тимчасової посвідки на проживання, про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця, про поновлення посвідки на проживання довгострокового мешканця, про надання дозволу на роботу або про продовження дозволу на роботу було подано до 1 січня 2011 року, але рішення стосовно клопотання приймається пізніше вказаного строку, то дані рішення про надання, продовження або поновлення посвідки на проживання та про надання чи продовження дозволу на роботу вносять у картку посвідки на проживання.

(3) Якщо клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання, про продовження тимчасової посвідки на проживання, про надання посвідки на проживання довгострокового мешканця, про поновлення посвідки на тимчасове проживання довгострокового мешканця, про надання дозволу на роботу або про продовження дозволу на роботу було подано до 1 січня 2011 року, але рішення про надання, продовження або поновлення посвідки на проживання та про надання чи продовження дозволу на роботу приймається пізніше зазначеного строку, то на підставі зазначеного клопотання до 20 травня 2012 року картка посвідки на проживання може видаватися без зображень відбитків пальців.

(4) Вклейка посвідки на тимчасове проживання, внесена до проїзного документа іноземної держави до 1 січня 2011 року, є дійсною до закінчення зазначеного на вклейці строку дії або до закінчення строку дії проїзного документа іноземної держави, до якого внесено дані про посвідку на проживання, або до анулювання вклейки тимчасової посвідки на проживання.

(5) Якщо рішення про внесення даних щодо посвідки на проживання до проїзного документа іноземної держави було прийнято до 1 січня 2011 року, то до 20 травня 2011 року дані про посвідку на проживання вносять до проїзного документа іноземної держави згідно з порядком, який діяв на момент подання клопотання про внесення даних щодо посвідки на проживання до проїзного документа іноземної держави.

(6) Після 1 січня 2011 року відмова у внесенні даних про посвідку на тимчасове проживання до проїзного документа іноземної держави проводиться згідно з порядком, який діяв на момент подання клопотання про внесення даних щодо тимчасової посвідки на проживання до проїзного документа іноземної держави.

(7) Якщо клопотання про внесення даних щодо тимчасової посвідки на проживання до проїзного документа іноземної держави було подано менш ніж за 30 календарних днів до 1 січня 2011 року, але рішення щодо клопотання про внесення даних про посвідку на проживання до проїзного документа іноземної держави приймається після вказаного строку, то клопотання про внесення даних щодо посвідки на проживання до проїзного документа іноземної держави залишають без розгляду.

(8) У випадку, зазначеному в частині 7 цієї статті, особа, яка сплатила державне мито за розгляд клопотання про внесення даних щодо посвідки на проживання до проїзного документа іноземної держави, має право подати клопотання про повернення державного мита.

[RT I, 09.12.2010, 1 - чинна з 01.01.2011]

Стаття 309. Строк початку дактилоскопіювання

(1) Дата початку дактилоскопіювання іноземців у візових процедурах встановлюється Урядом Естонії.

[RT I, 09.12.2010, 1 - чинна з 01.01.2011].

(2) Дактилоскопіювання іноземців у процедурах, що стосуються посвідок на проживання та дозволів на роботу, починається з 1 січня 2011 року.

[RT I, 09.12.2010, 1 - чинна з 01.01.2011]

Стаття 309¹. Вимоги, що пред'являються до навчальних закладів щодо навчання на підставі не акредитованої державою навчальної програми

(1) Крім положень статті 162 цього закону, до 31 грудня 2011 року іноземцю може бути надана тимчасова посвідка на проживання для навчання:

1) для навчання в магістратурі, якщо навчальна програма магістратури не акредитована державою, але входить до переліку навчальних програм магістратур, затвердженого наказом міністра освіти і науки за результатами конкурсу навчальних програм магістратури, які поставляються на міжнародному рівні та підтримуються за рахунок державного бюджету, або;

2) для навчання в докторантурі, якщо навчальна програма докторантури не акредитована державою, але галузь наукової та прикладної діяльності, до якої належить навчальна програма докторантури, має позитивну евальвацію в університеті.

(2) Тимчасові посвідки на проживання для навчання, видані у випадках, передбачених частиною 1 цієї статті, можуть продовжуватися до закінчення навчання, що базується на навчальній програмі, з урахуванням положень цього закону.

[RT I, 2010, 34, 184 - чинна з 01.10.2010]

Стаття 309². Особливості надання та продовження тимчасової посвідки на проживання на підставі наявності достатнього легального доходу

(1) Починаючи з 1 липня 2012 року не надається тимчасова посвідка на проживання за наявності достатнього легального доходу.

(2) Якщо до 1 липня 2012 року іноземцю була надана тимчасова посвідка на проживання на підставі наявності достатнього легального доходу, то дана посвідка на проживання може бути продовжена із застосуванням умов продовження тимчасових посвідок на проживання на цій підставі.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.07.2012].

Стаття 309³. Особливості продовження та визнання недійсними тимчасової посвідки на проживання, виданої для роботи та для здійснення підприємницької діяльності.

(1) При продовженні та визнанні недійсними тимчасових посвідок на проживання для роботи з метою виконання керівних або наглядових функцій приватноправових юридичних осіб і тимчасових посвідок на проживання для здійснення підприємницької діяльності, виданих до 1 липня 2012 року, застосовують діючі з 1 липня 2012 року підстави й умови продовження, відмови у продовженні та визнання недійсними відповідних посвідок на проживання.

(2) При продовженні тимчасових посвідок на проживання для роботи з метою виконання керівних або наглядових функцій приватноправових юридичних осіб, виданих до 1 липня 2012 року, як додаткова умова продовження посвідки на проживання застосовується вимога про виплату винагороди, що відповідає встановленим статтею 178 цього Закону умовам.

(3) Вимога про виплату винагороди, що відповідає умовам, встановленим статтею 178 цього закону, не застосовується до продовження посвідки на проживання або закінчення її строку дії, визначеного станом на 1 липня 2012 року, до виданих до 1 липня 2012 року тимчасових посвідок на проживання для роботи з метою виконання керівних або наглядових функцій приватноправової юридичної особи.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.07.2012].

Стаття 309⁴. Розрахунок імміграційної квоти на 2012 рік

Якщо клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання для роботи з метою виконання керівних або наглядових функцій приватноправових юридичних осіб або на підставі наявності достатнього легального доходу подано до 1 липня 2012 року, то до цих клопотань застосовується імміграційна квота, встановлена до 1 липня 2012 року на підставі частини 2 статті 114 цього Закону.

[RT I, 29.06.2012, 5 - чинна з 01.07.2012].

Стаття 309⁵. Іноземець, який отримав посвідку на тимчасове проживання довгострокового мешканця до 20 травня 2013 року, який раніше мав в Естонії посвідку на проживання на підставі Закону про біженців або Закону про надання міжнародного захисту іноземцям

(1) Якщо іноземець мав посвідку на проживання, видану на підставі Закону про біженців або Закону про надання міжнародного захисту іноземцям, і отримав до 20 травня 2013 року посвідку на проживання довгострокового мешканця, то із зазначеної дати його посвідка на проживання довгострокового мешканця вважається посвідкою на проживання довгострокового мешканця, наданою на підставі частини 1 статті 231 цього Закону.

(2) За клопотанням іноземця йому надається картка посвідки на проживання, що підтверджує отримання посвідки на проживання довгострокового мешканця як особі, яка попередньо отримала міжнародний захист.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 12.07.2013]

Стаття 309⁶. Надані до 1 вересня 2013 року дозволи на роботу та подані клопотання про надання дозволу на роботу

(1) Дозвіл на роботу, наданий до 1 вересня 2013 року, втрачає з 1 вересня 2013 року юридичне значення щодо наявності або відсутності права іноземця на роботу в Естонії.

(2) Департамент поліції та прикордонної охорони залишає без розгляду клопотання про надання дозволу на роботу, що подані до 1 вересня 2013 року і перебувають у провадженні.

[RT I, 02.07.2013, 3 - чинна з 12.07.2013].

Стаття 309⁷. Особливості застосування вимог, пов'язаних із зарплатою

Якщо клопотання про реєстрацію короткострокової роботи або клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання для роботи було подано до 17 січня 2017 року, щодо зарплати, що підлягає виплаті, можна застосувати положення частин 1-1² статті 107 і частини 1 статті 178 цього закону.

[RT I, 03.01.2017, 2 - чинна з 17.01.2017].

Стаття 309⁸. Надання тимчасової посвідки на проживання неповнолітній дитині, яка народилася в Естонії

(1) Неповнолітня дитина, яка народилася в Естонії, яка переселяється або переселилася одразу після народження разом із одним з батьків або батьками до Естонії, але ні один з її батьків до 1 жовтня 2017 року не подали клопотання про тимчасову посвідку на проживання, отримує тимчасову посвідку на проживання, якщо один з її батьків на момент народження дитини має дійсну тимчасову посвідку на проживання в Естонії.

(2) Неповнолітня дитина, яка народилася в Естонії, яка переселяється або переселилася одразу після народження разом із одним з батьків або батьками до Естонії, і щодо якої було подано клопотання про тимчасову посвідку на проживання, проте Департамент поліції та прикордонної охорони до 1 жовтня 2017 року ще не виніс рішення щодо цього клопотання, отримує тимчасову посвідку на проживання, якщо один з батьків на момент народження дитини мав дійсну тимчасову посвідку на проживання в Естонії.

(3) У випадку, зазначеному в частині 2 цієї статті, Департамент поліції та прикордонної охорони залишає відповідне клопотання про посвідку на проживання без розгляду.

(4) Дитина віком до 15 років, яка проживає в Естонії, чий батьки до 1 жовтня 2017 року не подали клопотання про тимчасову посвідку на проживання, отримує тимчасову посвідку на проживання, якщо один з її батьків має тимчасову посвідку на проживання.

(5) Для відмови від посвідки на проживання, наданої на підставі частин 1, 2 і 4 цієї статті, у разі спільного права піклування батьки мають спільне право подати клопотання протягом одного року з моменту отримання посвідки на проживання.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 01.10.2017]

Стаття 309⁹. Надання посвідки на проживання довгострокового мешканця неповнолітній дитині, яка народилася в Естонії

(1) Неповнолітня дитина, яка народилася в Естонії, яка переселяється або переселилася одразу після народження разом із одним з батьків або батьками до Естонії, але чий батьки до 1 жовтня 2017 року не подали клопотання про тимчасову посвідку на проживання чи посвідку на проживання довгострокового мешканця, отримує посвідку на проживання довгострокового мешканця, якщо один з її батьків на момент народження дитини має дійсну посвідку на проживання довгострокового мешканця Естонії.

(2) Неповнолітня дитина, яка народилася в Естонії, яка переселяється або переселилася одразу після народження разом із одним з батьків або батьками до Естонії, і щодо якої було подано клопотання про тимчасову посвідку на проживання або посвідку на проживання довгострокового мешканця, однак Департамент поліції та прикордонної охорони на 1 жовтня 2017 року ще не виніс рішення за даним клопотанням, отримує посвідку на проживання довгострокового мешканця, якщо в одного з батьків на момент народження дитини є дійсна посвідка на проживання довгострокового мешканця.

(3) У випадку, зазначеному в частині 2 цієї статті, Департамент поліції та прикордонної охорони залишає відповідне клопотання про посвідку на проживання без розгляду.

(4) Дитина віком до 15 років, яка проживає в Естонії, чий один з батьків до 1 жовтня 2017 року не подав клопотання про посвідку на проживання довгострокового мешканця, отримує посвідку на проживання довготривалого мешканця, якщо у одного з її батьків, на переселення до якого їй було надано посвідку на проживання, є дійсна посвідка на проживання довгострокового мешканця Естонії або йому буде надана посвідка на проживання довгострокового мешканця.

(5) Для відмови від посвідки на проживання, наданої на підставі частин 1, 2 і 4 цієї статті, у разі спільного права піклування батьки мають спільне право подати клопотання протягом одного року з моменту отримання посвідки на проживання.

[RT I, 03.01.2017, 1 - чинна з 01.10.2017]

Стаття 309¹⁰. Особливість обчислення імміграційної квоти на 2018 рік

Якщо іноземцю після 1 січня 2018 року надано тимчасову посвідку на проживання для роботи в якості провідного спеціаліста та щодо нього застосовано імміграційну квоту, цю особу не враховують під час розрахунку заповнення імміграційної квоти на 2018 рік.

[RT I, 29.06.2018, 4 - чинна з 15.07.2018]

Стаття 309¹¹. Особливість застосування вимоги щодо володіння естонською мовою

Володіння естонською мовою на рівні як мінімум "A2" не вимагається від іноземця, якому тимчасова посвідка на проживання надана до 15 липня 2018 року і який подає клопотання про надання тимчасової посвідки на проживання для роботи.

[RT I, 29.06.2018, 4 - чинна з 15.07.2018]

Стаття 309¹². Особливість тимчасового перебування і короткострокової роботи іноземця в Естонії

(1) Іноземець, який перебуває в Естонії на законних підставах та перебував в Естонії станом на 17 березня 2020 року, може короткостроково працювати в Естонії без застосування тимчасового обмеження, встановленого в частині 1³ ст. 106, і вимоги плати за працю, встановленої в частині 1 ст. 107 цього закону, до 31 липня 2020 року, якщо основним видом діяльності його роботодавця є літерний код ЕМТАК А 01 за Естонським класифікатором видів економічної діяльності Департаменту статистики, що містить у собі рослинництво та тваринництво, мисливський промисел, та види діяльності, що їх обслуговують.

(2) Міністр, який відповідає за дану сферу, або, за наданими ним повноваженнями, генеральний директор Департаменту поліції та прикордонної охорони, може надати іноземцю, який перебуває в Естонії з метою, зазначеною в частині 1 цієї статті, законну підставу для

перебування в Естонії до 31 серпня 2020 року, відповідно до пункту 5 частини 1 ст. 43 цього закону.

[RT I, 06.05.2020, 1 - чинна з 07.05.2020].в

Стаття 309¹³. Обробка біометричних даних, узятих до 1 липня 2022 року

(1) Фотографії, зображення обличчя і відбитки пальців, внесені в інформаційно-технологічну базу візового реєстру, бази даних реєстрації короткострокової роботи в Естонії, а також реєстру посвідок на проживання та дозволів на роботу, вносяться в базу даних ABIS не пізніше 30 червня 2022 року.

(2) Фотографії, зображення обличчя і відбитки пальців, внесені в інформаційно-технологічну базу візового реєстру, бази даних реєстрації короткострокової роботи в Естонії, а також реєстру посвідок на проживання та дозволів на роботу, можна зберігати одночасно зі збереженими в базі даних ABIS даними, але не пізніше, ніж до 30 червня 2025 року.

(3) Після створення бази даних ABIS до остаточного терміну застосування перехідних положень бази даних ABIS, можна обробляти фотографії, зображення обличчя і відбитки пальців в інформаційно-технологічній базі даних візового реєстру, бази даних реєстрації короткострокової роботи в Естонії, а також реєстру посвідок на проживання та дозволів на роботу.

[RT I, 08.07.2021, 1 - чинна з 15.07.2021].

Стаття 309¹⁴. Особливість надання законної підстави для прибуття в Естонію та тимчасового перебування в Естонії

(1) Через військовий конфлікт в Україні, починаючи з 24 лютого 2022 року, законну підставу для прибуття до Естонії та тимчасового перебування в Естонії відповідно до пункту 5 частини 1 статті 43 цього закону, мають такі особи, у яких відсутня інша законна тимчасова підстава для тимчасового перебування:

1) особа, щодо якої можна застосувати тимчасовий захист на підставі директиви Ради 2001/55/ЄС про мінімальні вимоги для надання тимчасового захисту в разі масового притоку переселених осіб, а також заходів для врівноваження зусиль союзних держав під час приймання цих осіб, несення наслідків цього (ELT L 212, 07.08.2001, стор. 12-23) та керуючись прикладним рішенням Ради Європейського Союзу, до отримання посвідки на проживання, а також

2) громадянин України, який перебував в Естонії до 24 лютого 2022 року.

(2) Зазначена в частині 1 цієї статті законна підстава для прибуття в Естонію і тимчасового перебування в Естонії залишається чинною доти, доки не буде застосовано тимчасовий захист, зазначений в пункті 1 частини 1.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022].

(3) Право на тимчасове перебування в Естонії, що впливає з частини 1 цієї статті, може бути при обґрунтованій необхідності оформлене як довгострокова віза в Департаменті поліції та прикордонної охорони.

[RT I, 11.03.2023, 4 - в силі з 21.03.2023]

Стаття 309¹⁵. Особливість роботи для осіб, зазначених у ст. 309¹⁴ цього закону

(1) Якщо особі на підставі статті 309¹⁴ цього закону надано законну підставу для прибуття в державу і перебування в державі, до її роботи не застосовуються норми статей 106-111¹.

(2) Роботодавець зобов'язаний виплачувати особам, зазначеним у частині 1 цієї статті, винагороду за працю, розмір якої, як мінімум, дорівнює добутку від множення розміру оприлюдненої востаннє Департаментом статистики річної середньомісячної заробітної плати бруто в цій сфері діяльності по Естонії, на коефіцієнт 0,8. Під час розрахунку середньої плати бруто за основу береться літерний код ЕМТАК класифікатора сфер господарської діяльності Естонії.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022].

Стаття 309¹⁶. Особливість надання послуг ринку робочої сили для осіб, зазначених у ст. 309¹⁴ цього закону

Особу, якій на підставі статті 309¹⁴ цього закону надано законну підставу тимчасово перебувати в Естонії та яка не працює, в порядку, передбаченому в Законі про послуги ринку робочої сили та допомогу, можна взяти на облік як таку, що шукає роботу, а також зазначеній особі можна надавати послуги ринку робочої сили, перелічені в пунктах 1, 2 і 4 частини 1 статті 9 того ж закону.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022].

Стаття 309¹⁷. Особливість застосування частини 2³ статті 137 цього закону

Через військовий конфлікт в Україні частина 2³ статті 137 цього закону не застосовується, починаючи з 24 лютого 2022 р.

[RT I, 14.05.2022, 1 - чинна з 24.05.2022].

Статті 310 - 316. [Виключені з цього тексту.]

Стаття 317. Набуття законом чинності

(1) Цей закон набуває чинності з 1 жовтня 2010 року.

(2) Пункт 1 статті 310, стаття 311, пункти 3-9 статті 312, і стаття 315 цього закону набувають чинності 5 квітня 2010 року.

(3) Пункт 2 статті 310 цього закону набуває чинності в загальному порядку.

¹ Постанова (ЄС) Європейського Парламенту та Ради № 767/2008 про Візову інформаційну систему (VIS) та обмін даними між державами-членами ЄС щодо віз для короткострокового перебування (постанова VIS) (Офіційний журнал Європейського Союзу L 218, 13.08.2008, стор. 60-81);

Постанова (ЄС) Європейського Парламенту та Ради № 810/2009, що встановлює Кодекс Спільноти про візи (Візовий кодекс) (Офіційний журнал Європейського союзу L 243, 15.09.2009, стор. 1-58);

Рішення Ради 2008/633/JSK щодо доступу зазначених установ країн-членів і ЄВРОПОЛ до Візової інформаційної системи (VIS) для одержання відомостей з метою запобігання, виявлення та розслідування випадків тероризму та інших тяжких злочинів (Офіційний журнал Європейського Союзу L 218, 13.08.2008, стор. 129);

Постанова Ради (ЄС) № 539/2001 про встановлення переліку третіх країн, громадяни яких повинні мати візи під час перетину зовнішніх кордонів держав-членів, та переліку третіх країн, громадяни яких звільняються від цієї вимоги (Вісник Європейського Союзу L 81, 21.03.2001, стор. 1-7);

Директива Європейського Парламенту та Ради № 2009/52/ЄС, яка встановлює мінімальні вимоги стосовно покарань і заходів, яких вживають щодо роботодавців громадян третіх країн, які незаконно перебувають на території держави (Офіційний журнал Європейського Союзу, L 168, 30.06.2009, стор. 24-32);

Директива Європейського Парламенту та Ради № 2014/36/ЄС про умови в'їзду та перебування громадян третіх країн з метою зайнятості як сезонних працівників (Офіційний журнал Європейського Союзу L 94, 28.03.2014, стор. 375-390);

Директива Європейського Парламенту та Ради № 2014/66/ЄС про умови в'їзду та перебування громадян третіх країн у разі переведення в межах підприємства (Офіційний журнал Європейського Союзу L 157, 27.05.2014, стор. 1-22);

Директива Європейського Парламенту та Ради 2016/801/ЄС про умови в'їзду та проживання громадян третіх країн з метою наукових досліджень, навчання, практики, волонтерської діяльності, обміну студентами або освітніх проектів, а також роботи за програмою "*au pair*" (Офіційний журнал Європейського Союзу 132, 21.05.2016, стор. 21-57);

Директива Ради 2009/50/ЄС про умови прибуття і проживання громадян третіх країн для роботи на висококваліфікованій роботі (Офіційний журнал Європейського союзу, L 155, 18.06.2009, стор. 17-29.

[RT I, 11.03.2023, 4 - в силі з 21.03.2023]